

پیام آبهوگرین

ارگان رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
PAYAM-E-ABADGARAN

۳۷۹ Syndicate Of Iran Construction Companies Monthly Magazine

رونمایی از پروژه‌های مشارکتی سازمان ملی مسکن

مهندس ملکینانی‌فرد: پیش نویس قرارداد مشارکت
نیاز به اصلاحات و تغییرات اساسی دارد

No.379, Khordad&Tir 1398 (July .2019)

سال ۳۷ | خرداد و تیرماه ۱۳۹۸ | شماره ۳۷۹ دوره جدید | قیمت ۲۰۰۰۰ ریال

تحریرها

بیکاری

نورم

گرانی

تولید

نوسانات ارز

تولید

با چالش‌های اقتصادی چه باید کرد؟

۸

گرانی
مصالح

تهدیدها

ارگان رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

PAYAM-E-ABADGARAN

سال ۳۴ | خرداد و تیرماه ۱۳۹۸ | شماره ۳۷۹ دوره جدید ۱۴۹

Syndicate Of Iran Construction Companies
Monthly Magazine

- حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
- خبرنگار: آرزو نوری
- عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
- مسئول تبلیغات و آگهی: سید مهدی برقی
- لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۳۴)

- صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
- مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری
- شورای سیاست‌گذاری:
- مهندس منوچهر ملکینانی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس بهمن دادمان (رئیس هیأت مدیره)
- دکتر ایرج گلابتونچی (دبیر سندیکا)
- مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار سندیکا)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- رئیس کمیسیون انتشارات: مهندس علی ورزنده
- سر دبیر: مهندس محمود مصطفی‌زاده
- کمیسیون انتشارات و تحریریه:
- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- مهندس محمدعلی پور شیرازی (کمیسیون عضویت و پیگیری)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی

فهرست مطالب

۲۳ هزار میلیارد از بودجه عمرانی خط خورد - خبر	۳۱	با چالش‌های اقتصادی چه باید کرد؟ - سرمقاله	۸
شهرکی عجیب در سنگاپور - خبر	۳۲	رونمایی از پروژه‌های مشارکتی سازمان ملی مسکن - نشست	۱۱
تجربه ژاپن درباره کنترل زیرزمینی سیل - خبر	۳۳	تبیین قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۴ - کلاس آموزشی	۱۶
مخالفت وزارت راه با واگذاری آزادراه‌ها - تحلیل	۳۴	سخنرانی مهندس محمد عطاردیان در یکصد و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار - گزارش	۱۹
نئولیبرالیسم؛ برچسب یا واقعیت؟ - تحلیل	۳۶	بر خورداری از اخلاق مهندسی آرامش خاطر می‌آفریند - نشست	۲۰
کدام سیاست اقتصادی آلمان را زمین‌گیر کرد؟ - تحلیل	۴۰	حساسیت‌ها درباره حفظ حریم پایتخت را بالا برده ایم - گزارش خبری	۲۲
مکاتبات - اسناد	۴۲	خسارت ۳۵ هزار میلیاردی سیل به ۱۵۱ هزار واحد مسکونی - خبر	۲۴
روزهای سخت بنگاه‌های خصوصی در سال ۹۸ - خبر	۴۶	تاریخچه مالیات در کشور - مقاله	۲۵
تجهیزات تولید و دانه‌بندی مصالح سنگی - تحلیل	۴۸	فعال شدن طرح‌های پیمانکاران ایرانی در عراق صحت ندارد - خبر	۲۹
اقتصاد کوچک‌تر به معنای رشد فقر است - تحلیل	۵۳	سازوکار تهاوت پیمانکاران با وزارت راه و شهرسازی - دیدار	۳۰

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار است و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر، خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)،
شماره ۸۶، ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱ | تلفن: ۰۲۱-۶۶۹۷۱۴۰۰-۶۶۴۴۲۶۱-۶۶۴۰۲۰۳۷
فکس: ۰۲۱-۶۶۴۴۴۰۸۴ | پست الکترونیکی:
payamabadgaran@yahoo.com
نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

با چالش‌های اقتصادی چه باید کرد؟

سرمقاله

تعمیق دیدگاه انتقادی نسبت به معضلات اقتصادی، سطح بیکاری و فشارهای معیشتی بر اقشار مختلف کشور امری نیست که بتوان آن را نادیده گرفت. برای درک موضوع و طرح درست مسئله لازم است عملکرد دولت و حاکمیت از زاویه نظر سیاست‌های اجرایی و نظری در حوزه اقتصادی مورد تامل قرار گیرد. نکته مهم در ارزیابی وضعیت فعلی این است که شرایط اخیر کشور را معلول کدام دسته از عوامل بدانیم. اگر به مجموعه دیدگاه‌ها و رویکردهای مسئولان و دولتمردان نگاه کنیم چنین برداشت می‌شود که علت العلل نابسامانی‌ها، تاثیر عامل خارجی یعنی تهدیدها و تحریم‌های آنهاست. از نظر قاطبه آنها هر آنچه به عنوان مانع توسعه اقتصادی و صنعتی کشور محسوب می‌شود ریشه در خصومت قدرت‌های بزرگ غربی و عادت آنها به تحریم کشورهای مستقلی چون ایران دارد. در برابر این رویکرد صاحب نظران توسعه معتقدند رویکرد تنش‌آمیز در محیط بین‌الملل به عنوان یک عامل مخل توسعه مطرح است و کشورهایی که برنامه‌های

توسعه اقتصادی طراحی کرده‌اند، تلاش می‌کنند در برابر سلطه قدرتهای بزرگ یا حتی رویکرد ظالمانه آنها تدابیری بیندیشند که با تاکید و اصرار بر نقش خود به عنوان یک بازیگر موثر و مسئولیت‌پذیر در جامعه بین‌الملل، نه تنها مسیر توسعه اقتصادی شان مسدود نشود بلکه از مزیت‌های توسعه صنعتی و اقتصادی سایر کشورها و روابط حاکم بر محیط بین‌الملل برخوردار گردند. به نظر می‌رسد در سنجش وضعیت اخیر کشور حتی اگر از دیدگاه صاحب نظران توسعه صرف نظر کنیم و با رویکرد رسمی به بررسی آثار فشارها و تحریم‌های خارجی بپردازیم، باز هم سوالات جدی وجود دارد که آیا مجموعه سیاست‌های اجرایی و اقتصادی کشور در قبال فشارها و تهدیدهای نظامی و اقتصادی متناسب با واقعیت‌هاست یا خیر؟ و اگر نیست چه باید کرد؟

به عبارت روشن‌تر اگر در ارزیابی سیاست‌گذاری‌ها و عملکرد دولت در حوزه اقتصاد در برابر تحریم‌ها و تهدیدهای خارجی که مهمترین مسئله داخلی کشور است، با موضع رسمی

کشور همسویی کنیم (هرچند نسبت به آن انتقادهایی داشته باشیم)، و چند پیش‌فرض و واقعیت را بپذیریم، آنگاه باید بین مسیر مسیری که طی می‌شود ما را به کدام سو می‌برد، با چه مخاطراتی مواجه هستیم و چه تغییراتی باید در رویکردهای کلان ایجاد شود. پیش‌فرض‌های مورد نظر مسئولان رسمی و سیاست‌گذاران، شامل موارد ذیل است:

- ۱- کشور عزیزمان امروز در یک شرایط تاریخی خاصی قرار دارد که در صد سال گذشته تجربه مشابهی ندارد در این برهه از زمان، حاکمیت و دولت باید با توجه به شرایط خاص، سیاست‌های اقتضایی را اجرا کنند
- ۲- کشور در برابر تهدیدهای عدیده خارجی قرار دارد و در برابر نیات نادرست آنها راهی جز مقاومت در همه عرصه‌های از جمله عرصه نظام و اقتصادی نمانده است. ۳- برخی از حوزه‌های داخلی در مقابل تهدیدات و رخداد‌های بیرونی آسیب‌پذیرتر شده که لازم است با اتخاذ تدابیر لازم و راهگشا نسبت به افزایش قدرت بازدارندگی کشور در همه زمینه‌ها اقدام کرد.

پیش فرض اول یعنی شرایط تاریخی کشور بسترساز عملکرد دولت و حاکمیت در حوزه اقتصادی شده و برخی نابسامانی‌های ناشی از فشارهای خارجی است. اینکه دولت پرزیدنت ترامپ متفاوت از دولت پیشین آمریکا نسبت به «برجام» موضع گرفته و متاسفانه برخلاف قواعد بین‌المللی و عرف محیط بین‌الملل رفتار کرده امری غیر قابل کتمان است. اما نباید فراموش کرد که ترامپ چنین رویکردی را در قبال بسیاری از موضوعات دیگر از جمله پیمان محیط زیستی پاریس، نفتا، پیمان‌های تعرفه‌های اقتصادی با چین، متحدان اروپایی و آسیای شرقی و... اتخاذ کرده و در مجموع جایگاه آمریکا از یک ابرقدرت ملتزم به نظم بین‌المللی به یک ابرقدرت خشن و یکجانبه‌گرو فارغ از ایدئولوژی مسئولیت‌پذیری فروکاهیده است. بنابراین همه آنچه که امروز به عنوان چالش یا گام‌ها بحران در حوزه اقتصادی از فشارهای معیشتی بر مردم تا سهل‌انگاری در سیاستگذاری‌های اجرایی وجود دارد، را نباید محصول عوامل خارجی بدانیم و به فرض پذیرش تاثیر عامل خارجی، باید دید در مقابل آن چه تدبیری اندیشیده شده است تا موجب بی‌اثری یا کم‌اثری فشار خارجی شود.

البته برخلاف رویکرد رسمی، از نظر قاطبه فعالان حوزه‌های بخش خصوصی و نهادهای مدنی و صنفی، برای درک شرایط امروز کشور تک عاملی نیست بلکه محصول تصمیم‌سازی و عملکرد مجموعه‌ای از نهادهای دولتی، غیردولتی و حاکمیتی در دهه‌های اخیر و همچنین تابعی از عوامل بیرونی از جمله سیاست خارجی آمریکا و شرایط حاکم بر محیط بین‌الملل است. از این منظر دولت فعلی وارث اقتضائاتی است که از گذشته به ارث رسیده است. یعنی بخشی از مشکلات امروز، ساخته و پرداخته وقایع داخلی و خارجی است که اقتضائات خاصی را بر حکومت تحمیل و دولت را وادار به اتخاذ سیاست‌هایی در محیط داخلی و خارجی می‌کند که متفاوت از شرایط عادی است.

از این منظر، همه عوامل تشدیدکننده وضعیت نابسامان اقتصادی اخیر محصول سیاست‌ها و عملکرد قدرت‌های بزرگ از

جمله آمریکا و ائتلاف ضدایرانی حاشیه خلیج فارس نیست، بلکه بخشی از آن ریشه در جهت‌گیری و سیاست‌های اقتصادی و... داخلی دارد. بنابراین تصور اینکه سیاست‌های اجرایی اخیر در مقابل تهدیدهای خارجی میری از هرگونه لغزش و خطا بوده و به درستی بر اقتضائات ایجابی و سلبی‌ها استوار است، امر پذیرفتنی لاقابل برای پیشکسوتان حوزه‌های مختلف بخش خصوصی نیست. گرچه می‌دانیم رویکرد دولت در حوزه سیاست خارجی در قالب «برجام» معنا و مفهوم عینی یافته که معنایی جز حاکمیت دیپلماسی، مذاکره، تعامل و رفع تنش در محیط بین‌المللی ندارد اما رویکرد برخی نهادهای غیردولتی درباره «برجام» می‌تواند مورد سوال قرار گیرد. در سه سال اخیر دولت «برجام» را یک دستاورد بزرگ برای خود قلمداد کرد و علی‌رغم حمایت کلی و کلان حاکمیت از این توافق، خشم بخشی از رقبای سیاسی دولت نسبت به این مشی از تعامل در عرصه جهانی را نباید فراموش کرد. مخالفان برجام در داخل و خارج علاقمند به شکست «برجام» و مشغول سنگ اندازی در روند امور اجرایی بوده‌اند و برای کنار زدن آن از هیچ‌گونه تلاشی دریغ نکردند

ایجاد اشتغال، افزایش تولید داخلی و کاهش نوسانات اقتصادی مهمترین مولفه‌هایی هستند که می‌توانند در مقابل تحریم‌ها بازدارندگی ایجاد کنند. آنچه این روزها در صنعت احداث می‌گذرد حکایت از آینده‌ای نامطمئن دارد. کاهش سرمایه‌گذاری دولت در این عرصه قطعاً آثار زیانباری بر سایر صنایع بالادستی و پایین دستی خواهد داشت. اثر مستقیم رونق فعالیت‌های عمرانی، افزایش سطح اشتغال و قدرت خرید اقشار مختلف مردم در نقاط متعدد کشور است

که در نهایت با خروج یک طرفه آمریکا از آن کامشان شیرین شد. پیش فرض دوم این نوشتار به سیاست مقاومت در برابر فشارهای خارجی مربوط می‌شود. در این بخش باید به سیاست تحریم و تهدید از سوی عامل خارجی یعنی دولت فعلی آمریکا اشاره کرد که با خروج یکجانبه و اعمال فشارهای بی‌سابقه و اجرای تحریم‌های تحقیرآمیز و غیرمتعارف، موجب شده که نهادهای تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر در ایران مقاومت حداکثری را مطلوبترین پاسخ به تهدیدات و تحریم‌های آمریکا قلمداد کنند. در این باره لازم است دو نکته را خاطر نشان کنیم اول اینکه که مقاومت باید به عنوان آخرین تدبیر و چاره‌جویی در برابر تحریم‌ها و تهدیدهای خارجی در نظر گرفته شود و پیش از اتخاذ استراتژی مقاومت، هزینه فایده این اقدام محاسبه و امید است همه ابعاد آن به درستی سنجیده شود. نکته دوم اینکه، مقاومت از جنبه نظری و تئوریک استراتژی جذابی است اما شرط موفقیت آن شناسایی نقاط ضعف و قوت کشور و اجرای سیاست‌های متناسب به آن است. موفقیت سیاست مقاومت حداکثری وابسته به آن است که بتوان با کمترین آسیب از این چالش و بحران عبور کرد. بنابراین نکته پراهمیت در توصیف شرایط فعلی، شناخت نقاط آسیب‌پذیر کشور است که در حال حاضر از تنش‌ها و تهدیدات خارجی نشات می‌گیرد. به اذعان برخی کارشناسان و تحلیل‌گران داخلی و خارجی، قدرت بازدارندگی در حوزه نظامی و ژئوپلیتیک، امکان اجرایی شدن تهدیدات نظامی را با دشواری‌هایی مواجه ساخته و شواهد امر نشان می‌دهد فشارها به ایران از عرصه نظامی و تهدیدات سخت به تحریم‌های اقتصادی، جنگ روانی و بسترهای اجتماعی و فرهنگی منتقل شده است. نوسان تنش‌های ایران و آمریکا در محیط بین‌الملل بیانگر این است که طرف مقابل در عمل تمایلی به برخورد نظامی تا اطلاع ثانوی ندارد. شکار پهباد جاسوسی آمریکا از سوی ایران، ماجرای مشکوک و مبهم نفتکش‌های عربستان، امارات و ژاپن از جمله مواردی بود که می‌توانست میزان احتمال یک درگیری

مستقیم را بالا برد، اما سیاست آمریکا در برابر این رویدادها روند کنترلی یافته است.

از طرف دیگر کاهش تهدیدهای نظامی در مقابل شدت یافتن تحریم های اقتصادی برپیش فرض سوم فوق الذکر اشاره دارد و مشخص می کند که آنها بر نقاط آسیب پذیرتر ایران تمرکز کرده اند. بازگرداندن تحریم های یکجانبه آمریکا علیه ایران گواه آن است که رویارویی، تنش و مخاصمه در محیط بین الملل ایران کاهش نیافته بلکه به حوزه اقتصادی تسری یافته است. این چرخش به ما می گوید که نقاط قوت و ضعف کشور مورد شناسایی طرف مقابل گرفته و آنها تلاش می کنند که با هجمه به نقاط آسیب پذیرتر استراتژی مقاومت ایران، آن را به پاشنه آشیل تبدیل کنند. در اینجا آمریکا با عطش بیشتری فشارها و اجبارهای تحریم را دنبال می کند و از تهدید اروپا به قطع مبادلات بانکی و تجاری اش با ایران تا تلاش برای اجبار رقبای بزرگ خود مثل چین جهت قطع واردات نفت از ایران را در دستور کار دیپلماسی تهاجمی خود قرار داده است. با اینکه در حوزه تجاری و اقتصادی، آمریکا موانع مهمی مانند مخالفت متحدان خود (اتحادیه اروپا، کره جنوبی، ژاپن، هندوستان ترکیه) و مقاومت رقبای خود (چین و روسیه) را پیش رو دارد اما اصرار زیادی برای بالفعل ساختن همه اهرم های خصومت اقتصادی خود با ایران دارد. در چنین وضعی این سوال پیش می آید چرا ترامپ ترجیح می دهد با وجود هزینه های سیاسی و حیثیتی گزاف، همچنان فشارهای اقتصادی علیه ایران را تشدید کند؟

به نظر می آید منطقی ترین پاسخ آن است که بپذیریم ترامپ و لابی های ضد ایرانی اینجارا پاشنه آشیل ایران تلقی می کنند. به عبارت روشن آنها تصور می کنند هزینه های تحریم اقتصادی با توجه به نتایجی که انتظار دارند، گزاف نیست. اصرار آمریکا به افزایش فشارهای اقتصادی چنان است که آنها حتی تحریم های غیر متعارفی مانند تحریم اقتصادی مسئولان دیپلماسی و مسئولان طراز اول را نیز در دستور کار دارند و هر بار دنبال تحریم های جدیدی هستند.

با این وصف و آنگونه که رخدادهای داخلی نشان می دهد حوزه اقتصادی مهمترین عرصه ای است که آمریکا ترجیح می دهد به آن دست اندازی کند. هدف از بازگرداندن تحریم ها و اجرای تحریم ها تازه و اعمال فشار به متحدان و رقبای خود برای همراهی با فشارهای اقتصادی علیه ایران، آن است که اقتصاد کشور دچار فروپاشی و به تبع آن موجب نارضایتی داخلی ایجاد گردد. اکنون با این مقدمه می توان پرسید آیا سیاستهای اقتصاد رایج کشور قدرت ایجاد بازدارندگی در مقابل این هجمه ها را دارد یا خیر. متأسفانه تا آنجایی که به صنعت احداث و ساخت زیر ساخت های کشور مربوط می شود، پاسخ این سوال چندان امید بخش نیست. استراتژی ایجاد بازدارندگی در حوزه نظامی به این معنی است که در مقابل توان نظامی طرف مقابل تدابیر لازم اندیشیده و برای خنثی سازی آن برنامه و ابزارهای کارآمد تامین گردد. اکنون که هجمه آمریکا بیش از همه به حوزه اقتصادی معطوف شده، باید دید مهمترین مولفه های بازدارنده هجمه های آنها چیست. از نظر اقتصادی ضعف تولیدات داخلی، گستردگی سطح بیکاری، اخلاخ در چرخش چرخه های اقتصادی، رکود حاکم بر فعالیت های کوچک بزرگ صنعتی، تجاری موجب آسیب پذیری کشور در مقابل هجمه ها و فشارهای اقتصادی بیرونی می شود. همانطور که در حوزه نظامی سربازان و ژنرال ها در خط مقدم هستند در جبهه اقتصادی، فعالان اقتصادی و صنعتی، صاحبان کسب و کارها در خط مقدم قرار دارند. اگر سربازان و ژنرال ها ابزارها و ادوات لازم را در اختیار نداشته باشند شکست آنها قابل پیش بینی و قطعی است. اگر دولت برنامه ای برای حمایت از فعالیت های رونق بخش اقتصادی در برابر فشارهای اقتصادی بیرونی نداشته باشد به معنی آن است که آسیب پذیری کشور در مقابل تحریم ها افزایش خواهد یافت. ما به عنوان فعالان حوزه صنعت احداث و عمرانی معتقدیم که افزایش سطح بیکاری، کاهش تولیدات داخلی از عوامل مشدده تحریم های اقتصادی هستند. هدف تحریم های

اقتصادی بسترسازی برای تبدیل نارضایتی های معیشتی به شکاف مردم- حاکمیت و فروپاشی کشور است. با این حال بیکاری مهمترین درد و چالش صنعت احداث و حوزه عمرانی است. صنعتی که در صورت رونق می تواند موجب تحرک و فعالیت دهها صنعت جانبی گردد. برای عینیت بخشیدن به استراتژی «نه جنگ، نه مذاکره» باید رونق را به عرصه اقتصادی بازگرداند. ایجاد اشتغال، افزایش تولید داخلی و کاهش نوسانات اقتصادی مهمترین مولفه هایی هستند که می توانند در مقابل تحریم ها بازدارندگی ایجاد کنند. آنچه این روزها در صنعت احداث می گذرد حکایت از آینده ای نامطمئن دارد. کاهش سرمایه گذاری دولت در این عرصه قطعاً آثار زیانباری بر سایر صنایع بالادستی و پایین دستی خواهد داشت. اثر مستقیم رونق فعالیت های عمرانی، افزایش سطح اشتغال و قدرت خرید اقشار مختلف مردم در نقاط متعدد کشور است. اگر دولت محترم سوال شود چرا سرمایه گذاری در این حوزه به قدر کفایت نیست پاسخ آن است که امکان تامین اعتبارات لازم وجود ندارد. با پیش بینی همین پاسخ دولت است که در ابتدای نوشتار بر ضرورت ارزیابی سیاست های اقتصادی دولت از منظر اجرایی و تئوریک متناسب با اقتضات فعلی کشور تاکید شد. همانطور که ایجاد بازدارندگی در حوزه نظامی ابزارها و امکانات لازم را خود نیاز دارد، در حوزه اقتصادی نیز، پشتیبانی و برنامه ریزی برای ایجاد اشتغال و رونق تولیدات داخلی بیش از پیش ضرورت دارد. متأسفانه در این اوضاع و احوال حمایت چشمگیری از فعالان این عرصه وجود ندارد. با توجه به اینکه هر میزان که سطح اشتغال در کشور کاهش یابد و تولیدات داخلی در اثر نبود زیر ساخت های لازم (عمرانی و صنعتی و فناوری) به مخاطره بیفتد یا پرهزینه شود، کشور عزیزمان در مقابل تحریم های خارجی آسیب پذیرتر می شود. امیدواریم دولت محترم این دغدغه را دریابد و مشفقانه برای کاهش مشکلات این صنعت و سایر صنایع گام بردارد.

با هدف ایجاد همسویی بخش خصوصی و دولت برگزار شد

رونمایی از پروژه‌های مشارکتی سازمان ملی مسکن

مهندس ملکپانی‌فرد: پیش نویس قرارداد مشارکت
نیاز به اصلاحات و تغییرات اساسی دارد

از ابتدای خرداد ماه سال جاری در راستای سیاست‌های رونق تولید مسکن وزارت راه و شهرسازی، سازمان ملی زمین و مسکن مسئولیت احداث پروژه‌های آماده‌سازی زمین، انبوه‌سازی و خدماتی با مشارکت بخش خصوصی را عهده‌دار شده است. به همین منظور گردهمایی معرفی پروژه‌های مشارکتی و سرمایه‌گذاری سازمان ملی زمین و مسکن روز یکشنبه ۱۶ تیر برگزار شد تا این سازمان ضمن ارائه نقشه راه خود از نظرات بخش خصوصی در مورد پروژه‌های مشارکتی

صنعت ساختمان بهره‌مند شود. در این گردهمایی مهندس منوچهر ملکپانی‌فرد نماینده سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، مهندس احمد خرم رئیس هیات مدیره انجمن انبوه‌سازان تهران، دکتر حمیدرضا سیفی نماینده کانون سراسری پیمان کاران عمرانی، و مهندس جمشید برزگر رئیس هیات مدیره کانون انبوه‌سازان کشور به ایراد سخنرانی و ارائه نظرات بخش خصوصی پرداختند.

برآورد اقتصادی پروژه‌های مشارکتی مسکن در یک سال

در ابتدای این گردهمایی دکتر محمود محمودزاده عضو هیات مدیره سازمان ملی زمین و مسکن از آماده شدن اولین لیست فراخوان پروژه‌های مشارکتی خبر داد و گفت: مطالعات اقتصادی لازم برای تمامی پروژه‌های مشارکتی انجام شده که برآورد اقتصادی آن در مرحله اول فراخوان معادل ۱۶۰ هزار میلیارد ریال و حدود ۳۰۰ پروژه است.

وی با اشاره به اینکه پروژه‌های مشارکتی به صورت طرح و ساخت در اختیار شریک قرار داده می‌شود، افزود: در این پروژه‌ها دوتیپ

قراردادی پروژه‌های آماده‌سازی و پروژه‌های ساختمانی آماده شده که به زودی در سراسر کشور ابلاغ رسمی خواهد شد.

معاون امور مشارکت‌های سازمان ملی زمین و مسکن علت ورود مجدد وزارت راه و شهرسازی به پروژه‌های مشارکتی را تأثیرگذاری این پروژه‌ها در رونق تولید با توجه به شرایط اقتصادی حاکم و نقش ساختمان و مسکن در اقتصاد کلان و خرد کشور عنوان کرد و اضافه کرد: بخش مسکن کاملاً درون‌زا و متکی به پتانسیل‌های داخلی است و هیچ وابستگی به خارج از کشور ندارد. پیش‌بینی می‌کنیم علاوه بر مشاغل غیرمستقیم ناشی از اجرای

پروژه‌های مذکور، این پروژه‌ها حداقل ۱۰۰ هزار فرصت شغلی مستقیم ایجاد نمایند. عضو هیات مدیره سازمان ملی زمین و مسکن میزان تقاضای موجود در بازار برای مسکن را گسترده و قابل ملاحظه توصیف کرد و گفت: این در حالی است که از سال ۹۶ تنها برای یک سوم از نیاز بازار براساس بررسی‌های صورت گرفته در طرح جامع مسکن، پروانه ساخت صادر شده است.

محمود محمودزاده با اشاره به بالا رفتن نرخ اجاره‌نشینی و مسائل ناشی از آن، هدف اصلی پروژه‌های مشارکتی را رونق تولید نامید و اظهار داشت: سایر

اهدافمان ایجاد رونق اقتصادی و ایجاد فرصت اشتغال در بخش‌های مرتبط از جمله صنعت، تولید و خدمات است. وی در توضیح راهبردهای پروژه‌های مشارکتی نیز گفت: عدم دخالت دولت و سازمان ملی در اجرای پروژه‌ها، عدم تامین منابع مالی دولتی، شفافیت اقدامات و ایجاد فرصت‌های برابر، ایجاد رقابت حداکثری در بخش خصوصی و همچنین ارزش‌گذاری دقیق آورده‌های دولت و شریک راهبردهای اصلی ما در اجرای طرح‌های مشارکتی است. عضو هیات مدیره سازمان ملی در خصوص کاهش ابهام قراردادهای تهیه شده توسط این سازمان نیز چنین توضیح داد: قراردادهای بند به بند و خط به خط مورد بازنگری قرار گرفت و سعی کردیم مشکلات پیش آمده در قراردادهای قبلی را به حداقل برسانیم.

وی در پایان با اشاره به مزیت قراردادهای جدید این سازمان، عنوان کرد: در اولین برنامه ارائه ۲۱۴ پروژه شامل ۱۳۶ پروژه ساختمانی و ۷۸ پروژه آماده‌سازی را مدنظر قرار داریم.

بخش مسکن موتور محرک رونق تولید و ایجاد اشتغال پایدار است

جمشید بزرگر رئیس هیات مدیره کانون انبوه‌سازان کشور نیز در گردهمایی معرفی پروژه‌های مشارکتی و سرمایه‌گذاری سازمان ملی زمین و مسکن با اشاره به سهم عمده صنایع وابسته به صنعت ساختمان در تولید، گفت: خوشحالیم که تیم اقتصادی دولت به این نتیجه رسیده که بخش مسکن موتور محرک رونق تولید و ایجاد اشتغال پایدار است.

بزرگر فعالان حوزه مسکن و ساخت و ساز در بخش خصوصی را بازوی فکری و اجرایی دولت نامید و افزود: امیدواریم

این نشست صمیمانه بتواند دغدغه همکاران ما در بخش ساختمان را برطرف نموده و به بهبود فضای کسب و کار بیانجامد. وی بر ضرورت رفع موانع پیش‌روی بخش خصوصی و بازنگری در قراردادهای مشارکتی تاکید کرد و اظهار داشت: در بخش دولتی نیز تمامی دستگاه‌های خدمات‌رسان باید به کمک وزارت راه و شهرسازی بیایند چون بدون هماهنگی این دستگاه‌ها امکان اجرای موفق و سریع پروژه‌ها وجود نخواهد داشت. وی در پایان خواهان اصلاح قانون پیش‌فروش شد تا امکان اجرایی شدن آن فراهم گردد.

سود دوجانبه دولت و بخش خصوصی با عادلانه کردن قراردادهای مشارکت

منوچهر ملکینی فرد نماینده سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران دیگر سخنران این گردهمایی بود. وی با بیان اینکه مشارکت در ساخت بین سازمان ملی زمین مسکن و بخش خصوصی ایده بسیار خوبی است و ما آن را تائید می‌کنیم، عنوان کرد: امروزه در کشور ما دو نوع ساخت و ساز وجود دارد که یکی ساخت و ساز در چارچوب نظام فنی و اجرایی کشور است که با توجه به قدمت این کار و دیسپلین‌های موجود در آن از کیفیت مطلوبی برخوردار است. اما در بخش ساخت و سازهایی که نظام مهندسی و شهرداری بر آنها نظارت دارد متأسفانه نتوانسته‌ایم به کیفیت مطلوب برسیم.

وی افزود: با کمال تأسف امروزه در این مملکت هر کسی پولی در جیب دارد فکر می‌کند مهندس ساختمان است و شروع به ساخت و ساز می‌کند. از این رو ساخت و ساز در بخش خصوصی در دست مهندسان نیست، حتی اگر در طراحی و محاسبه در دست مهندس باشد در بخش اجرا در دست مهندس نیست. در زلزله بم بنده شاهد بودم که درست به اندازه‌ای که دانش مهندسی در ساخت و ساز به کار رفته بود ساختمان پابرجا ایستاده بود، در بقیه موارد که باید مسکن و مامن انسانها باشد مدفن

آنها شده بود، آن هم در کشوری که از لحاظ دانش فنی و مهندسی در مرحله خوداتکایی کامل است. اولین خاصیت مشارکت بخش خصوصی با وزارت مسکن این است که در آینده ساختمانها کیفیت محور شوند.

وی افزود: آماده‌سازی زمین یکی از مشکلات اصلی در ساخت و ساز است. در منطقه ۱ تهران تا ۳۸ درصد از قیمت آپارتمان، تحت تاثیر قیمت زمین است، آن هم در صورتی که ساختمان بر اساس ضوابط شهرداری ساخته شود یعنی به دلیل کمبود زمین ساختمانهایی با عمر کم را می‌کوبند و می‌سازند. بعد برای این که این ۳۸ درصد را پایین بیاورند تراکم می‌خرند. فروش تراکم یعنی فروش رفاه من و شما، تراکم فروشی یعنی فروش حق مالکانه ملت ایران و این جرم آشکاری است که شهرداری‌ها انجام می‌دهند.

وی افزود: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در کنار وزارت راه و شهرسازی برای بالا بردن کیفیت ساخت و ساز تلاش کرد، پیشنهاد استفاده از شناسنامه فنی نیز از طرف سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران مطرح شد. شهردار مربوطه پذیرفت و با ۷ مشاور برای کنترل کیفیت مضاعف قرارداد بست و آنها موظف شدند با پول سازنده، کیفیت‌ها را کنترل کنند. قرار بود ساختمانها دارای شناسنامه شوند تا در طی مراحل ساخت رفع اشکال شود و نمرده بدهند، خریدار هم بتواند شناسنامه فنی ساختمان را با پرداخت هزینه از شهرداری بگیرد و فریب ظاهر یعنی سرامیک ایتالیایی و روکش طلای شیرآلات را نخورد. چند ماه این طرح اجرا شد اما از آنجایی که ساختمان‌سازی در دست صاحبان پول و قدرت بود در نهایت معلق ماند.

ملکینی فرد با بیان اینکه بحث سازنده قابل کنترل و با صلاحیت که در سالهای اخیر مطرح شده نیز از همان مقوله شناسنامه فنی بود که هیچ‌گاه با اقبال روبرو نشد، تصریح کرد: اولین خاصیت این نوع از مشارکت که امروز مورد بحث است ساخت با کیفیت ساختمانها است که جلوی خسران ملی را می‌گیرد، مشروط بر این که

سنگ بنای آن درست نهاده شود. ما بحث مشابهی برای مشارکت با شهرداری داشتیم که طی آن شهرداری پروژه ارائه می‌داد و به جای بهای کار به پیمانکار تراکم می‌داد. بنده آن نوع مشارکت را محکوم به شکست می‌دانستم چرا که باید در قبال کار به پیمانکار پول داده شود. از آنجایی که خشت اول چون نهد معمار کج تا ثریا می‌رود دیوار کج! اغلب پروژه‌های مربوط به آن طرح به دادگستری و خلغ ید کشانده شد و هرگز اجرا نشد.

این پیشکسوت صنعت احداث افزود: شرایط قراردادی موجود بسیاریک طرفه است و با این شرایط قراردادی بنده و همکارانم هرگز به اعضای سندیکای خود توصیه نمی‌کنیم که وارد این نوع قراردادها شوند. ما به عنوان بخش خصوصی، وزارت راه و شهرسازی و سازمان ملی زمین و مسکن را از نهادهای دولتی می‌بینیم و به نظر ما نیازی وجود ندارد که این بخشها برای افزایش قدرت خود گام بردارند اما آنها از ما ۵ درصد تضمین می‌خواهند، و ۳۰ درصد از سهم ساخت ما را نگه می‌دارند که ۱۵ درصد را بعد از صورت وضعیت قطعی و ۱۵ درصد را بعد از تحویل قطعی پرداخت می‌کنند. متأسفانه تفکرات منبعث از «شرایط عمومی پیمان کاملاً یکطرفه و غیرعادلانه رایج در طرحهای عمرانی و غیر آن» است که آمده و در اینجا به قرارداد تبدیل شده است.

وی گفت: اجازه بدهید صریحاً عرض کنم «سرمایه کبوتر ترسو و طماعی است که تا از امنیت کامل مطمئن نباشد در آنجا نمی‌نشیند»، بنابراین لازم است شرایط نشستن این کبوتر طماع و ترسو را فراهم کنیم. شما در قراردادهای خود و در موضوع «حل اختلاف» عنوان کرده‌اید تمام تصمیم‌های اصلی دست سازمان ملی زمین و مسکن است و ناظری که از طرف شما نظارت عالیه می‌کند، در حالی

که ما طی ۳۰ سال اخیر درخواست برطرف کردن ایراد شرایط عمومی پیمان یعنی یکطرفه بودن آن را از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی داشته‌ایم، شما در این مشارکت که سازنده نقش سرمایه‌گذار نیز دارد، شرایطی یکطرفه و نامتعادل تر از شرایط عمومی پیمان فوق‌الاشاره را تنظیم کرده‌اید.

وی تاکید کرد: آقای مهندس رحمتی معاونت اسبق سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی پیشنهاد داشت که شرایط عمومی پیمان را کنار بگذاریم و از فیدیک استفاده کنیم. بنده خدمت آقای مهندس شافعی معاونت قبلی این سازمان رسیدم تا از یکطرفه بودن شرایط عمومی پیمان بعد از ۳ سال مذاکره انتقاد

مهندس ملکبانی فرد:

امروزه در کشور ما دو نوع ساخت و ساز وجود دارد که یکی ساخت و ساز در چارچوب نظام فنی و اجرایی کشور است که با توجه به قدمت این کار و دیسپلین‌های موجود در آن از کیفیت مطلوبی برخوردار است. اما در بخش ساخت و سازهایی‌هایی که نظام مهندسی و شهرداری بر آنها نظارت دارد متأسفانه نتوانسته‌ایم به کیفیت مطلوب برسیم

کنم، ایشان خواستند مثالی بزنم و بنده گفتم که در ماده ۴۷ به استناد ماده ۴۶ کارفرما خود قضاوت می‌کند، خود حکم می‌دهد، خود آن را اجرا می‌کند. آیا این عادلانه است؟ که ایشان عنوان کردند «خیر، عادلانه نیست» و در همان جلسه این ماده اصلاح شد و با عوض شدن ایشان مجدداً به حالت قبلی برگشت! مهندس منوچهر ملکبانی فرد افزود: باید روابط کار روابط منطقی باشد چرا که با روابط حاکم و محکوم نمی‌توان کار را به درستی انجام داد. پیشنهاد ما در طرحهای عمرانی که پیمانکار با پول دولت کار می‌کند همیشه این بوده است که شما به عنوان حافظ منافع ملی کار را در اختیار بگیرید اما ضبط ضمانت‌نامه با دستور مرجع دیگری باشد، چون ضبط ضمانت‌نامه حیات سازنده را به معرض خطر می‌اندازد. اشتباه در این مورد می‌تواند یکی از سرمایه‌های مملکت را از دور سازندگی خارج کند.

وی عنوان کرد: عزیزان اصل تفکر مقدس است و این جلسه یک جلسه مشورتی است، بنشینیم و آن را عادلانه کنیم. این قرارداد شما را قرارگاه خاتم بدون ترس انجام می‌دهد چون آن هم وصل به قدرت است اما من به عنوان بخش خصوصی جرات نمی‌کنم. من که جرات نکنم جوان‌تر از من‌ها اصلاً جرات نمی‌کنند. چه واهمه‌ای دارید؟ قلب همه ما برای این مملکت می‌طپد که امیدوارم هر کسی قلبش برای این مملکت نمی‌طپد به قول استاد ما مهندس حامی، هرگز نطپد. ما همه ایرانی هستیم چرا باید فکر کنید اگر همه اختیارات را در دست بگیرید موفقید؟! نه! موفق نیستید. طرف را به خلاف وادار می‌کنید!

ملکبانی فرد ضمن تقدیر از تفکر موجود برای جلب مشارکت بخش خصوصی که به بالا رفتن کیفیت و پایین آمدن

هزینه می‌انجامد، از لزوم برگزاری جلسات مشورتی برای عادلانه کردن قراردادها و اصلاح و رفع ابهامات قراردادهای مشارکتی به عنوان یکی از موارد تضمین سود دوجانبه دولت و بخش خصوصی در طرح‌های مشارکتی یاد کرد و پیشنهاد داد: باید برای رفع سریع اختلافات احتمالی که ممکن است در حین کار پیش بیاید یک عامل مستقل و مورد اعتماد هر دو شریک در نظر گرفته شود تا اگر در حین اجرای عملیات مشکلی پیش آمد احتیاجی به مراجعه به دادگاه نباشد. قضاوت و نظر این عامل فنی حقوقی می‌تواند فصل‌الخطاب برای دو طرف قرارداد باشد، به هر حال این پیش‌نویس قرارداد مشارکت نیاز به اصلاحات و تغییرات اساسی دارد و سندیکا می‌تواند در اصلاح این شرایط قراردادی همکاری لازم را با آن سازمان محترم داشته باشم.

لزوم شفاف سازی و ایجاد شرایط برابر در قراردادها

حمیدرضا سیفی نماینده کانون سراسری پیمانکاران عمرانی نیز در سخنرانی خود با اشاره به لزوم شفاف سازی و ایجاد شرایط برابر در قراردادها گفت: این یک شراکت است و مسائل حقوقی و فرآیندهای آن

باید مورد رضایت هر دو طرف باشد. نمی‌شود یک نفر هم حاکم ما باشد و هم شریک ما، باید دولت بپذیرد که شریک ما است و ارباب ما نیست. سیفی افزود: روابط دولت و بخش خصوصی باید در فضای برنده- برنده تعریف شود ولی بخش خصوصی تا کنون در این روابط بازنده بوده است. در نهایت بخش دولتی نیز با خروج از این فضای برنده- برنده، بازنده خواهد بود. وی از لزوم هماهنگی تمامی بخش‌های دولتی از جمله بخش بیمه و مالیات در تسهیل شرایط برای بخش خصوصی به عنوان یک عامل تعیین کننده نام برد و از امکان حضور تشکل‌های عمرانی به عنوان واسطه‌ای برای تسهیل و تسریع مسائل پیش آمده در اجرای پروژه‌ها یاد کرد.

مهم‌ترین تهدید در حوزه مسکن و ساختمان

احمد خرم رئیس هیات مدیره انجمن انبوه سازان تهران نیز در سخنانی به تشریح سیر حرکت در مسکن و ساختمان طی ۴۰ سال گذشته در ایران پرداخت و سلیقه‌ای عمل کردن در اجرای طرح‌های حوزه مسکن و ساختمان را مهم‌ترین

تهدید این بخش عنوان کرد. وی با تأکید بر لزوم تبعیت از الگوهای موفق جهانی در حوزه ساخت و ساز گفت: اکنون دنیا در نسل ۶ ساخت و ساز است و ما در نسل سوم آن قرار داریم باید به کم کردن این فاصله فکر کنیم. وی کار کردن روی طرح جامع ساخت و ساز را ضروری دانست و اجرایی کردن این کار را باعث روشن شدن تکلیف همه در حوزه ساخت و ساز، مشخص شدن مسئله تخصیص زمین به اندازه لازم، و در نظر گرفتن نیاز بازار دانست. وی در پایان عنوان کرد: نباید تنها با گله کردن از هم باعث ایجاد یاس در فضای کشور شویم بلکه باید برای اجرای درست طرح‌ها راهکارهای عملی تهیه کنیم.

پانل تخصصی دیدگاه‌های کارشناسی بخش خصوصی در پروژه‌های مشارکتی

در پایان این گردهمایی پانل تخصصی دیدگاه‌های کارشناسی بخش خصوصی در پروژه‌های مشارکتی با ریاست ایرج رهبر نایب رئیس هیات مدیره انجمن انبوه سازان استان تهران برگزار شد که اعضای آن مهندس توحید زورچنگ نماینده سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، مهندس اشتری نماینده جامعه مهندسان مشاور، مهندس پورحاجت دبیر کانون سراسری انبوه‌سازان کشور، دکتر ملکی نماینده انجمن پیمانکاران کشور بودند و به طرح دیدگاه‌های خود در زمینه‌های اجرای پروژه‌های مشارکتی مسکن پرداختند.

مهندس ایرج رهبر نایب رئیس هیات مدیره انجمن انبوه سازان استان تهران در ابتدای این پانل از دولتمردان خواست فراتر از قرارداد موجود بین دولت و بخش خصوصی، دولت باید در راستای مسئولیت اجتماعی خود شرایط اقتصادی موجود کشور را مدنظر قرار دهد. دولت باید نگاه سخت‌گیرانه خود را برای مشارکت کنار بگذارد تا انگیزه لازم برای مشارکت بخش خصوصی فراهم شود. در بخش دیگری از این پانل مهندس توحید زورچنگ نماینده سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با اشاره به اینکه نکات لازم از طرف حاضران در این

بخش مسکن اتمام پروژه مسکن مهر بود. تا زمانی که پرونده مسکن مهر بسته نشده بود نمی توانستیم طرح دیگری را آغاز کنیم.

وی در ادامه با اشاره به اینکه دومین طرح وزارت راه و شهرسازی این بود که در یک اقدام ملی و در راستای رونق تولید مجدد مسکن، ساخت ۴۰۰ هزار واحد مسکونی در سراسر کشور برای دهک‌های مختلف را کلید بزند افزود: طی این طرح تا دو سال آینده ۲۰۰ هزار واحد در شهرهای جدید، ۱۰۰ هزار واحد توسط بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و ۱۰۰ هزار واحد توسط شرکت بازآفرینی شهری ساخته خواهد شد که از این میان سازمان ملی زمین و مسکن وظیفه تخصیص زمین برای ۲۰۰ هزار واحد را بر عهده دارد.

مدیرعامل سازمان ملی زمین و مسکن تجربه دولت در مشارکت با بخش خصوصی را در مجموع مثبت ارزیابی کرد و گفت: تاکنون ۱۳۰۰ پروژه در کشور به صورت مشارکتی اجرا شده که از این میزان حدود ۹۵ درصد آنها به سرانجام رسیده که این خود اتفاق مثبتی است و باید تمام تلاشمان را در استفاده از این ظرفیت گسترده به کار گیریم و همه دست به دست هم دهیم تا به نهضت خانه سازی که در وزارت راه و شهرسازی آغاز شده سرعت بخشیم.

در پایان ایشان اصلاح شرایط قراردادی را که بتواند مشوق بخش خصوصی برای حضور هر چه بیشتر در این عرصه باشد را از تشکلهای ذی ربط و سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران خواستار شد.

شهرسازی آغاز شده سرعت بخشیم. نیبان با تاکید بر اینکه طی ماه‌های اخیر و در جلسات متعدد با بخش خصوصی قراردادهایی در سازمان ملی زمین و مسکن تنظیم شده که سعی شده اشکالات قبلی آنها به حداقل برسد، افزود: سعی ما در بخش دولتی بر این است که منافع مشترک هر دو طرف را در قراردادهایمان لحاظ کنیم تا هم دولت و هم بخش خصوصی بتوانند به حداکثر خواسته‌هایشان برسند.

معاون وزیر راه و شهرسازی در تشریح سیاستهای دولت در بخش مسکن اظهار داشت: اولین تکلیف دولت در

علی نیبان :

اولین تکلیف دولت در بخش مسکن اتمام پروژه مسکن مهر بود. تا زمانی که پرونده مسکن مهر بسته نشده بود نمی توانستیم طرح دیگری را آغاز کنیم. دومین طرح وزارت راه و شهرسازی این بود که در یک اقدام ملی و در راستای رونق تولید مجدد مسکن، ساخت ۴۰۰ هزار واحد مسکونی در سراسر کشور برای دهک‌های مختلف را کلید بزند

جلسه مطرح شده است، تصریح کرد: باید بزرگان بخش خصوصی در حوزه صنعت احداث با تشکیل کارگروهی مبنای عادلانه شدن قرارداد فی مابین خود و سازمان ملی زمین و مسکن را فراهم کنند تا شرکتهای بخش خصوصی برای مشارکت در این پروژه‌ها تشویق شوند. در بخش دیگری از این پانل مهندس مهرداد اشتری نماینده جامعه مهندسان مشاور نیز عنوان کرد: از پنج دهه قبل تا کنون به خاطر تمرکز قدرت و منابع مالی در دست دولت، نسل اول قراردادهای حکم دستوری داشتند. در سال ۱۳۸۴ به دلیل تغییر زیرساختهای اقتصادی قراردادهای طرح و ساخت شکل گرفت، و اکنون زمان هماهنگی قراردادهای با فرم قالب آن در جهان یعنی مشارکت عمومی- خصوصی است. این نسل از سال ۱۳۹۰ در حال کار است. در این ۲۹ سال برزیل ۳۴۴ میلیارد دلار و ترکیه حدود ۱۲۰ میلیارد دلار در این حوزه کار کرده است.

سهم ایران در این ۲۹ سال ۱/۲ میلیارد دلار بوده است. برای بالا بردن این سهم باید در تنظیم قراردادهای لایحه مشارکت عمومی- خصوصی مدنظر قرار گیرد. در بخشی دیگر از این پانل دکتر ملکی نیز خواهان گنجانیدن بحث «مشارکت در ساخت مسکن» در لایحه مشارکت عمومی- خصوصی شد تا نیاز به تدوین لایحه دیگری در این زمینه نباشد. مهندس پورحاجت نیز خواهان بهای دادن به بخش خصوصی و جلوگیری از ورود بخشهای خصولتی در حوزه فعالیت بخش خصوصی شد.

دست در دست هم نهضت خانه سازی را سرعت می بخشیم

علی نیبان مدیرعامل سازمان ملی زمین و مسکن در بخش پایانی گردهمایی معرفی پروژه‌های مشارکتی این سازمان در حضور فعالان بخش خصوصی مسکن سراسر کشور با اشاره به ظرفیت گسترده پروژه‌های مشارکتی دولت با بخش خصوصی در ایجاد رونق تولید مسکن گفت: باید همه دست به دست هم دهیم تا به نهضت خانه سازی که در وزارت راه و

تبیین قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۴

افزافه پرداخت یا جریمه نباشیم. هدف از کارگاه حاضر آشنایی با تکالیف و حقوق مودیان مالیاتی است.

وی افزود: در نظام مالیاتی سه رکن مهم وجود دارد که اولین آنها مودی مالیاتی است و با وجود آن سازمان مالیاتی شکل می‌گیرد. در ارتباط با مودی مالیاتی و سازمان مالیاتی رکن سوم یعنی قوانین مالیاتی شکل می‌گیرد. آشنایی با این قوانین و مقررات برای برقراری ارتباط با سازمان مالیاتی اهمیت زیادی دارد.

وی با بیان این که نحوه رسیدگی و تشخیص مالیات، و نحوه تکمیل و ارسال اظهارنامه مالیاتی در این جلسه بحث خواهد شد عنوان کرد: معمولاً فریندهای مالیاتی ۴ مرحله‌ای هستند و در مرحله اول آن مودی در سیستم مالیاتی ثبت نام و خود را معرفی می‌کند، در گام بعد مدارک را تکمیل و اظهارنامه ارائه می‌دهد، پس از آن سازمان مالیاتی به این امر رسیدگی می‌کند و در نهایت امر حل اختلاف و وصول قرار دارد.

وی گفت: مهم‌ترین روش تشخیص مالیات رسیدگی به دفاتر و اسناد و مدارک است. زمانی که مودی مالیاتی اظهارنامه خود را که متکی بر دفاتر و اسناد و مدارک است ارائه می‌دهد، اداره مالیاتی با

دارند کمبود نقدینگی خود را از این مودیان دریافت کنند، به خصوص از طریق فضاهایی که مودیان به دست خود ایجاد می‌نمایند. گزارش هیاتهای مختلف نشان می‌دهد اغلب مودیان در مواردی مانند عدم ثبت دفاتر یا خطا در رعایت برخی موارد قانونی گرفتار هستند و مشکلاتی برای آنها ایجاد شده که برخی از آنها جبران ناپذیر است. در حال حاضر نسخه جدیدی از قانون جدید مالیاتهای مستقیم وجود دارد و مدیران مالی شرکتها باید روش‌های سابق را کنار بگذارند و گرنه دچار مشکل خواهند شد. ما این کارگاهها در زمینه مالیات، تامین اجتماعی و سایر موارد مبتلابه پیمانکاران پیگیری می‌کنیم و امیدواریم با استقبال شما شرایط بهتری برای پیمانکاران در این حوزه‌ها رقم بخورد.

احمد غفارزاده، مدرس این دوره که عضو هیات مستشاری امور مالیاتی مرکز عالی دادخواهی مالیاتی است و به همراه آقای جعفر اعلایی کارشناس حوزه مالیاتی در این کارگاه حاضر شده بود در سخنان آغازین خود عنوان کرد: یکی از متغیرهای مهم برای فعالان اقتصادی بحث مالیات است. آشنایی با قوانین باعث می‌شود مالیات قانونی پرداخت کنیم و ناچار به

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران در سالهای اخیر با هدف ارائه خدمات به اعضای خود اقدام به برگزاری کارگاههای آموزشی در زمینه مسائل مبتلا به پیمانکاران از جمله قوانین و مقررات نموده است. با توجه به استقبال اعضای سندیکا از کارگاههای قبلی، و به دلیل اهمیت موضوع فرآیندهای مالیاتی و تغییر در قوانین و بخشنامه‌های مربوطه، کمیسیون قوانین و مقررات آموزش و به روز رسانی دانش کارشناسان مربوطه در شرکتهای عضو سندیکا را یادآوری نمود که با استقبال و همت مدیران سندیکا روز چهارشنبه ۵ تیر کارگاه آموزشی با عنوان قانون مالیاتهای مستقیم (مصوب سال ۱۳۹۴) در محل سندیکا برگزار شد. مدرس این دوره احمد غفارزاده عضو هیات مستشاری امور مالیاتی مرکز عالی دادخواهی مالیاتی بود.

در ابتدای این جلسه مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات سندیکا ضمن خیرمقدم به حاضران عنوان کرد: در شرایطی که شرکتهای پیمانکاری کار و درآمد چندانی ندارند و به لحاظ نقدینگی تحت فشار هستند، دولت و وزارت دارایی نیز تلاش

بررسی اظهارنامه و اسناد و مدارک میزان درآمد واقعی مشمول مالیات را شناسایی می‌کند. روش دیگر روش علی‌الرس است، اگرچه از عملکرد ۹۸ به بعد دیگر چیزی به نام علی‌الرس و مردودی دفاتر نخواهیم داشت، اما در حال حاضر و طبق ماده ۹۷ سابق سه مورد برای علی‌الرسی اعلام شده که یکی از آنها تسلیم نکردن ترازنامه و حساب سود و زیان در موعد مقرر که ۴ ماه بعد از انقضای سال مالی است است. مورد دوم نداشتن دفتر است که با توجه به این که سازمان مالیاتی می‌تواند در طول سال بدون اطلاع مودی مالیاتی هیات‌هایی را برای بررسی دفاتر اعزام کند، توصیه من این است که دفاتر را در طول سال کامل کنید. مورد بعدی علی‌الرسی شدن، نداشتن اسناد و مدارک است.

وی تصریح کرد: گاهی وقتها اداره مالیاتی بعد از بررسی دفاتر یا اسناد و مدارک ایراداتی می‌گیرد و دفاتر را مردود یا غیرقابل رسیدگی اعلام می‌کند که در این مرحله این گزارش به هیات سه نفره‌ای که هیات بند ۳ نامیده می‌شود ارسال می‌شود و اگر هیات تأیید کند مواردی که نوشته شده صحیح است می‌تواند حکم به مردودی دفاتر بدهد. همزمان با ارائه گزارش به هیات سه نفره یک ماه به مودی فرصت داده می‌شود لایحه بنویسد و از خود دفاع کند.

وی افزود: در قانون قدیم یک ضریب مقطوع ۱۲ درصدی برای پیمانکاران وجود داشت که با ضرب درآمد آنها در این ضریب درآمد مشمول مالیات محاسبه می‌شد که امروزه دیگر این ضریب برای پیمانکاران وجود ندارد و تنها برای اشخاص خارجی که در ایران کار پیمانکاری انجام می‌دهند از ضریب استفاده می‌شود.

وی عنوان کرد: در کشورهای پیشرفته حسابرسی همه مودیان منسوخ شده است، در روش جدید همه مودیان حسابرسی نمی‌شوند و مودیان بر مبنای شاخص‌های ریسک برای حسابرسی انتخاب می‌شوند. مودیان فاقد ریسک یا با ریسک پایین نیاز به رسیدگی ندارند. در این روش اصل بر این است که اظهارنامه مودی درست است مگر این که اسناد و

مدارک خلاف آن را نشان دهد. رویه‌ای که از سال ۱۳۹۸ در ایران برقرار خواهد بود بر مبنای همین روش است و اداره مالیاتی برای این منظور در حال ایجاد بانکهای قوی اطلاعاتی است. در مجموع و در نظامهای پیشرفته مالیاتی تلاش می‌شود ارتباط مودی مالیاتی و مامور مالیاتی کاهش پیدا کند تا امکان فساد یا اعمال سلیقه به حداقل برسد.

موارد مردودی دفاتر

عضو هیأت مستشاری امور مالیاتی مرکز عالی دادخواهی مالیاتی درباره آیین‌نامه تحریر دفاتر یا آیین‌نامه ماده ۹۵ نیز عنوان کرد: در ماده ۱۶ این آیین‌نامه موارد مردودی دفاتر عنوان شده که در حال حاضر ۱۲ مورد است. مورد اول در صورتی است که که دفاتر ارائه شده نزد مراجع ذیربط به ثبت نرسیده باشد یا فاقد یک یا چند برگ باشد. مورد دیگر عدم ثبت یک یا چند فعالیت مالی از جمله هزینه‌ها در دفاتر به شرط احراز است. تأخیرتحریر دفاتر روزنامه بیش از ۶۰ روز و تأخیرتحریر دفتر کل زاید بر حد مجاز مندرج در این آیین‌نامه مورد دیگر است.

وی تصریح کرد: عدم ثبت عملیات شعبه یا شعبه در دفاتر مرکز طبق مقررات آیین‌نامه ماده ۹۵ نیز باعث مردودی دفاتر

تغییر روش نگهداری دفاتر، و اسناد حسابداری از ماشینی (مکانیزه-الکترونیکی) به دستی و بالعکس نیز طی سال مالیاتی یا دوره مالی به مردودی دفاتر منجر خواهد شد. تحریر دفاتر به غیر از پول رایج کشور و زبان فارسی نیز دفاتر را مردود خواهد کرد. شعب شرکت‌های خارجی در ایران نیز باید از این روند پیروی کنند. حذف برخی از عملیات در دفاتر الکترونیکی نیز از موارد مردودی دفاتر است

خواهد بود. در مواردی که دفاتر مزبور به ادعای مؤدی از دسترس وی خارج شده باشد و غیر اختیاری بودن موضوع مورد تأیید بالاترین مسئول اداره امور مالیاتی قرار نگیرد دفاتر مردود خواهد بود. عدم تطبیق مندرجات دفاتر قانونی با اطلاعات موجود در سیستم‌های ماشینی (مکانیزه-الکترونیکی) نیز باعث مردودی دفاتر خواهد بود. جای سفید گذاشتن بیش از حد معمول در دفتر روزنامه نیز به مردود شدن دفاتر منجر خواهد شد.

وی عدم ارائه یک یا چند جلد از دفاتر ثبت شده اعم از تحریر شده و نانوشته را از دلایل دیگر مردود شدن دفاتر دانست و تصریح کرد: لازم است مودیان هر تعداد دفتر که از اداره ثبت شرکتها دریافت کرده‌اند در زمان مراجعه ممیز مالیاتی ارائه دهند. تغییر نرم افزار حسابداری مورد استفاده در طی سال مالیاتی بدون اطلاع قبلی اداره امور مالیاتی ذی ربط نیز به مردودی دفاتر منجر خواهد شد.

غفارزاده افزود: تغییر روش نگهداری دفاتر، و اسناد حسابداری از ماشینی (مکانیزه-الکترونیکی) به دستی و بالعکس نیز طی سال مالیاتی یا دوره مالی به مردودی دفاتر منجر خواهد شد. تحریر دفاتر به غیر از پول رایج کشور و زبان فارسی نیز دفاتر را مردود خواهد کرد. شعب شرکت‌های خارجی در ایران نیز باید از این روند پیروی کنند. حذف برخی از عملیات در دفاتر الکترونیکی نیز از موارد مردودی دفاتر است. در گذشته قلم خوردگی و لاک گرفتگی جزو مردودی دفاتر بوده ولی امروزه این گونه نیست. البته بر طبق اصول حسابداری نباید از لاک استفاده کرد و اگر جایی غلط بود می‌توان با خودکار قرمز آن را اصلاح کرد.

مدرس این دوره تأکید کرد بین مردودی دفاتر و غیرقابل رسیدگی بودن آنها تفاوت قابل توجهی وجود دارد، وی گفت: غیرقابل رسیدگی بودن زمانی است که استانداردها، اصول و رویه‌های حسابداری در سیستم حسابداری رعایت نشده باشد و برخورد با آن سختگیرانه‌تر از مردودی دفاتر است. در ماده ۱۷ حکم مهمی وجود دارد که طبق آن در هیات بند ۳ می‌توان از مردودی دفاتر جلوگیری کرد مشروط بر

این که درجه اهمیت ایرادات کم باشد و به اعتبار دفاتر خللی وارد نکند. تصمیم هیات بند ۳ در واقع رای نیست و به عنوان بخشی از فرایند تشخیص «نظریه» خوانده می شود.

ماده ۷۷

وی درباره فعالیت‌های پیمانکاری و ساخت و ساز و ماده ۷۷ گفت: اگر پروانه ساخت قبل از پایان سال ۱۳۹۴ صادر شده باشد و امروز فروخته شود مالیات ساخت و ساز ندارند و فقط باید مالیات نقل و انتقال قطعی ملک به ارزش معاملاتی و نرخ ۵ درصد پرداخت شود. اگر تجاری باشد سرقفلی ضربدر ۲ درصد خواهد بود. وی گفت: در حال حاضر مالیات ساخت و ساز از حالت مالیات مقطوع بیرون آمده و به شکل مالیات سود درآمده است اما فقط در مورد ساختمانهایی که از فروردین ۹۵ پروانه ساخت گرفته باشند. شهرهای زیر ۱۰۰۰ نفر معاف از مالیات ساخت و فروش ماده ۷۷ خواهند بود و در مورد شهرهای بزرگتر، اگر سازنده حقیقی باشد براساس استاندارد ۲۹ حسابداری، سود و زیان محاسبه خواهد شد. در مورد اشخاص حقیقی نیز ساخت و ساز شغل محسوب شده و مالیات دریافت می شود مگر اینکه بیش از ۳ سال از تاریخ صدور گواهی پایان کار گذشته باشد که نشان دهد انگیزه ساخت ملک فعالیت ساخت و ساز نبوده است. در مورد اشخاص حقوقی ۱۰ درصد مالیات علی الحساب گرفته می شود تا پایان سال مالیات مشخص شود. برای فعالیت پیمانکاری بر مبنای استاندارد شماره ۹ حسابداری عمل خواهد شد و بعد از تعیین سود و زیان مالیات محاسبه خواهد شد.

غفارزاده تاکید کرد: اگر فردی ساختمان نیمه ساخته هم بفروشد به میزان سود شناسایی شده مشمول مالیات خواهد بود. درباره فروش ساختمان‌های نیمه ساخته، قیمت خرید برای خریدار بهای تمام شده پروژه محاسبه می شود و در زمان فروش با کسر این مبلغ سود مشمول مالیات محاسبه می شود. در آیین نامه جدید ماده ۷۷ اشخاصی که توسط وزارت

راه و شهرسازی مجوز انبوه سازی یا ساخت و ساز دارند به عنوان بنگاه تولیدی محاسبه می شوند و می توانند از مزیت ماده ۱۳۸ مکرر استفاده کنند که عنوان کرده اشخاصی که آورده نقدی برای پروژه یا طرح یا سرمایه در گردش بیاورند و تا ۲ سال آن را خارج نکنند در قالب عقود مشارکتی، تا میزان حداقل سود مورد انتظار عقود مشارکتی برای سازنده هزینه قابل قبول مالیاتی محسوب می شود. قبل از این قانون اگر یک ریال هم به آورنده پول پرداخت می شد هزینه قابل قبول نبود.

آیین نامه ماده ۷۷

وی در ادامه به آیین نامه ماده ۷۷ پرداخت و گفت: ضرر و زیان شخص سازنده قابل قبول است اما این زیان در مورد شهرهای زیر هزار نفر جمعیت و مواردی که ۳ سال از تاریخ صدور گواهی پایان کار آنها گذشته باشد قابل قبول نیست چون آنها مشمول مالیات نیستند. آنهایی که مشمول مالیات ساخت و ساز هستند، دیگر مالیات واگذاری محل (سرقفلی) برای آنها محاسبه نمی شود ولی مالیات نقل و انتقال ملک را باید پرداخت کنند. در مورد ساخت و سازهایی که قسمتهایی از آنها پیش فروش می شود چون سود و زیان قطعی قابل شناسایی نیست مالیات علی الحسابی به اندازه ۱۰ درصد ارزش معاملاتی عرصه و عیان در نظر گرفته می شود و زمانی که مالیات قطعی شد این علی الحساب قابل محاسبه و استرداد است. انتقال ملک به روش بلاعوض مشمول مالیات درآمد اتفاقی خواهد بود. مدرس این دوره آموزشی افزود: در مورد ساخت و فروش مشارکتی، طبق ماده ۴۷ و ۴۸ قانون ثبت اسناد و املاک، اگر مشارکت در دفتر ثبت اسناد به ثبت برسد، سهم افراد مشخص و زمان تنظیم سند مشمول مالیات نقل و انتقال نخواهد شد. مالیات ساخت و ساز هم به اندازه سهم هر فرد خواهد بود.

وی عنوان کرد: زمان شناسایی درآمد مشمول مالیات، از بین دو گزینه ارزش روز زمین و ارزش خرید زمین، هر کدام از آنها

که بیشتر باشد مدنظر قرار می گیرد. وی گفت: اگر پروژه در بافت فرسوده باشد ضریب اعمالی ۶۰ درصد ضریب اصلی خواهد بود.

بند «ز» تبصره ۸

قانون بودجه سال ۱۳۹۸

آقای غفارزاده در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به مشکل ارزش افزوده که سالیان سال موضوع مبتلابه پیمانکاران بوده است عنوان کرد: در بند «ز» تبصره ۸ قانون بودجه سال ۱۳۹۸ ذکر شده است معاملات پیمانکاری که کارفرما یکی از دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری است، کارفرما موظف است همزمان با هر پرداخت، مالیات ارزش افزوده متناسب با آن را به پیمانکار پرداخت کند. تا زمانی که کارفرما مالیات بر ارزش افزوده را به پیمانکار پرداخت نکرده باشد، سازمان امور مالیاتی کشور حق مطالبه آن را از پیمانکار یا اخذ جریمه دیرکرد از وی نخواهد داشت. ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۸ نیز قانون جدید حداکثر استفاده از توان تولید داخلی و حمایت از کالای ایرانی جایگزین قانون قبلی موجود شد که در ماده ۱۳ آن ذکر شده کلیه دستگاه‌های موضوع ماده (۲) این قانون که طرف قرارداد با پیمانکاران، مهندسان مشاور و سازندگان می باشند مکلفند مالیات، عوارض، حق بیمه و بیمه بیکاری مربوط به هر صورت وضعیت را ظرف مدت حداکثر دوماه پس از دریافت صورت وضعیت پرداخت کنند در غیر این صورت دستگاه مذکور علاوه بر پرداخت اصل مالیات، عوارض، حق بیمه و بیمه بیکاری متعلق، جریمه‌های مربوط به آن را نیز پرداخت می کند.

در ادامه این سمینار و پس از ارائه توضیحاتی درباره تجدید ارزیابی دارایی‌ها، کارکردهای اظهارنامه، جرایم مالیاتی، بخشودگی‌های مالیاتی و سایر سرفصل‌های مالیاتی که توسط آقای غفارزاده صورت گرفت، نحوه تکمیل اظهارنامه اشخاص حقوقی نیز توسط آقای جعفر اعلایی کارشناس امور مالیاتی تشریح گردید. این جلسه با برنامه پرسش و پاسخ به پایان رسید.

مهندس محمد عطاردیان عضو شورای عالی و عضو با سابقه هیات مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران، رئیس هیات مدیره کانون عالی امور صنفی کارفرمایی ایران، ریاست شورای مرکزی هماهنگی جامعه مدنی ایران و عضو شورای حکام سازمان بین المللی کار است که امسال نیز به عنوان نماینده کارفرمایان ایران در یکصد و هشتمین کنفرانس بین المللی کار همچون کنفرانس های پیشین سخنرانی کرد.

مهندس عطاردیان در آغاز سخنرانی خود عنوان کرد: نمایندگان محترم، خانمها و آقایان ما امروز اینجا گرد آمده ایم تا نه تنها یکصدمین سال تاسیس ILO را گرامی بداریم بلکه یک جهت گیری جمعی بنیانگذاری کار برای آینده ای روشن تر را تدبیر کنیم. مطالعات علمی حاکی از آن است که در روند جهانی سازی ۵ عامل مشخص اثرگذارند. این عوامل عبارتند از تحولات و نوآوری در عرصه تکنولوژی، یکپارچگی جهانی اقتصاد، تغییرات اقلیمی، تغییرات جمعیتی، و دگرگونی های ژرف جوامع.

وی افزود: در حالی که سرعت تغییرات رو به فزونی است ما بر پایه پدیده ای به نام نوآوری به عنوان اثرگذارترین عوامل، آینده روشن تری را پذیرا می شویم. نفوذ هر چه بیشتر فنآوری، تقاضا برای مهارتهای فردی، از جمله خلاقیت در کار و مهارت در رفع و حل مشکلات و چالش ها، نهایتا برقراری ارتباط و همکاری را افزایش می دهد. براساس پژوهشی که اخیرا به طور مشترک توسط ILO و IOE انجام گرفته است ۷۸ درصد مدیران اجرایی تصریح کرده اند که مدارس و مراکز آموزشی نتوانسته اند نیازهای مهارتی جدید و نوظهور را تامین کنند.

وی گفت: لازم است نهادهای آموزشی و پرورشی با کارآفرینان و نگاهها در راه تامین نیازهای نوظهور مهارتی همکاری نزدیک داشته باشند. نیروهای کار باید ذهنیت و ساختار فکری خود را درباره

مهندس محمد عطاردیان
در یکصد و هشتمین
کنفرانس بین المللی کار
مطرح کرد

اثرات منفی فشارهای ترامپ بر اقتصاد ایران

ماهیت کار تغییر دهند زیرا که شکل کار در آینده کمتر نیازمند به یک محیط کاری مشخص است بلکه بیشتر شبکه گرا است و به طور فزاینده ای تکنولوژی بر است. عطاردیان گفت: بدون این که قصد

تحت این موقعیت که برنامه ریزی ها با چالش های بزرگ روبرو هستند سخن از کار برای آینده ای روشن تر بی معنا است. سازمان بین المللی کار به عنوان سازمان تخصصی فنی لازم است ساز و کاری ایجاد نماید که تضمین شود این سازمان مستقل در دسترس همه اجزا، اثرگذار و به دور از نفوذ و ملاحظات سیاسی می باشد

بازکردن یک بحث سیاسی داشته باشم به موضوعی که برای آینده کار در ایران اهمیت زیادی دارد خواهیم پرداخت. اثرات منفی کارزار فشار حداکثری دولت ترامپ، در اقتصاد کشور ما یعنی ایران احساس شده است. تحریم ها رشد تولید و صنعت در کشور را با چالش های روزافزونی رو به رو کرده است و تجارت و سرمایه گذاری ملی به دلیل عدم امنیت سیاسی به میزان قابل توجهی هر روز محدودتر می گردد اما این قابل قبول نیست که همه بار و افزایش فشار حداکثری بر دوش کسانی باشد که هیچ نقشی در ایجاد شرایط منجر به تحریم نداشته اند.

عضو شورای حکام سازمان بین المللی کار تاکید کرد: باید توجه داشت اگر دولت ها به هر علت یکدیگر را تحریم می کنند، این اقدام نباید از حوزه سیاسی تجاوز کند و مردم را دچار گرفتاری نماید. در اینجا روابط کار، آینده کار و سرنوشت کارگران کشورهای تحت تحریم مانند ایران، روسیه، چین و ونزوئلا و کشورهای نظیر آنها، همچنین شرکای اقتصادی همه این کشورها در سراسر جهان به بازی گرفته شده است.

وی در پایان گفت: تحت این موقعیت که برنامه ریزی ها با چالش های بزرگ روبرو هستند سخن از کار برای آینده ای روشن تر بی معنا است. سازمان بین المللی کار به عنوان سازمان تخصصی فنی لازم است ساز و کاری ایجاد نماید که تضمین شود این سازمان مستقل در دسترس همه اجزا، اثرگذار و به دور از نفوذ و ملاحظات سیاسی می باشد.

من به عنوان نماینده کارفرمایان ایران رسیدگی به مشکلات کارفرمایان و کارگران همه کشورهای تحت تحریم به ویژه ایران را ضروری می دانم و در اینجا قویا از آقایان می خواهم تا با غیرسیاسی کردن موضوع راه های موثری برای همکاری و رفع نگرانی کارفرمایان و کارگران در سایر کشورها را تدوین نمایند.

دکتر مهدی بهادری نژاد دکتری مکانیک و استاد دانشگاه صنعتی شریف:

برخورداری از اخلاق مهندسی آرامش خاطر می آفریند

مهدی بهادری نژاد استاد دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه صنعتی شریف و از اعضای پیوسته فرهنگستان علوم ایران است. وی فارغ‌التحصیل رشته مهندسی مکانیک از دانشکده فنی دانشگاه تهران، دارای مدرک کارشناسی ارشد از دانشگاه ویسکانسین، و دارای مدرک دکتری از دانشگاه ایلینوی در سال ۱۳۴۳ است. برای شناخت بهتر دکتر بهادری نژاد از چهره‌های ماندگار ایران و دارای نشان درجه یک دانش، نگاهی به سخنرانی وی در ۱۰ تیر ماه امسال که در انجمن ایرانی اخلاق در علوم و فناوری درباره «اخلاق مهندسی و مهندسی اخلاق» ایراد کرد می‌اندازیم.

پیشرفت علمی و صنعتی ما بالا نیست و مردم ایران در بین شادترین مردم دنیا قرار ندارند عنوان کرد: طرح این سوال نیز اهمیت دارد که چرا مهندسان ایرانی می‌توانند در کشورهای پیشرفته شکوفا شوند ولی در ایران از شکوفایی بالایی برخوردار نیستند در حالی که از نظر منابع بسیار غنی هستیم و جوانان ایرانی از هوش بالایی برخوردارند. وی با بیان این که تفاوت کشورهای پیشرفته و عقب مانده مربوط به قدمت

نشان می‌دهند تا علت درمانی، در علامت درمانی است که برای سردرد دارو می‌نویسند، سردرد برطرف می‌شود بدون این که علت درد مشخص شود. اگر می‌خواهیم حیات علمی داشته باشیم و به عنوان جامعه‌ای با تمدن چند هزار ساله زنده بمانیم باید به پرورش اخلاق و ارزشهای انسانی بپردازیم چرا که اقوام روزگار به اخلاق زنده‌اند، قومی که گشت فاقد اخلاق مردنی است. وی با طرح این سوال که چرا سرعت

دکتر بهادری نژاد در آغاز این نشست عنوان کرد: ما در کشور خود مشکلی در فناوری، علم، خدمات یا صنعت نداریم و تنها مشکل ما فرهنگی و اخلاقی است و تا این مسئله حل نگردد، کشور به شکوفایی علمی، پیشرفت صنعتی و رفاه اجتماعی نخواهد رسید و جامعه از آرامش خاطر و شادی واقعی برخوردار نخواهد شد. وی افزود: دولت‌ها در برطرف نمودن مشکلات بیشتر به علامت درمانی توجه

آنها نیست عنوان کرد: مصر بیش از ۳ هزار سال تاریخ مکتوب دارد اما فقیر است در حالی که کشورهای جدیدی مانند کانادا و استرالیا کشورهای توسعه یافته و خردمندی هستند. تفاوت کشورهای فقیر و ثروتمند در میزان منابع طبیعی قابل استحصال آنها نیست. ژاپن سرزمین محدودی دارد که ۸۰ درصد آن قابل کشاورزی نیست اما سومین اقتصاد دنیا است، آلمان نیز با وجود این که در جنگ جهانی شکست خورده بود در عرض ۱۰ سال توانست روی پای خود بایستد و از نظر اقتصادی شکوفا شود. مثال سوم سوئیس است که در آن کاکائو به عمل نمی‌آید اما بهترین شکلاتهای جهان را تولید و صادر می‌کند. با این که سوئیس کشور سردی است و تنها ۴ ماه از سال می‌توان در آن دامپروری انجام داد بهترین لبنیات و پنیر دنیا را تولید می‌کند، و توانسته با امنیت موجود و نظم و سخت کوشی مردم خود به گاو صندوق دنیا معروف شود.

وی گفت: عامل موفقیت کشورهای پیشرفته سطح هوش یا نژاد نبوده است بلکه تفاوت در رفتارهایی بوده که در طول سالها اخلاق و فرهنگ نام گرفته است. با تحلیل رفتار مردم در کشورهای پیشرفته متوجه می‌شویم اغلب آنها از اصولی چون اخلاق به عنوان اصل پایه، وحدت، مسئولیت‌پذیری، احترام به قانون، احترام به شهروندان دیگر، عشق به کار، تحمل سختی و سرمایه‌گذاری برای آینده، میل به کارهای برتر، و نظم‌پذیری که در کشورهای جهان سوم عده قلیلی از این اصول پیروی می‌کنند.

دکتر بهادری نژاد در ادامه تصریح کرد: متوسط روزهای تعطیل در کشورهای پیشرفته ۲۸ روز و در ایران ۳۸ روز است. مصرف بنزین هر خودرو در این کشورهای پیشرفته کمتر از ۳ لیتر و در ایران بیش از ۹ لیتر است. مصرف نان هر نفر در این کشورها ۶۰ کیلو و در ایران ۱۶۰ کیلو است. سرانه مصرف گاز در این کشورها کمتر از ۲۰۰ مترمکعب و در ایران ۵۰۲ مترمکعب است. آب مصرفی در آنها ۱ مترمکعب و در ایران ۷ مترمکعب است و ...، که همه این آمارها نشان می‌دهد مصرف در کشور ما بالا

است و بیشترین مصرف مربوط به هدر رفت منابع است.

وی با اشاره به موضوع جلسه یعنی «اخلاق مهندسی و مهندسی اخلاق» عنوان کرد: آیا ما که از تحصیل علوم پایه و مهندسی برخوردار بوده‌ایم و کشور برای این منظور برای ما سرمایه‌گذاری کرده است به ایرانیانی که در نقاط دور افتاده کشور زندگی می‌کنند و از این سرمایه‌گذاری بی‌بهره بوده‌اند مدیون نیستیم؟ برای ادای این دین باید به اخلاق مهندسی پایبند بود و از انجام کار نادرست پرهیز کرد. البته دلایل مختلفی برای انجام کارهای نادرست مطرح می‌شود که یکی از آنها ناآگاهی از روش درست کار است.

وی بی‌دقتی، عدم احساس تعلق به سازمان یا جامعه، عدم وجود مشوق‌هایی برای انجام کار درست و نبود بازدارنده‌هایی برای انجام کار اشتباه، خودخواهی و در نظر گرفتن منافع شخصی، و اجبار به خاطر استیصال را از دیگر عوامل سوق دهنده افراد به سمت انجام نادرست کارها

عامل موفقیت کشورهای پیشرفته سطح هوش یا نژاد نبوده است بلکه تفاوت در رفتارهایی بوده که در طول سالها اخلاق و فرهنگ نام گرفته است. با تحلیل رفتار مردم در کشورهای پیشرفته متوجه می‌شویم اغلب آنها از اصولی چون اخلاق به عنوان اصل پایه، وحدت، مسئولیت‌پذیری، احترام به قانون، احترام به شهروندان دیگر، عشق به کار، تحمل سختی و سرمایه‌گذاری برای آینده، میل به کارهای برتر، و نظم‌پذیری که در کشورهای جهان سوم عده قلیلی از این اصول پیروی می‌کنند

دانست و گفت: متأسفانه در جامعه ما و سایر جوامع بسیاری افراد فکر می‌کنند کسب ثروت و قدرت است که باعث شادی می‌شود در حالی که این گونه نیست و برخورداری از اخلاق است که به آرامش خاطر و شادی بلندمدت منتهی می‌گردد.

اخلاق بالاترین سرمایه بشر است. دکتر بهادری نژاد تصریح کرد: وقتی قصد ساخت یک سد را داریم به عواملی مانند دانش، منابع، اخلاق، و انگیزه نیاز داریم که طبق فرمولهای پیشرفت‌سنجی اگر یکی از این عوامل صفر باشد وجود سایر عوامل ما را به نتیجه نخواهد رساند.

وی با طرح این سوال که اگر هیچ گونه فعالیت مهندسی در طول تاریخ بشر نبود چهره عالم چگونه بود، عنوان کرد: تمام آنچه امروز از آن بهره می‌گیریم نتیجه فعالیت‌های مهندسی است. دانشمندان آنچه را بود کشف کردند و مهندسان آنچه را نبود خلق کردند. کارمهندسان اختراع و خلق است. حال اگر یک مهندس اخلاقمند باشد چیزهایی خلق می‌کند که ایمنی و سلامت و شادی انسانها و حفظ محیط زیست را تامین کند. برخورداری از ارزشهای انسانی و اخلاق مهندسی می‌تواند برای مهندسان آرامش خاطر، رضایت باطن و در نهایت شادی وافر بیافریند.

عضو فرهنگستان علوم ایران خاطرنشان کرد: اخلاق مهندسی و مهندسی اخلاق بر باورهای متعددی استوار است از جمله این که برای هر کاری که انجام می‌دهیم روشهای بهتری نیز وجود دارد، روشهای بهینه کردن کار باید در جهت شادی انسان باشد، پایدارترین و بیشترین شادی دراز مدت انسان در ارائه خدمت موثر، بی‌ریا و با عشق به افرادی است که بیشترین نیاز را دارند، برای ارائه خدمت بهتر نیز لازم است دانش خود را در حوزه تخصصی و حرفه‌مان به روز نگه داریم.

در بخش پایانی سخنان خود تصریح کرد: بهتر است در هر سازمانی منشور اخلاقی توسط کارکنان تهیه شود و منشورهای اخلاقی دستوری نباشند. رعایت اخلاق از طرف مهندسان می‌تواند آنها را به الگوی همکارانشان تبدیل کند.

معاون معماری و شهرسازی شهرداری تهران در همایش حریم:

حساسیت‌ها درباره حفظ حریم پایتخت را بالا برده ایم

دیداری که با شهردار تهران داشت، گفت: در جلسه همفکری و هم‌اندیشی که در خدمت آقای حناچی بودیم تأکید شهردار تهران بر این موضوع بود که دیگر در حریم تهران هیچ‌گونه ساخت و ساز و تراکمی نداشته باشیم و اگر قرار است ساخت و سازی در حریم تهران اتفاق بیفتد، این ساخت و ساز فقط از روی الزام باشد.

قوانین اجرایی مدیریت حریم باید بازنگری شود

در این همایش همچنین نوذر پور، شهردار منطقه ۲۲ گفت: ما تاکنون بیشتر درباره نیابدهای حریم صحبت کرده ایم و باید این رویکرد را تغییر داده و بر نیابدهای حریم متمرکز شویم. وی افزود: در چندین محور باید در اداره و برنامه‌های حریم

خوبی عمل نکرده‌اند. سرپرست اداره کل حریم تهران ادامه داد: مهم‌ترین انگیزه ما برای برگزاری این همایش چالشی بود که در بحث‌های مختلف حفظ حریم پایتخت و نبایدها و نیابدهای آن وجود داشت و می‌طلبید مدیریت شهری با برنامه‌ریزی مشخص و راهبردی بتواند از سرریز جمعیت به داخل پایتخت جلوگیری کند. شکری خاطرنشان کرد: وی افزود: حریم تهران چیزی نزدیک به دو برابر عرصه کل شهر تهران است و ما وظیفه داریم که از حریم یک هزار و ۳۰۰ کیلومتری پایتخت صیانت کنیم و اگر در این راستا برنامه‌ای نداشته باشیم، پایتخت آسیب جدی خواهد دید. سرپرست اداره کل حریم تهران با اشاره به

همایش «حریم تهران، باید‌ها و نبایدها» روز چهارشنبه ۲۲ خرداد با هدف ارتقاء آگاهی نسبت به موضوع صیانت از حریم، هم‌اندیشی و هم‌افزایی بین مدیران مربوط به این مسئله برگزار شد. در ابتدای این همایش، مجتبی شکری سرپرست اداره کل حریم تهران گفت: در حال حاضر در بحث حریم تهران الزاماتی وجود دارد که باید به تمام آن‌ها رسیدگی و جوانب آن‌ها سنجیده شود. وی افزود: حریم تهران یک هزار و ۳۲۷ کیلومتر مربع است و ۱۱ منطقه شهرداری و ۲۸ ناحیه را درگیر مسائل جانبی خود کرده است. در سال‌های گذشته حدود ۳۰ روستا از حریم تهران عبور کرده و به تهران منتقل شده است و باید بگوییم در بحث حفظ حریم تهران، مدیریت‌های شهری گذشته به

شهر تهران تغییر ایجاد شود و تهیه سند آسیب شناسی حریم شهر تهران یکی از اولویت‌های این تغییرات است که این موضوع جهت افزایش مشارکت شهروندان با اهالی روستاهای حریم، واجب است. نودریور با بیان اینکه مغایرت مساحتی، که بین شورای شهرسازی و معماری و سایر سازمان‌ها وجود دارد باید به یک رقم ثابت برسد، گفت: در غیر این صورت در آینده درباره حریم تهران با مشکلات اساسی روبرو خواهیم بود. نودریور با بیان اینکه برای محدوده حریم شهر تهران باید طرح و برنامه داشته باشیم، افزود: بالغ بر ۵۰۰ بنا در حریم منطقه ۲۲ بدون مجوز احداث شده است و با برنامه ریزی‌های انجام شده تمام آنها برای تعیین تکلیف به کمیسیون ماده ۱۰۰ ارسال شده است. وی افزود: قوانین اجرایی مدیریت حریم باید بازنگری شود و شرح وظایف ادارات حریم مناطق باید بازنگری شود و مناطق در مسائل خدمات شهری، حمل و نقل، پسماند و ... حریم ورود پیدا کنند.

هشتاد درصد درآمد حریم باید صرف توسعه حریم بشود

زهرانژاد بهرام، عضو شورای اسلامی شهر تهران نیز گفت: اقتصادی شدن حاشیه حریم یکی از دلایل مهمی است که باعث شده ما سال‌ها درگیر مسئله حریم تهران باشیم. وی افزود: بعد از گزارشی که در این همایش ارائه شد، نظرم درباره حریم تغییر کرد و متوجه شدم که چقدر مجموعه شهر به بلوغ رسیده و ارتباطات شبکه‌ای، بین تهران و شهرهای پیرامونی شکل گرفته است. بنابراین فکر می‌کنم می‌توانیم به مسئله حریم از منظر تعاملی

نگاه کنیم چرا که شبکه ارتباطی به وجود آمده بین تهران و شهرهای پیرامونی علاوه بر تأمین نیازهای خود می‌تواند بخشی از نیازهای شهر تهران را تأمین کند، بنابراین همین الگو می‌تواند در حفظ حریم موثر باشد.

ضرورت حل مشکل تفرق سیاسی و بخشی‌نگری

محمد سالاری، رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای اسلامی شهر تهران یکی دیگر از سخنرانان این همایش گفت: اگر مسئله حوزه کلان نظامات تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی حریم تهران حل نشود و مجموعه حاکمیت به یک تصمیم مشترک و مبتنی بر پیوست‌های مطالعاتی و آسیب‌شناسی نرسند، فضای پیش رو نگران‌کننده خواهد بود.

وی افزود: تا زمانی که نتوانیم مشکلات را به دغدغه عموم تبدیل کنیم، نمی‌توانیم آن را حل کنیم؛ بنابراین باید به سمت مدیریت هماهنگ شهری حرکت کنیم و این به معنی دادن اختیار شهرهای اقماری به شهر تهران نیست گرچه کارنامه شهرداری تهران به دلیل وجود دیده بان‌های شهری موفق تر بوده است.

حساسیت درباره حفظ حریم را بالا بردیم

در جمع بندی این همایش عبدالرضا گلپایگانی معاون شهرسازی و معماری شهرداری تهران گفت: هر کدام از نکاتی که در این همایش مطرح شد دامنه وسیعی از اقدامات را پیش روی ما قرار می‌دهد. ما در معاونت شهرسازی و معماری در وهله اول تلاش کردیم حساسیت درباره موضوع حریم را بالا ببریم. چرا که تداوم

تعارضات و تقابلات بین شهرداری تهران و شهرهای پیرامون سم مهلکی است که از جنبه‌های اجتماعی اقتصادی و زیست محیطی برای این بخش از پیکره زیست محیطی سرزمین ما خطرناک است و باید اقدامی جدی صورت بگیرد.

وی افزود: عمده مسائلی که درباره حریم پایتخت مطرح شد به بازیگران اصلی این بخش یعنی شهرداری، وزارت کشور، وزارت راه و شهرسازی و شورای عالی شهرسازی و معماری برمی‌گردد و نهاد شورای اسلامی شهر تهران، ری و شمیرانات و تجریش به عنوان یک نهاد فرابخشی در این زمینه موثر است.

گلپایگانی گفت: پیشنهاد می‌کنم مشابه مدلی که در نهاد راهبری و پایش طرح تفصیلی شهر تهران پیش بردیم و احیا کردیم، در کنار سایر نهادها در یک مقیاس کوچکتر نهادی ایجاد کنیم تا این نهاد با همکاری وزارت کشور، وزارت راه و شهرسازی، شورای شهر و شهرداری تهران ذیل کمیسیون تهران و کلان شهرها یا به موازات آن اقدامات نرم افزاری برای رفتن به سمت یک مدیریت هماهنگ انجام بدهد. وی افزود: این نهاد نوعی مدیریت هماهنگ و نه لزوماً یکپارچه در مجموعه شهری به هم پیوسته و با سرنوشت واحد ایجاد می‌کند چرا که سرنوشت کشور به سرنوشت مدیریت این مجموعه گره خورده است.

معاون شهرسازی و معماری شهر تهران هم چنین از مهندس شکری سرپرست اداره کل حریم خواست کارگروهی با مشارکت شهرداران مناطقی که حریم دارند، ایجاد کند تا به صورت مرتب در این زمینه تبادل نظر و تجربه داشته باشند.

مرکز پژوهش‌های مجلس اعلام کرد

خسارت ۳۵ هزار میلیاردی سیل به ۱۵۱ هزار واحد مسکونی

مناسب، مدیریت نامناسب مخازن و سدها، لایروبی نکردن مخازن سدها و رودخانه‌ها و دیگر موارد ضعف مدیریتی، مسائل مهمی همچون رعایت نکردن اصول مهندسی در ساخت و سازهای عمومی و خصوصی نیز مؤثر بوده است. عواملی چون ضعف مهندسی در طراحی و اجرای ساختمان‌ها، نبود نظارت دقیق بر ساخت و ساز، پی ریزی نامناسب در هنگام ساختمان سازی، در نظر نگرفتن تراز مناسب برای ساختمان‌ها از کف، عایق کاری ضعیف در ساختمان‌ها، عدم رعایت کلاف بندی افقی، قائم، دیوارها و سقف، عدم رعایت اتصال به دیوارهای باربر، کیفیت نازل مصالح ساختمانی، و احداث خانه‌های روستایی در جوار رودخانه‌ها یا در سراشیبی از مهم‌ترین علل تشدید خسارت به ساختمان‌های شهری و روستایی در حادثه سیلاب فروردین ۹۸ بوده است.

اقداماتی که وزارت راه و شهرسازی باید انجام دهد

مرکز پژوهش‌های مجلس خواستار بازنگری شورای عالی شهرسازی و معماری در تهیه طرح‌های جامع و تفصیلی شهرها شده و همچنین از این شورای عالی خواسته شده تا طرح‌های مربوط به احیای رودخانه‌های شهری نیز مورد بازنگری دقیق‌تری قرار گیرد. تغییر کاربری‌ها نیز باید با توجه به رعایت حریم‌ها انجام شود. از دیگر مواردی که در این گزارش به وزارت راه و شهرسازی به عنوان نهاد متولی ساخت و ساز گوشزد شده، لزوم بازنگری در مقررات ملی ساختمان و ضوابط شهرسازی، توجه به بافت‌های فرسوده و حاشیه نشینی در شهرها، مقاوم سازی ساختمان‌های عمومی مانند مراکز آموزشی و درمانی و از همه مهم‌تر برخورد با متخلفان در ساخت و سازهای مجاور حریم رودخانه‌هاست. ۳۱ اردیبهشت - مرکز پژوهش‌های مجلس

از مناطق شهری و روستایی وارد شد. در گزارش سازمان ملل متحد از حادثه سیلاب امسال ایران، ۱۲ میلیون نفر تحت تأثیر بوده‌اند، ۳ هزار و ۱۹۲ تن کشته و مصدوم شدند، ۳ میلیون نفر نیازمند انواع امداد رسانی بودند، ۳۷۱ هزار نفر مجبور به ترک منزل خود شدند و ۹۴۳ مرکز درمانی آسیب دید. ضمن اینکه براساس اعلام وزارت کشور ۵۸ روستا نیازمند جابه جایی از محل سابق خود هستند.

علل اصلی بالا بودن خسارت سیل فروردین ۹۸

در این گزارش پژوهشی درباره علل و عوامل بالا بودن میزان خسارات آمده: علاوه بر مواردی همچون عدم پیش‌بینی صحیح بارش‌ها و سیلاب، عدم اطلاع‌رسانی

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی اعلام کرد سیلاب امسال ۳۵ هزار میلیارد تومان به ۱۵۱ هزار واحد مسکونی شهری و روستایی خسارت وارد کرده است. در این حادثه ۷۸ تن کشته و ۳ هزار و ۱۱۴ نفر مصدوم شده‌اند.

براساس اعلام مرکز پژوهش‌های مجلس، ۳۵ هزار میلیارد تومان مجموع خسارات وارده شده (۷ برابر خسارات زلزله سال ۹۶ استان کرمانشاه) بوده و ۵۱ هزار واحد مسکونی نیاز به بازسازی (تعمیری) و ۱۰۰ هزار واحد نیاز به نوسازی مجدد (احداثی) دارند. در حادثه سیلاب امسال، ۲۸ استان از ۳۱ استان، ۲۱۳ شهرستان، ۲۷۳ شهر و ۵ هزار و ۱۸۴ روستا (براساس آمار بنیاد مسکن انقلاب اسلامی) درگیر این حادثه بودند که در نتیجه خسارات فراوانی به بخش بزرگی

در فرهنگ معین پولی که دولت برای کارهای عمومی و اداره کشور از مردم می‌گیرد را مالیات تعریف کرده است. این هزینه‌ها از محل درآمدهایی که از مردم اخذ می‌شود تامین می‌گردد. دولت‌ها خودشان را در بخشی از سود فعالیت‌های اقتصادی سهیم می‌دانند چرا که معتقد هستند که ابزار و امکانات و امنیت دستیابی به درآمد و سودها را دولت فراهم ساخته است.

در تاریخ کشور هم در زمان داریوش اول براساس وسعت خاک و ثروت مالیاتی به نام تالان نقره دریافت می‌شده است. اولین قانون مالیات بر درآمد در ایران سال ۱۳۰۹ وضع شده است که بیشتر شامل شرکت‌ها، بازرگانان، مشاغل آزاد و حقوق بگیران بوده است. این تاریخچه به اینجا ختم می‌شود که در اصل ۵۱ قانون اساسی کشورمان آمده است که: **هیچ مالیاتی وضع نمی‌شود مگر به موجب قانون**

لزوم پرداخت مالیات

مالیات و پرداخت آن یکی از فاکتورهای رشد و ارتقا جامعه به حساب می‌آید و در سایه این رشد رونق اقتصادی، رسیدن به عدالت اجتماعی و همچنین افزایش خدمات و آبادانی کشور به دست می‌آید. چند سالی هست که بحث نظام جامع مالیاتی در محافل وجود دارد که چنانچه این نظام جامع مستقر گردد یکی از اهداف برقراری آن توزیع عادلانه تر درآمد و ثروت در بین افراد کشور است.

با توجه به شرایط کشور و سیاست‌های داخلی و خارجی کشور لزوم عدم وابستگی به نفت بیش از پیش حس می‌شود. پس برنامه ریزی برای وصول کامل مالیات و جایگزین کردن درآمدهای مالیاتی به جای درآمدهای نفتی از بنیان‌های توسعه اقتصادی کشور است. مالیات عامل منفی برای رشد تقاضا در کالاهای مصرفی است. که هم می‌تواند اثر مستقیم بر روی کاهش نقدینگی اشخاص گذاشته (کاهش خرید کالای مصرفی) و هم به طور غیر مستقیم مالیات وضع شده

تاریخچه مالیات در کشور

دکتر امیر محمد راعی

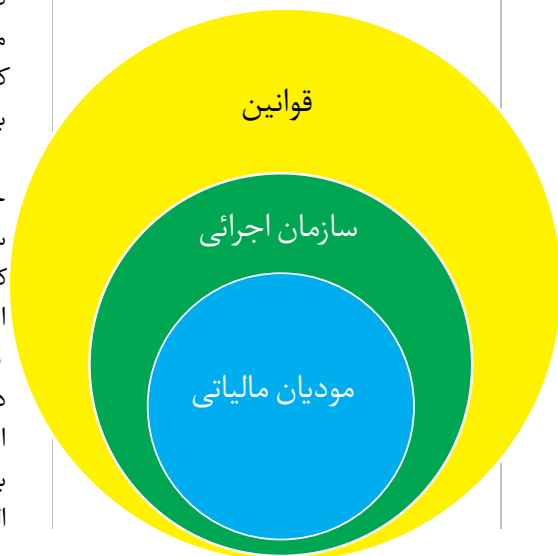

بر روی کالاهای مصرفی و غیر ضروری باعث کاهش قدرت خرید آنها شود. اقتصاددانان از مالیات بر مصرف بیشتر از مالیات بر درآمد حمایت می‌کنند. یکی از معانی توسعه در هر کشور به ارمان آوردن رفاه اجتماعی برای آحاد مردم است. در هنگامی که توزیع درآمدها به صورت عادلانه صورت گیرد آحاد مردم نیز می‌توانند نیازهای اصلی زندگی خود را

به راحتی تامین نماید. دولت با مالیات مستقیم در پی این رویکرد است اما دولت‌ها بایستی این را هم بدانند که مالیات‌ها می‌توانند تاثیر معکوس بر سرمایه گذاری‌های مولد داشته باشند (یکی از راهها که بتواند این اثر را کاهش دهد ایجاد طرح‌های حمایتی از تولید و معافیت‌ها و بخشودگی در این بخش‌ها می‌باشد)

به عنوان مثال در لایحه بودجه ۹۸ آمده است چنانچه در معاملات پیمانکاری که کارفرما یکی از دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری است، کارفرما موظف است همزمان با هر پرداخت، مالیات ارزش افزوده متناسب با آن را به پیمانکار پرداخت کند. تا زمانی که کارفرما مالیات بر ارزش افزوده را به پیمانکار پرداخت نکرده باشد، سازمان امور مالیاتی کشور حق مطالبه آن را از پیمانکار یا اخذ جریمه دیرکرد از وی نخواهد داشت و در مواردی که بدهی کارفرما به پیمانکار به صورت اسناد خزانه اسلامی پرداخت می‌شود در صورت درخواست پیمانکار کارفرما موظف است این اوراق را عیناً به سازمان امور مالیاتی کشور تحویل دهد. سازمان امور مالیاتی معادل مبلغ اسمی اوراق تحویلی را از بدهی مالیاتی پیمانکار کسر و اسناد مذکور را به خزانه‌داری کل کشور ارائه می‌کند. خزانه داری کل کشور موظف است معادل مبلغ اسمی اسناد خزانه تحویلی را به عنوان وصولی مالیات منظور کند.

ما اگر بخواهیم که رونق اقتصادی در کشور به معنای کامل داشته باشیم بایستی نقش بخش خصوصی را پررنگ تر در این زمینه نماییم تا الان بخش خصوصی به علت کمبود سرمایه و یا سرمایه گذاری در کانال‌های غیر مولد و کوتاه مدت نقش قابل توجهی در رونق اقتصادی بازی نمی‌کرد اما دولت می‌تواند با اعمال مالیات‌های مستقیم بر املاک، درآمد، زمین، طلا، ثروت و... درآمدهای اضافی را جذب کند و در پروژه‌های مولد به کارگیرد. البته در این راستا مهمترین و کاملترین

پیام آبادگران
تیر و خرداد ماه
۱۳۹۸
شماره ۳۷۹

نقش برای دولت نقش هدایت و نظارت است.

با توجه به این توضیحات برای به دست آوردن یک نظام جامع مالیاتی کارآمد ابتدا باید با یک رویکرد عارضه شناسی نظام مالیاتی را مورد بررسی قرار داد.

در نظام مالیاتی با سه رکن روبرو هستیم:

- قوانین و مقررات مالیاتی
- سازمان اجرائی
- مودیان مالیاتی

در خصوص قوانین که مجوز وصول مالیات از مودیان از طرف دولت حساب می‌شود بایستی اذعان نمود که بهره مندی از نظام مالیاتی با راندمان بالا در گرو داشتن قوانین و مقررات کارا و اثربخش خواهد بود پس همیشه بایستی همانند یک فرایند در خصوص قوانین دیدگاه بهبود مستمر داشت. در سالهای نه چندان دور (۱۳۹۰) وزارت اقتصاد چندین نقطه ضعف برای قوانین برشمرد که از جمله:

- پیچیدگی و عدم جامعیت
- وجود معافیت‌های کلی و گسترده در عین حال ناکارآمد

- ضعف در ضمانت‌های اجرائی
- محدودیت در پایه‌های مالیاتی

دومین رکن سازمان اجرائی یا همان سازمان امور مالیاتی کشور است که عملکرد آنان تاثیر مستقیم بر تمکین مالیاتی و هزینه‌های وصول مالیات دارد. این دستگاه در سالهای اخیر با توجه به

- ضعف در زیرساخت‌های فناوری

اطلاعات

- عدم وجود و بهره مندی از پایگاه جامع اطلاعات مودیان

- عدم ارتباط اطلاعاتی میان تشکیلات اجرائی

- فرایند ناکارآمد اخذ مالیات

با راندمان پائینی فعالیت نموده است.

رکن آخر مودیان مالیاتی هستند چگونگی و میزان تمکین مودیان علاوه بر اینکه به دو رکن قبلی بستگی دارد به فرهنگ عمومی جامعه در مقوله مالیات نیز وابسته است. چنانچه اگر دو رکن قبلی در حالت ایده آل هم باشند اما سطح فرهنگ عمومی جامعه سطح مناسبی نباشد فرایند مالیات به حالت ایده آل خود نخواهد رسید.

پائین بودن این فرهنگ ریشه در

- عدم اطلاع رسانی صحیح در چگونگی هزینه کردن درآمدهای مالیاتی (مالیاتی‌های پرداخت شده) توسط دولت‌ها در سالهای گذشته

● احساس وجود تبعیض مالیاتی در هنگام برخورد با مودیان همسان نیز دارد. در ایران بیشترین ترکیب مالیاتی اخذ شده برای مالیات‌هایی است که هزینه وصول کمتری یا به عبارت دیگر مالیات‌های سهل الوصول باشند همانند مالیات عملکرد شرکت‌ها، حقوق و واردات و صادرات. اما یکی از بهترین و کارآمدترین مالیات‌ها می‌تواند مالیات بر ثروت باشد که در این راستا گام‌های مثبتی برداشته شده است که در آینده نزدیک به ثمر نهایی خواهد رسید.

این روزها در کشور بحث فرار مالیاتی

داغ است و به عنوان مثال از فرار مالیاتی پزشکان و یا وکلای زیاد اسم برده میشود اما آیا به واقع اینها فرار مالیاتی است؟

در مقوله مالیات ما با دو مفهوم "اجتناب مالیاتی" و "فرار مالیاتی" روبرو هستیم البته که هر دو باعث کاهش درآمد مالیاتی میشود اما از نظر ماهیت و عوامل کاملا متفاوت از هم هستند. اجتناب مالیاتی بیشتر به عواملی همانند نقاط ضعف قانونی در آن دخیل است.

در صورتی که فرار مالیاتی بیشتر قوانین نقض شده و شرکت‌ها بیشتر به دنبال کاهش (کتمان) درآمد مشمول مالیات هستند. به عقیده شخصی این حجم فرار مالیاتی در سالهای آخر عمر خود به سر می‌برد.

با کارا شدن قوانین و همچنین بالا بردن اطلاعات مودیان در خصوص قوانین و معافیت‌ها ... در زمینه‌های مالیات اشخاص حقیقی و حقوقی که یکی از راههای آن استفاده از مشاوران و افراد متخصص در این امر می‌باشد می‌توان مالیات درست و مناسب و به جا پرداخت کرد و از جرائم مالیاتی که خود رقم قابل ملاحظه ای است دوری کرد.

در سال گذشته تجربه کاری داشتیم که به عنوان مشاور مالیاتی در سازمان نظام پزشکی و با معاونت فنی آن سازمان همکاری داشته و سمینار و همایش‌های مختلفی در سطح جامعه پزشکان و بیمارستانهای بزرگ برگزار شد.

یکی از مشکلات مشترک تمامی آنها وجود جرائم مالیاتی بود که فقط و فقط به پایین

بودن اطلاعات و قوانین مالیاتی مودیان برمی گشت که به نظر میرسد مناسب ترین راهکار برای کاهش و یا به صفر رساندن جرائم مالیاتی دانستن قوانین و انجام تکالیف در موعد مقرر می باشد. بسیاری از مودیان با جرائم گزارش فصلی (ماده ۱۶۹) برخورد دارند. در گزارشات فصلی طبق آیین نامه ماده ۱۶۹ مودیان بایستی اطلاعاتی از جمله خرید و فروش و ... هر فصل خود را به اداره مالیات اعلام دارند.

سازمان امور مالیاتی صرفا به علت اینکه مودیان این تکالیف خود را به نحو احسن انجام نمی دهند جرائم بزرگی اخذ کرده توصیه بنده به مودیان این است که به جای اینکه انرژی و ذهن خود را در خصوص مثلا کاهش درآمد مشمول مالیات خود صرف کنند با برنامه ریزی و استفاده از نیروهای مجرب و با سواد مالیاتی از این گونه جرائم دوری کنند و به نقدینگی و سرمایه خود کمک نمایند. هنوز هم بسیاری افرادی در اطراف ما هستند که از مقداری که قوانین برای آنها مالیات مشخص کرده بیشتر مالیات پرداخت می نمایند. آنها بایستی با بالا بردن اطلاعات مالیاتی خود و استفاده از مشاوران مالیاتی به رویکردها و سیاست‌هایی دست پیدا کنند تا مشمول جرائم سنگین مالیاتی در حال و آینده نشوند این رویکرد و سیاست‌ها باعث می شود کمترین چالش را با روی خشن مالیات داشته و بیشترین منفعت را به اشخاص و ذینفعان بنگاه‌های اقتصادی خود برسانند.

جامعه باید به سمت پرداخت بهینه مالیات پیش رود و این پرداخت بهینه به عواملی زیربنایی و ساختاری و همچنین عوامل علوم رفتاری بستگی دارد. ما در علوم رفتاری پرداخت مالیات با باور مالیاتی و آشنایی مودیان با قوانین و مقررات، اعتماد مردم به دولت و همچنین آگاهی از نقش مالیات در تامین رفاه عمومی مواجه هستیم و در عوامل ساختاری به زیر ساخت‌های فناوری اطلاعات، قوانین کارا و همچنین ارائه خدمت مشاوره ای برخورد داریم.

ضمانت اجرایی

در قانون ضمانت اجرایی برای هر دو رکن مالیاتی یعنی مأموران مالیاتی و مودیان مالیاتی دیده شده است. مطابق ماده ۲۷۰ قانون مالیات‌های مستقیم:

مجازات تخلف مأموران مالیاتی و نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور در هیأت حل اختلاف در موارد زیر عبارت است از:

۱- هر گاه بعد از تشخیص مالیات و غیر قابل اعتراض بودن آن معلوم شود که مأموران مالیاتی و نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور عضو هیأت حل اختلاف مالیاتی از روی تعمد یا مسامحه بدون توجه به اسناد و مدارک مودی و بدون تحقیقات کافی درآمد مودی را کمتر یا بیشتر از میزان واقعی تشخیص داده‌اند، علاوه بر جبران خسارت وارده به میزانی که شورای عالی مالیاتی تعیین می‌نماید

متخلف به مجازات اداری حداقل سه ماه و حداکثر پنج سال انفصال از خدمات دولتی محکوم خواهد شد. ۲- در مواردی که مالیات مودیان بر اثر مسامحه و غفلت مأموران مالیاتی مشمول مرور زمان یا غیر قابل وصول گردد جز در مورد اظهارنامه‌هایی که در اجرای ماده (۱۵۸) این قانون رسیدگی به آن الزامی نیست مقصر به موجب رأی هیأت رسیدگی به تخلفات اداری از خدمات مالیاتی برکنار و حسب مورد به مجازات متناسب مقرر در قانون رسیدگی به تخلفات اداری محکوم خواهد شد.

ضمنا نسبت به زیان وارده به دولت به میزانی که شورای عالی مالیاتی تشخیص می‌دهد متخلف مسئولیت مدنی داشته و وسیله دادستان انتظامی مالیاتی در دادگاه‌های حقوقی دادگستری به این عنوان دعوی جبران ضرر و زیان اقامه خواهد شد و در صورت وجود سوء نیت متهم وسیله دادستانی انتظامی مالیاتی مورد تعقیب جزایی قرار خواهد گرفت. مأموران مالیاتی که امر مالیاتی مختوم را مجددا مورد اقدام قرار دهند به موجب حکم هیأت رسیدگی به تخلفات اداری به انفصال از خدمات دولت از یک الی چهار سال محکوم می‌شوند و در مواردی که با دادن گزارش خلاف واقع در امر مالیاتی تعمدا وسایل تعقیب مودیانی را که بی‌تقصیرند فراهم سازند به موجب حکم دادگاه‌های دادگستری به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می‌شوند. دادگاه‌ها خارج از نوبت به این جرایم رسیدگی

خواهند نمود.

این حکم شامل مأموران مالیاتی نیز خواهد بود که در موارد مذکور در مواد (۱۵۶) و (۲۲۷) و (۲۳۹) این قانون به طور کلی بعد از صدور برگ تشخیص در هر مرحله‌ای که باشد، بابت فعالیت دیگر مودی اعم از این که از همان نوع باشد یا نوع دیگر بدون به دست آوردن مدرک مثبت یا در خارج از مهلت مرور زمان مالیاتی موضوع مواد (۱۵۶) و (۱۵۷) این قانون مطالبه مالیات نمایند. تبصره- تشریفات رسیدگی به تخلفات و مجازات آنها جز در مواردی که مقررات خاصی برای آن در این قانون پیش‌بینی شده است مطابق قانون رسیدگی به تخلفات اداری خواهد بود.

و در خصوص مودیان مالیاتی ماده ۲۷۴ قانون مالیات‌های مستقیم:

موارد زیر جرم مالیاتی محسوب می‌شود و مرتکب یا مرتکبان حسب مورد،

با این اقدام
۴. عدم انجام تکالیف قانونی مربوط به مالیات‌های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده در رابطه با وصول یا کسر مالیات مودیان دیگر و ایصال آن به سازمان امور مالیاتی در مواعید قانونی تعیین شده
۵. تنظیم معاملات و قراردادهای خود به نام دیگران، یا معاملات و قراردادهای مودیان دیگر به نام خود برخلاف واقع.
۶. خودداری از انجام تکالیف قانونی در خصوص تنظیم و تسلیم اظهارنامه مالیاتی حاوی اطلاعات درآمدی و هزینه‌ای در سه سال متوالی
۷. استفاده از کارت بازرگانی اشخاص دیگر به منظور فرار مالیاتی
تبصره ۱- اعمال این مجازات نافی اعمال محرومیت‌های مندرج در قانون ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰/۰۸/۰۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام نیست.

جمع بندی:

در جهت دستیابی به نقطه بهینه در خصوص تعامل سازمان امور مالیاتی با مودیان مالیاتی در سایه قوانین و مقررات بایستی ابتدا قوانین با نگاه حمایتی از سرمایه گذاری‌های مولد، اصلاح شده و گام بعدی پایه‌های مالیاتی برای اخذ مالیات گسترش پیدا کرده و تمرکز از روی مالیات ستانی از فعالیتهای سهل الوصول مالیاتی کمتر کرده و به پایه‌های دیگر مالیاتی توجه بیشتری نمود و در نهایت تغییر فرهنگ عمومی جامعه در خصوص پرداخت مالیات نیز به عنوان اهداف بلند مدت در تمامی نهادها و دستگاه‌ها دیده شود.

تبصره ۲- اعلام جرائم و اقامه دعوی علیه مرتکبان جرائم مزبور نزد مراجع قضائی از طریق دادستانی انتظامی مالیاتی و سایر مراجع قانونی صورت می‌پذیرد.

و همچنین ماده قانون ۲۰۲ مالیات‌های مستقیم: (اصلاحیه ۱۳۹۴/۰۴/۳۱)

وزارت امور اقتصادی و دارایی یا سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند از خروج بدهکاران مالیاتی که میزان بدهی قطعی آنها از برای اشخاص حقوقی تولیدی دارای پروانه بهره برداری از مراجع

به مجازات‌های درجه شش محکوم می‌گردند:

- تنظیم دفاتر، اسناد و مدارک خلاف واقع و استناد به آن
- اختفای فعالیت اقتصادی و کتمان درآمد حاصل از آن
- ممانعت از دسترسی مأموران مالیاتی به اطلاعات مالیاتی و اقتصادی خود یا اشخاص ثالث در اجرای ماده (۱۸۱) این قانون و امتناع از انجام تکالیف قانونی مبنی بر ارسال اطلاعات مالی موضوع مواد (۱۶۹) و (۱۶۹ مکرر) به سازمان امور مالیاتی کشور و وارد کردن زیان به دولت

فعال شدن طرح‌های پیمانکاران ایرانی در عراق صحت ندارد

هزینه‌های خود را کاهش دهند و بهره‌وami را که دولت به آنها تخصیص داده است، به عقب بیندازند.

نایب رییس اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه اکنون ظرفیت خوب فنی و مهندسی کشور در تنگنای عراق گرفتار است، درخصوص راهکار نجات این شرکت‌ها ادامه داد: قرار شده که کمیته مشترکی بین ایران و عراق تشکیل شود که البته این قرار از یک سال پیش گذاشته شده که این کمیته به مسائل شرکت‌های ایرانی برسد و در نهایت راهکارهایی را برای بهبود وضعیت شرکت‌های گرفتار ایرانی در عراق پیدا کند؛ اما این کار انجام نشده است.

وی با تأکید بر ضرورت رسیدگی به وضعیت این شرکت‌ها اظهار داشت: حال که وضعیت کشور عراق بهبود یافته و پروژه‌هایی را برای انجام دادن دارد، می‌تواند مسائل این شرکت‌ها را حل کند؛ در صورتی که از فشار آمریکا نترسد و این بی‌توجهی را کنار بگذارد، می‌تواند مسائل را به صورت بسیار شفاف و روشن حل کند.

در پی اظهارات اخیر سیدحمید حسینی، دبیرکل اتاق بازرگانی مشترک ایران و عراق درخصوص فعال شدن حدود ۳ میلیارد دلار طرح‌های خدمات فنی و مهندسی پیمانکاران ایرانی در عراق و پیگیری این کشور برای اجرای طرح‌های نیمه‌تمام و پرداخت هزینه‌ها و صورت‌حساب‌های شرکت‌های ایرانی، نایب رییس اتاق بازرگانی ایران تأکید کرد که این موضوع صحت ندارد. محمدرضا انصاری، رییس انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی در گفت و گو با «صما» با بیان این مطلب افزود: امیدواریم روزی فرا برسد که وعده‌های دکتر حسینی در این بخش عملیاتی شود، اما در شرایط فعلی هنوز شرکت‌های ایرانی در عراق که جزو شرکت‌های خوب ما نیز هستند، همان وضعیت سابق را دارند و وضع آنها بهتر نشده است. نایب رییس اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه این اظهارات شاید به منظور امیدوار کردن شرکت‌های ایرانی عنوان شده است؛ ادامه داد: چرا که هنوز هزینه‌ها و ضمانت‌نامه‌های آنها و رسیدگی به خسارات آنها هیچ کدام انجام نشده است. انصاری تأکید کرد: ما که دست اندرکار این امر هستیم، شاهدیم که نزدیک به ۱ میلیارد دلار مجموع خسارات و صورت وضعیت‌های این شرکت‌ها است که هنوز به پرداخت آنها رسیدگی نشده و اقدامی در این جهت انجام نشده است. انصاری با بیان اینکه هرچند اخیراً وضعیت عراق بهبود یافته است، افزود: منتهی شرکت‌های ایرانی را رها کرده‌اند. البته با تلاش مسئولان دلسوز و سفیر ایران در عراق به جهت برقراری روابط صمیمانه بین ایران و عراق و ایران و سوریه، این شانس وجود دارد که شرایط بهبود پیدا کند؛ ولی شرکت‌ها هنوز پاسخ مناسبی از عراق دریافت نکرده‌اند. وی درخصوص آخرین وضعیت شرکت‌های ایرانی در عراق گفت: این شرکت‌ها در حال حاضر گرفتارند و یکی بر سر خودشان و یکی بر سر کارشان می‌زنند و وضعیت آنها بهبود پیدا نکرده است. این شرکت‌ها به دنبال این هستند که

شرکت‌های ایرانی در عراق در حال حاضر گرفتارند و یکی بر سر خودشان و یکی بر سر کارشان می‌زنند و وضعیت آنها بهبود پیدا نکرده است. این شرکت‌ها به دنبال این هستند که هزینه‌های خود را کاهش دهند و بهره‌وami را که دولت به آنها تخصیص داده است، به عقب بیندازند

در دیدار با معاون وزیر راه بررسی شد

سازوکار تهاتر پیمانکاران با وزارت راه و شهرسازی

روز یکشنبه ۱۲ خرداد ماه جلسه‌ای با حضور دکتر خادمی معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیر عامل شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور و تعدادی از مدیران شرکتهای پیمانکار که از شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل عمومی کشور بیش از دو میلیارد تومان طلب کار بودند برگزار شد. موضوع جلسه تعیین راهکارهایی برای تهاتر بدهی پیمانکاران با مطالباتشان و اسناد خزانه اسلامی بود که گزارش کوتاه آن به نقل از انجمن شرکتهای راهسازی بدین شرح است.

در ابتدای این نشست دکتر خادمی معاون وزیر راه و شهرسازی ضمن خوشامدگویی عنوان کرد: ۸۷ پیمانکاری که بیش از ۲ میلیارد طلب دارند به این جلسه دعوت شدند که ۵۵٪ از مدعوین در جلسه حضور دارند، کل مطالبات پیمانکاران از شرکت ساخت ۲۲۰۰ میلیارد تومان می باشد. در سال ۱۳۹۷ کلاً ۵۵۰۰ میلیارد تومان انواع اوراق و اسناد خزانه اسلامی به شرکت ساخت داده شد.

درصد پول نقدی که به شرکت ساخت تخصیص داده شد در سال ۹۵ حدود ۴۱ درصد، در سال ۹۶ حدود ۲۰ درصد و در سال ۹۷ حدود ۱۳ درصد بود. از ۳۷۰ میلیارد تومان پول نقدی که به شرکت ساخت داده شد حدود ۱۰۰ میلیارد تومان آن برای حقوق و دستمزد پرسنل شرکت ساخت و مابقی برای خرید مصالح پروژه‌های ریلی هزینه گردید.

لذا با توجه به کمبود نقدینگی بایستی ظرفیتهای زیر که در قانون بودجه سال ۱۳۹۸ پیش بینی گردیده مد نظر پیمانکاران قرار گیرد که شامل موارد زیر است:

۱- تهاتر بانکی

• آقای افتخاریان در معاونت ساخت و توسعه راهها و آقای رحیمیان در ذیحسابی مسئول تهاتر بانکی در شرکت ساخت هستند.

• برای استفاده از تهاتر بانکی طبق قانون بودجه سال ۱۳۹۸ بایستی به بانکها ۲۵٪ نقدی پرداخت شود و مابقی تهاتر شود.

- برخی از شرکتهای در سال ۱۳۹۷ با اسناد خزانه اسلامی به عنوان وثیقه توانستند از تسهیلات بانکی استفاده کنند.
- همه بانکهای خصوصی به جز یک بانک به بانک مرکزی بدهی دارند.
- شرکتهای لیست بدهی خود به بانکها را به شرکت ساخت بدهند.

۲- تهاتر با دارایی

- پیمانکاران فرمهای شماره ۱ و ۲ و ۳ را باید تهیه و به امور مالی تحویل بدهند تا از طریق سامانه به دارائی ارسال شود.

۳- تهاتر با بیمه

۴- تهاتر با نفت:

۴۰ هزار میلیارد تومان تهاتر مطالبات با نفت خام در بودجه سال ۱۳۹۸ منظور شده است.

۵- تأمین مصالح:

برای تأمین سیمان و فولاد مذاکراتی انجام گردیده است.

۲۳ هزار میلیارد از بودجه عمرانی خط خورد

نیمه تمام و منابع بیش از ۵۰۰ هزار میلیاردی که برای تکمیل آن‌ها لازم است، تأمین بودجه‌های عمرانی در سال همواره با چالش‌های همراه بوده و شاید بتوان گفت در چندین سال گذشته هیچ‌گاه بودجه‌های این بخش به طور کامل محقق نشده است، چراکه هزینه‌های زیاد دولت به ویژه در بخش جاری که عمده آن را حقوق و دستمزد تشکیل می‌دهد و قابل حذف نیست، موجب می‌شود در زمان کاهش منابع برای تأمین سایر هزینه‌ها در بخش‌های دیگر از بودجه‌های عمرانی تا حدی که می‌توان چشم‌پوشی کرد.

برای سال جاری حدود ۴۸۸ هزار میلیارد تومان منابع جهت انجام هزینه‌ها در سال در بودجه مصوب شده است که از این رقم ۳۵۲ هزار میلیارد تومان مربوط به هزینه‌های جاری، ۶۶ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان مربوط به بودجه‌های عمرانی و تا ۲۹ هزار میلیارد تومان مربوط به تملک دارایی‌های مالی است.

منابع دولت برای انجام این هزینه‌ها در سه بخش باید تأمین شود که ۲۳۸ هزار میلیارد تومان آن مربوط به درآمدهاست که عمده آن را مالیات را تشکیل می‌دهد. همچنین ۱۵۸ هزار میلیارد تومان درآمد نفتی و ۵۱ هزار میلیارد تومان از محل فروش اوراق پیش‌بینی شده است.

حال اینکه این درآمدها به ویژه درآمدهای نفتی با توجه به شرایط تحریمی موجود تا چه اندازه قابل تحقق باشد، خود می‌تواند در تصمیم‌گیری دولت برای اصلاحاتی در منابع و مصارف بودجه مؤثر بوده و در مورد آن پیش‌بینی‌ها داشته باشد که کاهش بودجه‌های عمرانی نیز از جمله این موارد است.

۱۵ تیر- خبرگزاری ایسنا

با وجود تصویب پرداخت ۶۶ هزار میلیارد تومان بودجه عمرانی در سال جاری، تصمیم اخیر دولت بر این شده که با توجه به شرایط و منابع، با کاهش حدود ۲۳ هزار میلیارد تومانی حدود ۴۳ هزار میلیارد تومان به این بخش اختصاص پیدا کند.

اعلام اخیر رئیس سازمان برنامه و بودجه از این حکایت دارد که قرار شده برای سال جاری حدود ۴۳ هزار میلیارد تومان برای اتمام طرح‌های نیمه تمام عمرانی اختصاص پیدا کند.

در حالی اظهارات نوبخت بیانگر بودجه جاری است که قیاس آن با رقم مصوب در بودجه امسال نشان از کاهش حدود ۲۵ هزار میلیارد تومانی دارد.

این چندمین تغییر در بودجه‌های عمرانی از زمان ارائه لایحه بودجه ۱۳۹۸ تا اجرای آن است؛ به طوری که در لایحه دولت تا بیش از ۶۴ هزار میلیارد تومان برای این بخش پیشنهاد شده بود که با توجه به پیش‌بینی شرایط و کاهش هزینه‌ها این رقم تعدیل و با ۶۲ هزار میلیارد تومان به مجلس ارائه شد. اما در نهایت رقم ۶۶ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومانی برای بودجه عمرانی در سال جاری مصوب و در قانون گنجانده شد.

اینکه اکنون این رقم ۴۳ هزار میلیارد تومان اعلام شده، ظاهراً به دلیل بررسی و اصلاحاتی است که در مورد منابع بودجه انجام شده و فعلاً تصمیم بر این است که ۴۳ هزار میلیارد تومان به بودجه‌های عمرانی اختصاص پیدا کند. اما بعید نیست که بسته به شرایط، اگر منابع پاسخگو باشد ارقام بیشتری اختصاص پیدا کند یا دچار تغییرات دیگری شود.

با وجود حدود ۸۰ هزار طرح عمرانی

(الف) برای تهیه ۲ میلیون تن سیمان از طریق بانک مسکن تأمین منابع می‌شود. (ب) درمورد فولاد با ذوب آهن و همچنین با شرکت فولاد البرز ایرانیان (آقای خلیلی) مذاکره شد و نتایج آن به این شرح بود:

- با اسنادخانه فولاد به قیمت روز بگیریم.
- فولاد مورد نیاز پروژه با درخواست پیمانکاری که مطالبات داشته باشند تحویل می‌گردد.
- شرکت ساخت می‌تواند اسنادخانه را به صورت بخشی نیز به پیمانکاران بدهد.

در ادامه این نشست آقای خلیلی مدیرعامل شرکت فولاد البرز ایرانیان نیز عنوان کرد شرکت فولاد ایرانیان البرز، کارخانه فولاد در ساری و کارخانه سیمان در نائین دارد. فاکتورها به نام پیمانکار صادر می‌شود. قیمت بورس کالا ملاک می‌باشد. ۵۰۰-۱۰۰۰ تن ظرفیت تحویل روزانه می‌باشد.

مهندس کدخدازاده نیز عنوان کرد قیمت قیر قبلاً در انتهای هر سال کسر می‌شد. ولی در سال ۹۷ براساس قیمت قیر به ذی‌حسابی اعلام می‌کردیم و گاهاً ذی‌حسابی قبل از تحویل قیر بهای آن را کسر می‌کرد. با دستور امروز آقای دکتر خادمی پس از صدور حواله قیر زمانی که قیر وارد کارگاه شود و یا حداکثر ۹ ماه پس از صدور حواله قیر بهای آن کسر می‌شود. درخصوص ما به التفاوت نیز مکاتباتی انجام شده است. قیمت بورس یا قیمت وزارت نفت ملاک می‌باشد.

آقای دکتر خادمی نیز تصریح کرد: مبلغ قابل توجهی از اسنادخانه باقیمانده است که بایستی تا ۱ ماه آینده جذب شود. صورت وضعیت‌ها سریعاً تهیه و تأیید شوند و درخواست‌ها به معاونتها اعلام شود معاونین پیگیری نمایند تا سریعاً اسناد زده شود.

شهرکی عجیب در سنگاپور

جهان که در هتل مارینا بی سندز سنگاپور برگزار شد، جایزه اصلی جشنواره را به این بنا به خاطر نگاه نو و ریشه‌ای به زندگی در مناطق استوایی اهدا کردند. بیشتر خانه‌سازی‌ها در این شهر به صورت عمودی و با هدف صرفه‌جویی در فضای زمین است که منجر به ایجاد یک افق ناخوشایند پراز بلوک‌های برجی است. اما بلوک‌های مشبک که در ترتیبات شش تایی و در زوایای یک هشت ضلعی روی هم قرار گرفته‌اند، یک تصویر زیبا از فضا و سیالیت را ایجاد کرده‌اند. طراحی این ساختمان، همچنین به خاطر کار روی طبیعت برای ایجاد فضاهای زندگی در هم تنیده شده با محیط زیست طبیعی مورد تحسین قرار گرفته است.

نشانگر نوعی تفکر جایگزین درباره توسعه است که در غیر این صورت ممکن بود این پروژه تبدیل به برج‌هایی که هرروزه ساخته می‌شوند، شود.» این پروژه که «بلند پروازانه ترین شهرک مسکونی تاریخ سنگاپور» و «روش جدید برای زندگی معاصر در محیط استوایی» نامیده شده است مجموعه‌ای از فضاهای خصوصی و مشترک داخلی و خارجی را به وجود آورده است. هر کدام از بلوک‌های آپارتمانی ۷۰ متر طول داشته و در اطراف محوطه اصلی آرایش یافته‌اند. چیدمان پله پله به این معناست که برای هر قسمت فضای متفاوتی در نظر گرفته شده است. داوران هشتمین جشنواره سالانه معماری

شهرک عمودی در سنگاپور در فستیوال جهانی معماری سال ۲۰۱۵ به عنوان ساختمان سال ۲۰۱۵ انتخاب شد. این ساختمان در هم تنیده و مشبک به وسیله Buro Ole Scheeren و OMA طراحی شده است. این مجتمع مسکونی از ۳۱ بلوک آپارتمانی ۶ طبقه تشکیل شده که به شکل منشور ۶ ضلعی قرار گرفته‌اند و استخرها، زمین‌های تنیس، باغچه‌ها و بام‌های سبز نیز در این پروژه گنجانده شده‌اند.

پاول فینچ، مدیر فستیوال جهانی معماری، در این باره می‌گوید: «این ساختمان یک ابتکار و نمونه‌ای از تفکر معماری معاصر و شجاعانه است. این پروژه شیوه تفکر جدیدی را در مورد شهرک‌ها مطرح می‌کند که می‌تواند به برج‌های خوشه‌ای بیانجامد. این پروژه

تجربه ژاپن درباره کنترل زیرزمینی سیل

می‌کند اما بانک جهانی برآورد کرده که به ازای هر یک دلار سرمایه گذاری در مقابله با سیل، ۷ تا ۱۰ دلار سرمایه‌ای که قرار است بر اثر آن ویران شود حفظ می‌شود. از این رو ۲ میلیارد دلار فقط یک سرمایه‌گذاری مطمئن با سود تضمینی بوده است.

این سازه زیرزمینی از ۵ سیلو به ارتفاع ۶۵ متر و قطر ۳۲ متر تشکیل شده که با ۶،۴ کیلومتر تونل به یکدیگر متصل شده‌اند. سیلوه‌ها در عمق ۵۰ متری زمین قرار دارند و هر سیلو بطور مستقل دارای آبگیر است. در انتهای این سامانه یک مخزن آب بسیار بزرگ در عمق ۲۲ متری زمین قرار دارد که با طول ۱۷۷ متر، عرض ۷۸ متر و ارتفاع ۲۵ متر.

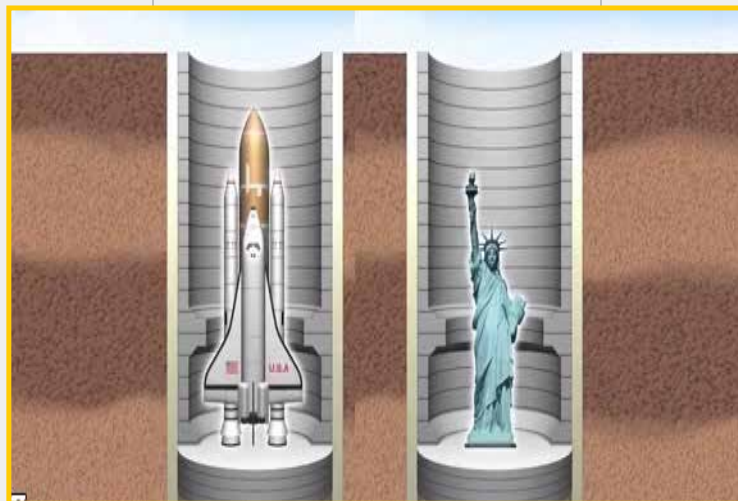
این مخزن در واقع وظیفه تنظیم فشار سامانه را برعهده دارد و با استفاده از پمپ‌های قدرتمند می‌تواند هر ساعت ۲۰۰ تن آب را به روخانه ادوگاوا تخلیه کند. به طور مختصر

سامانه این گونه کار می‌کند که هنگام بارندگی‌ها، آب از طریق این سیلوه‌های غول پیکر وارد مخزن و از مناطق مسکونی خارج می‌شود.

در اواخر سال ۲۰۱۵ باران و توفان شدید موجب ورود ۶۷۰ میلیون فوت مکعب آب به تونل‌های زیرزمینی سامانه شد و تخلیه آن با پمپ‌های بزرگی که موتور آنها مشابه موتور به کار رفته در بوئینگ ۷۳۷ بود، ۴ روز زمان برد.

جالب است بدانید ژاپنی‌ها این مکان را با توجه به معماری شگفت‌انگیزش تبدیل به یک موزه کرده‌اند که گردشگران به طور رایگان می‌توانند از آن بازدید کنند. تور بازدید از «سامانه زیرزمینی کنترل سیل» برای گردشگران خارجی نیز امکاناتی مانند ترجمه همزمان توضیحات راهنمای تور را در نظر گرفته و اتفاقاً استقبال بالایی هم داشته است.

عصر ایران

پروژه در کاسوکابه در استان سایتاما اجرا شده است که این منطقه بخش بزرگی از بافت شهری حومه توکیو را تشکیل می‌دهد. نزدیکی کاسوکابه به آب و موقعیت اش در حومه توکیو آن را به محلی مناسب برای اجرای پروژه سامانه زیرزمینی کنترل سیل و حفظ توکیو از خسارت‌های سنگین مبدل کرده است.

طراحی یک دالان زیرزمینی بسیار عظیم

این سازه که به شکل زیرزمینی اجرا شده، در سال ۱۹۹۲ پروژه کلید خورد و در اوایل سال ۲۰۰۶ به پایان رسید. تی. بی.ام یا ماشین‌های حفاری تونل که یک فناوری پیشرفته محسوب می‌شوند، نقش مهمی در شکل‌گیری این سازه زیرزمینی داشته‌اند.

هزینه احداث این سامانه ضد سیل ۲ میلیارد دلار اعلام شده است. هر چند در ابتدا بزرگی این عدد بسیار جلب توجه

توکیو به عنوان پرجمعیت‌ترین کلان شهر جهان همواره در معرض خطر سیل و آب گرفتگی قرار داشته است. شرایط جغرافیایی و سابقه بارش‌ها در ژاپن نیز تاییدی بر لزوم نگرانی و تدبیر در رابطه با سیل است. براساس اطلاعات ارائه شده توسط سازمان هواشناسی ژاپن؛ در سراسر این کشور «بارش بیش از دو اینچ در یک ساعت» افزایش ۳۰ درصدی طی سه دهه گذشته را به ثبت رسانده است. همچنین فراوانی «بارش‌های بیش از سه اینچ در یک ساعت» نیز افزایش ۷۰ درصدی داشته است.

سازمان هواشناسی ژاپن این افزایش بارش‌ها را با گرمایش جهانی مرتبط می‌داند که بخش‌هایی از کشور ژاپن را در نقشه خیس‌ترین (از منظر بارندگی) نقاط جهان قرار می‌دهد.

از سوی دیگر بالا آمدن آب اقیانوس‌ها کلان شهر توکیو را مستعد گرفتاری در توفان‌های اقیانوسی نیز کرده که

تهدیدات جدی را متوجه زندگی ۳۸ میلیون شهروند آن می‌کند. بخش‌های گسترده‌ای از توکیو و حومه آن هم اکنون پایین تر از سطح دریا قرار دارند و این به مفهوم زنگ خطری جدی برای کلان شهر مذکور خواهد بود.

براساس مطالعاتی که شرکت «سوئیس ره» در سال ۲۰۱۴ نتایج آن را منتشر کرد؛ بارندگی شدید همراه با زلزله‌های ویرانگر و سونامی، توکیو و شهر بندری یوکاهاما را مبدل به خطرناک‌ترین منطقه پرجمعیت جهان از منظر گرفتاری در این بلایای طبیعی کرده است.

با توجه به این شرایط ژاپنی‌ها از یک روش کاملاً متفاوت و جالب برای مقابله با سیل استفاده می‌کنند که «سامانه زیرزمینی کنترل سیل» نام دارد. این سامانه در واقع یک سازه زیرزمینی عظیم است که از طریق تونل‌هایی ارتباط میان آن برقرار می‌شود.

عوارض گران می‌شود؟

مخالفت وزارت راه با واگذاری آزادراه‌ها

شده تعمیر و نگهداری آزادراه‌ها در یک سال اخیر گفت: در سال‌های قبل قیر مورد نیاز را رایگان به ما واگذار می‌کردند اما در حال حاضر هر یک تن قیر ۳.۵ تا ۴ میلیون تومان هزینه دارد. خط کشی آزادراه‌ها در هر کیلومتر ۷ میلیون تومان برای سازمان راهداری هزینه در بر دارد. بنابراین بخش خصوصی نمی‌تواند با این قیمت‌ها و بدون افزایش چشمگیر عوارض آزادراهی، نگهداری آن را برعهده بگیرد.

ارائه پیشنهاد افزایش عوارض آزادراه تهران - قم به شورای اقتصاد

وی در خصوص ارائه پیشنهاد جدید از سوی وزارت راه و شهرسازی به شورای اقتصاد برای افزایش رقم عوارض آزادراه دولتی تهران-قم تصریح کرد: با توجه به افزایش هزینه‌های نگهداری آزادراه، پیشنهاد جدیدی به وزارت راه و شهرسازی داده‌ایم تا نرخ عوارض افزایش یافته و وزارت خانه نیز رقم نهایی را به

هزینه نگهداری آزادراه‌های دولتی افزایش هزار درصدی داشته است

معاون وزیر راه ادامه داد: اگر قرار باشد عوارض آزادراه براساس قیمت تمام شده تعمیرات و نگهداری آن تعیین شود، مجبوریم نرخ عوارض آزادراه‌های دولتی (به عنوان مثال آزادراه تهران-قم) را ده برابر یا هزار درصد افزایش دهیم اما از آنجایی که جامعه ظرفیت پذیرش چنین میزان از افزایشی را ندارد، این روند فعلاً متوقف شده ولی به طور کلی از دستور کار خارج نشده است؛ با این حال در نظر داریم بتوانیم با تعریف شاخص‌های جدید، قیمت عوارض آزادراه‌های دولتی که قرار است به بخش خصوصی واگذار شود، تعیین شده و سپس مراحل واگذاری آنها طی شود.

علت گرانی قیمت تمام شده نگهداری آزادراه

رئیس سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای درباره علت افزایش قیمت تمام

رئیس سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای علت مخالفت وزیر راه با انجام فرآیند واگذاری آزادراه‌های دولتی را افزایش چشمگیر قیمت تمام شده نگهداری آزادراه و وارد آمدن فشار بر مردم دانست.

عبداله‌اشم حسن‌نیا در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر درباره علت عدم واگذاری آزادراه‌های دولتی به بخش خصوصی و مخالفت وزیر راه و شهرسازی با این واگذاری علی‌رغم تأکید قانون برنامه پنج ساله ششم بر انجام این واگذاری‌ها، اظهار داشت: قیمت تمام شده نگهداری و تعمیر آزادراه با شاخص‌هایی که قبل از توقف فرآیند واگذاری از سوی سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای طی شده بود، در پی تورم‌های اخیر افزایش شدیدی داشته است.

وی افزود: در پروسه جدید با قیمت‌های ریالی و ارزی جدید، هزینه‌های نگهداری آزادراه با عوارضی که خودروهای عبوری باید پرداخت کنند، مطابقت داده می‌شود.

شورای اقتصاد ارائه داده است. اما رقم جدید عوارض مورد نظر وزارت راه فعلاً اعلام نشده است. حسن نیا ادامه داد: در حال حاضر ۵۰۰ تومان عوارض آزادراه تهران-قم از خودروهای عبوری اخذ می‌شود. از این رو با افزایش هزینه‌ها، درخواست افزایش عوارض را به شورای اقتصاد داده‌ایم. سالانه ۳۳ میلیون تردد از آزادراه تهران-قم ثبت می‌شود که امیدواریم با افزایش این عوارض، بتوانیم بخشی از هزینه‌های نگهداری آزادراه را تأمین کنیم. مردم خواهان استفاده از آزادراهی با سطح خدمات و کیفیت مطلوب هستند. برای تکمیل نصب نیوجرسی مفصلی در این آزادراه، ۵۰ میلیارد تومان نیاز داریم.

آخرین وضعیت پیگیری مطالبات کامیونداران

وی در خصوص آخرین وضعیت مطالبات کامیونداران یادآور شد: ما در سازمان راهداری در دو کالای پرمصرف رانندگان کامیون اقداماتی انجام داده‌ایم یکی لاستیک و دیگری روغن موتور. در حال حاضر مشکل توزیع لاستیک نداریم؛ در مورد روغن هم به شرکت‌های تولیدکننده روغن موتور پیشنهاد داده‌ایم در پایانه‌های پرمصرف بار مستقر شوند تا بدون واسطه روغن در اختیار رانندگان قرار گیرد. معاون وزیر راه یکی دیگر از مشکلات رانندگان را کمبود و گرانی سایر قطعات یدکی خودروهای سنگین دانست و افزود: بیگیران هستیم تا مجمعی متشکل از تولیدکنندگان داخلی لوازم یدکی و واردکنندگان ایجاد کنیم تا تأمین لوازم یدکی کامیونداران با سرعت بیشتری انجام شود.

بیمه پایه و تکمیلی

رانندگان توسعه می‌یابد

وی درباره بیمه تأمین اجتماعی رانندگان گفت: بیمه پایه رانندگان برقرار شده و سازمان تأمین اجتماعی این فرآیند را انجام می‌دهد. بیمه تکمیلی رانندگان نیز از سوی راهداری پیگیری شده است و در مرداد ماه امسال، قرارداد جدید با بیمه گر امضا می‌کنیم و افراد بیشتری از خانوارهای رانندگان تحت پوشش بیمه تکمیلی قرار

می‌گیرند. رئیس سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای گفت: بحث سخت و زیان آور بودن مشاغل رانندگی نیاز به قانون مجزا دارد که در حوزه کاری سازمان راهداری نیست و باید سازمان تأمین اجتماعی آن را پیگیری کند.

موافقت ستاد تنظیم بازار با افزایش ۲۰ درصدی بلیت اتوبوس

وی در خصوص قیمت بلیت اتوبوس بین شهری نیز اظهار داشت: در حال حاضر بلیت اتوبوس ۲۰ درصد افزایش یافته است. از ایام نوروز این افزایش اعمال شد اما با توجه به افزایش قطعات یدکی و اقلام مصرفی اتوبوس‌ها، این افزایش باقی ماند که پس از انجام مکاتبات سازمان راهداری با ستاد تنظیم بازار و پذیرش این ستاد، افزایش ۲۰ درصدی قیمت بلیت اتوبوس ابلاغ شده است. حسن نیا ادامه داد: در ماه‌های اخیر به نظر می‌رسد هم تعداد مسیرهایی که اتوبوس‌ها پیمایش دارند و هم از نظر تعداد مسافر با افزایش استقبال مردم از حمل و نقل عمومی جاده‌ای روبه رو بوده است. با این حال هنوز نتوانسته‌ایم ضریب اشغال اتوبوس‌ها را بیشتر از ۶۰ درصد افزایش دهیم. (۲۰ خرداد- مهر)

برای تکمیل بزرگراه‌های کشور ۲ هزار میلیارد نیاز است

همچنین معاون ساخت و توسعه آزادراه‌های کشور در خصوص اعتبار مورد نیاز برای تکمیل پروژه‌های بزرگراهی کشور در سال جاری گفت: به طور کلی تأمین منابع آزادراه‌ها به چند شکل ردیف اسناد خزانه، اوراق مشارکت و بخش‌های دیگر سرمایه‌گذاری ایجاد می‌شود که متأسفانه بودجه جاری برای تکمیل پروژه‌ها ۹۰ میلیارد تومان از سوی دولت اعتبار سنجی و قانونی شده است که این میزان بسیار رقم ناچیزی است. سید حسین میرشفیعی با بیان مطلب فوق به گفت: در صورت تأمین ۲ هزار میلیارد تومان در سال جاری از طریق اوراق مشارکت، اسناد خزانه و سایر صورت‌های سرمایه‌گذاری حدود ۴ هزار و ۵۰۰ میلیارد پروژه آزاد راه، قابل بهره برداری

خواهد بود یعنی ۳۰۰ کیلومتر تا پایان سال ۹۸ ساخته خواهد شد؛ اما تأمین این میزان بودجه بسیار سخت است.

معاون ساخت و توسعه آزادراه‌های شرکت زیرساخت و توسعه زیربنای کشورهای در خصوص کلنگ زنی پروژه آزادراه مرنده-بازرگان که دیروز توسط وزیر راه و شهرسازی هم‌زمان با حضور رئیس جمهور در ماکو انجام شد گفت: آزادراه مرنده-بازرگان دروازه ورود به اروپا بوده و باید از لحاظ شکل و شمایل و همچنین توسعه یافتگی قطعه ارزشمندی باشد. مقرر شده این بزرگراه با مشارکت بخش خصوصی و دولتی احداث شود که این مشارکت به شکل ۶۵ به ۳۵ درصد است و سهم دولت به‌عنوان کارفرما ۳۵ درصد خواهد بود.

وی گفت: طول این پروژه حدود ۷۰ کیلومتر است که قطعه سوم آزادراه مرنده تبریز بوده و طول آن ۱۹۰ کیلومتر است. برآورد اولیه پیمانکاری این پروژه ۷۰۰ میلیارد تومان است که در مجموع مبلغ سرمایه‌گذاری هزار میلیارد تومان خواهد بود.

معاون ساخت و توسعه آزادراه‌های شرکت زیرساخت و توسعه زیربنای کشورهای تصریح کرد: این آزادراه علاوه برشاه راه ارتباط با اروپا در بحث کاهش مصرف سوخت، کاهش زمان سیر شده کامیون‌ها و همچنین کاهش آلودگی بسیار مؤثر است. وی با بیان اینکه این آزادراه ۳۰ کیلومتر تبریز را به بازرگان نزدیک‌تر می‌کند عنوان کرد: روزانه هزار تریلی از مرز گذر می‌کنند که توسعه این بزرگراه باعث جلوگیری از هدر رفت سوخت خواهد شد. وی افزود: با این حال با توجه به تورم موجود پیش بینی می‌شود این پروژه با اعتباری در حدود ۱۵۰۰ میلیارد تومان تمام شود. در خصوص این پروژه قطعه‌های یک و دو مرنده-بازرگان در مرحله انتخاب سرمایه‌گذار است که آنها برای این منظور اعلام آمادگی کرده‌اند و کار در حال انجام است. به باور میرشفیعی این آزادراه‌ها سهمیل جاده‌های کشور خواهد بود و در شش قطعه اجرا می‌شود که دوران ساخت آن سه سال و ۲۰ سال دوره بهره‌برداری آن برای بازگشت سرمایه خواهد بود. پیش‌بینی می‌شود این بزرگراه دارای تردد و ترافیک سنگینی باشد. «صما»

بررسی سه ادعای مخالفان علم اقتصاد در ایران

نئولیبرالیسم؛ برچسب یا واقعیت؟

متعددی دارند. در حوزه اقتصاد، احتمالاً از مقصود منتقدان می‌توان «اقتصاد آزاد» برداشت کرد. از این طریق، می‌توان به چارچوبی برای صحت‌سنجی انتقادات رسید و به این پرسش پاسخ داد که آیا بین سیاست‌هایی که در طول دهه‌های اخیر در اقتصاد ایران پیاده شده و مبانی اقتصاد آزاد ارتباطی برقرار است؟ گروه منتقد معتقد است نه تنها ارتباطی بین آنها وجود دارد، بلکه یک جریان لیبرالی نیز پشت همه دولت‌های پس از انقلاب وجود داشته و بی‌خانمانی‌های اقتصادی این سال‌ها را رقم زده است. در این گزارش، عیار این نقدها و نسبت سیاست‌های دولت‌ها با اقتصاد آزاد سنجیده خواهد شد.

ادعای بزرگ

ادعای اصلی مطرح شده توسط منتقدان جریان بازار آزاد، نئولیبرالیستی بودن کلیه اقدامات دولت‌های اخیر است.

روش اتخاذ شده در ایران این است که سهم پولدارها از یارانه پنهان بنزین ۱۷ برابر گروه کم‌بضاعت است. یا در مورد ارزش پول ملی، تأکید جریان اصلی علم اقتصاد، مدیریت نرخ تورم و پرهیز از ناتناسی نرخ ارز با نرخ تورم است؛ چون ریسک جهش ارزی را به دنبال دارد. اما در ایران دولت‌ها همواره با تزریق پول نفت آثار تورم در نرخ ارز را سرکوب کرده‌اند. با توجه به این فاصله آیا نئولیبرالیسم یا لیبرالیسم واقعیت است یا برچسبی علیه مدافعان رقابتی شدن اقتصاد؟ یک گروه فکری، سیاست‌های دولت‌ها در ۳ دهه اخیر را به‌طور عام و دولت یازدهم و دوازدهم را به‌طور خاص، به لیبرالیسم یا نئولیبرالیسم ربط می‌دهند. برای بررسی صحت این ادعا، ابتدا باید شناسایی کرد که مدعیان دقیقاً بر چه چیزی نقد دارند؟ لیبرالیسم، نئولیبرالیسم یا بازار آزاد. در هر حوزه‌ای، لیبرالیسم و نئولیبرالیسم مفاهیم

عده‌ای مشکلات اقتصادی سال‌های اخیر را ناشی از سیاست‌های لیبرالی و نئولیبرالی می‌دانند. هر چند واژه‌های لیبرال و نئولیبرال در حوزه‌های مختلف، معانی یکسانی ندارند، اما به نظر، مراد این گروه، نقد «اقتصاد آزاد و رقابتی» است. «دنیای اقتصاد» ادعاهای این گروه در سه حوزه سیاست‌های کلان، قیمتی و ارزی را سنجیده است. بررسی‌ها خلاف نظر منتقدان است. به‌عنوان مثال در حوزه قیمتی، مبانی اقتصاد آزاد، رقابتی کردن قیمت‌ها و پرهیز از برهم‌زدن موازنه قیمت‌های نسبی را توصیه می‌کند و راهکاری جز این را فراخ کردن بستر قاچاق و رانت می‌داند. مثال عینی آن در اقتصاد ایران قیمت بنزین است. اقتصاد رقابتی پیشنهاد می‌کند به جای حمایت از اقشار محروم از طریق دستکاری قیمت بنزین بهتر است قیمت آزاد شود و دولت از گروه‌های کم‌درآمد به صورت هدفمند حمایت کند. اما نتیجه

آنها بحران کنونی اقتصاد ایران را محصول تدریجی حاکمیت سه دهه ایدئولوژی نئولیبرالیستی حاکم بر کشور می‌دانند. این گروه تاریخ حاکمیت ایدئولوژی نئولیبرالیسم را به بعد از جنگ تحمیلی بر کشور نسبت می‌دهند و برندگان این ایدئولوژی را طبقه حاکم و اصحاب قدرت- ثروت اعلام می‌کنند.

اما تا چه حد سیاست‌های اجرایی دولت‌ها در طول ۳۰ سال گذشته با مبانی اقتصاد آزاد همخوانی داشته و دارد؟ باید بررسی کرد که آیا استراتژی‌هایی که سیاست‌گذاران در دهه‌های اخیر در پیش گرفته‌اند، همسو با چارچوب ایدئولوژی بازار آزاد بوده است؟ برای این بررسی، می‌توان به شکل مصداقی جلو رفت. یعنی سیاست‌های دولت‌ها درباره مسائل کلان اقتصادی را زیر ذره‌بین گرفت و سنخیت آنها با مبانی اقتصاد آزاد را سنجید. برای این منظور، «سیاست‌های کلان ارزی»، «سیاست‌های قیمتی» و «سیاست‌های پولی» می‌توانند مصداق کاربردی باشند، چرا که تمامی آنها موضوعات روز اقتصاد ایران محسوب می‌شوند.

سیاست‌های ارزی

ادعا: منتقدان طرفداران بازار آزاد، افزایش قیمت ارز در سال‌های اخیر را افزایش دستوری می‌دانند، افزایشی که دولت به واسطه آن کسری بودجه و تنگناهای مالی را برطرف می‌کند. اما این ادعا تا چه حد می‌تواند صحت داشته باشد؟ اظهارنظرهای مسئولان از قوای مختلف و مشاهدات عینی در طول سال‌های اخیر، روایت دیگری را صحیح جلوه می‌دهد. مبانی اقتصاد آزاد: اقتصاد آزاد در مورد نرخ ارز چه اندیشه‌ای دارد؟ اندیشمندان اقتصاد آزاد معتقدند که نرخ ارز در هر کشور باید با استفاده از تقابلی نیروهای عرضه و تقاضا در چارچوبی که دولت و سیاست‌گذار نقش هجومی در آن ندارند حرکت کنند. نسخه اقتصاد آزاد برای مدیریت نرخ ارز، کنترل نرخ تورم است. با کنترل نرخ تورم است که می‌توان قدرت خرید داخلی را حفظ کرد. اگر در اقتصادی نرخ تورم کنترل نشود، نباید مانع متناسب‌سازی

طبیعی نرخ ارز شد تا مزیت صادراتی برای کالاهای تولید داخلی از بین نرود. در حالی که نرخ ارز با نرخ تورم تنظیم نشود، واردات به شدت جذاب می‌شود، چرا که کالاهای تولید داخلی در اثر تورم گران‌تر می‌شوند، اما کالاهای تولید خارجی به دلیل تورم کمتر جهانی، دچار افزایش قیمت محسوسی نخواهند شد و در نتیجه مصرف‌کننده، کالای وارداتی را به کالای تولید داخلی ترجیح می‌دهد؛ این چرخه در نهایت پایه‌های تولید داخلی را به شدت متزلزل خواهد کرد. خروج سرمایه نیز در این مواقع، از آسیب‌های رایج به هر اقتصاد است.

بر طبق اصول اقتصاد آزاد، تورم ریشه پولی دارد و راه مهارش، کنترل نرخ ارز نیست، بلکه کنترل رشد نقدینگی و پایه پولی است. هنگامی که رشد نقدینگی و پایه پولی در اقتصادی از حد متعارف عبور کند، وقوع تورم‌های بالا لاجرم خواهد بود. حال اگر پیش‌تر با پیمایش ارزی و حفظ مصنوعی ارزش پول ملی، مانع حرکت نرخ ارز شده باشیم، ذخیره تورمی انباشت شده، به شکل جهش ارزی ظهور می‌کند. در این هنگام، شاید برای آحاد جامعه این تصور ایجاد شود که جهش نرخ ارز، ارزش پول ملی را پایین آورده باشد؛ اما در واقعیت آنچه ارزش پول ملی را تضعیف

اندیشمندان اقتصاد آزاد معتقدند که نرخ ارز در هر کشور باید با استفاده از تقابلی نیروهای عرضه و تقاضا در چارچوبی که دولت و سیاست‌گذار نقش هجومی در آن ندارند حرکت کنند. نسخه اقتصاد آزاد برای مدیریت نرخ ارز، کنترل نرخ تورم است. با کنترل نرخ تورم است که می‌توان قدرت خرید داخلی را حفظ کرد. اگر در اقتصادی نرخ تورم کنترل نشود، نباید مانع متناسب‌سازی طبیعی نرخ ارز شد تا مزیت صادراتی برای کالاهای تولید داخلی از بین نرود

کرده، رشد نقدینگی و تورم انباشته بوده است. سیاست دیگری که پس از جهش ارزی پیگیری شده، تخصیص دلار ارزان ۴۲۰۰ تومانی و تداوم نرخ دستوری است. طبق یک اصل ساده اقتصاد، «اگر تعدادی کالا در بازار داشته باشیم که واحدهای مختلف آن با هزینه متفاوتی تولید شده باشد، قیمت بازار کالا فقط و فقط به هزینه تولید «گران‌ترین واحد» بستگی خواهد داشت و هزینه تولید واحدهای قبلی هیچ تاثیری روی قیمت بازار ندارد. تفاضل هزینه تولید واحد آخر و بقیه واحدهای کالا به عنوان «رانت» به جیب تولیدکننده‌های با هزینه کمتر می‌رود.» این اصل به زبان ساده می‌گوید اگر در بازاری نصف کالاها با ارزش مثلاً ۱۰ هزار تومانی و نیمی از آن با ارزش ۴۲۰۰ تومانی تولید شوند، نرخ نهایی هیچ کالایی تعدیل نمی‌شود و فقط نرخ ۱۰ هزار تومانی، تعیین‌کننده است.

واقعیت: از زمان روی کار آمدن حسن روحانی در مرداد ۹۲، تا زمان آغاز جهش ارزی (فروردین ۹۷) شاخص قیمت مصرف‌کننده معادل ۱/۶۵ درصد رشد کرده بود، در حالی که رشد شاخص قیمت اقتصاد آمریکا در این بازه زمانی ۵ ساله کمتر از ۷ درصد بوده است. اما در تمام این مدت، نرخ ارز با هر هزینه کلانی که می‌شد (ارزهای نفتی)، ثابت نگه داشته شده بود. گواه این ادعا، سخنان عادل آذر رئیس کمیسیون محاسبات است. آذر در یک برنامه تلویزیونی در مهر ماه سال گذشته اعلام کرد: «در سال ۹۶ معادل ۲۲ میلیارد دلار ارز مداخله‌ای به بازار تزریق شد.» در واقع آنچه در بازار ارز رخ داد، افزایش دستوری نبوده، بلکه تلاش همه‌جانبه برای ثبات نرخ بوده است. اما هزینه این تلاش همه‌جانبه از منابع نفتی که ثروت ملی کشور است، پرداخت شد. این مسئله تا جایی ادامه یافت تا با یک تلنگر خارجی که درآمدهای نفتی را نشان گرفته بود، فنر ارزی آزاد و جهش ارزی ثبت شد. در حالی که اگر تعدیل تدریجی نرخ ارز همگام با تورم اجرا می‌شد، با تهدیدات سیاسی و روانی خارجی، تمامی توجهات به نرخ ارز جلب نمی‌شد؛ چرا که نرخ جذاب ۴ هزار تومانی موجود نبود که نقدینگی سرگردان

اقتصادی به سوی جذب شود. در کنار اینها، کاهش نرخ سود بانکی در شهریور ۹۶ نیز عاملی بود که همزمان با تنش‌های سیاسی، گرای ارزی به نقدینگی داد. در مورد سیاست دلار ۴۲۰۰ نیز همچنان این سیاست پابرجا مانده است که براساس تحقیقات «دنیای اقتصاد»، معادل ۲۱۷ هزار میلیارد تومان رانت را توزیع کرده است (مابه‌التفاوت مبلغ پرداختی برای ارزهای ۴۲۰۰ تومانی و نیمایی با بازار آزاد). مبلغی که معادل ۹۰ درصد کل درآمدهای غیرنفتی یک سال کشور یا معادل ۵ برابر مجموع یارانه‌های سال ۹۸ است. اما آیا این سرکوب قیمتی تأثیری بر عدم افزایش قیمت‌ها داشته است؟ پاسخ منفی است. حال سوال این

از غول تورمی افزایش قیمت حامل‌های انرژی سخن گفته‌اند. محاسبات آنها نشان می‌دهد که برای یک خانوار با مخارج ماهانه یک و نیم میلیون تومان، افزایش ۵۰ درصدی قیمت بنزین موجب افزایش ۱۰ برابری هزینه‌های خانوار نسبت به خانواری می‌شود که درآمد ماهانه ۱۵ میلیون تومانی دارد. یعنی افزایش قیمت بنزین، تنها به ضرر خانوارهای کم‌درآمد است. اما واقعیت افزایش قیمت بنزین چیست؟

مبانی اقتصاد آزاد: در چارچوب دکترین اقتصاد مبتنی بر بازار به علت اصالت جریان عرضه و تقاضا، قیمت‌های نسبی در بلند مدت همواره در موازنه هستند. بنابراین هر دخالت دولت در قیمت‌های

است که اتفاقات رخ داده در طول سالیان اخیر و سیاست‌های پیاده شده با کدام مبانی اقتصاد آزاد همخوانی دارد؟

سیاست‌های قیمتی

ادعا: یکی از مواردی که محل اختلاف جدی بین گروه منتقد و حامیان اقتصاد آزاد است سیاست‌های قیمتی است. منتقدان تئوری اقتصاد آزاد را به گران‌سازی قیمت‌ها تشبیه می‌کنند. در یک مورد مشهور مخالفان بازار معتقدند که قیمت بنزین باید ثابت بماند و همواره

نسبی در کل اقتصاد و رفتار بازیگران، انحراف ایجاد می‌کند. یکی از مبانی اصلی این تئوری، برقراری تعادل نسبی بین قیمت‌ها است. هنگامی که نرخ ارز در داخل جهش پیدا می‌کند و نرخ بنزین ثابت می‌ماند، به چه خروجی ختم می‌شود؟ با افزایش نرخ ارز، ارزش پول داخلی در برابر پول خارجی افت می‌کند، در نتیجه قیمت کالاهایی که در داخل ثابت مانده‌اند، برای مشتری خارجی بسیار جذاب می‌شود. این دقیقاً مانند پاشیدن بذر قاچاق در اقتصاد است. به

همین دلیل در طول یک سال گذشته، قاچاق بنزین رونق زیادی گرفته است. اما سیاست‌گذار به جای اینکه بذر قاچاق را از بین ببرد، به دنبال دستگیری محصولاتی است که خود کاشته است. یک عدم تناسب قیمتی دیگر، بی‌ربط بودن قیمت بنزین در داخل با قیمت میانگین جهانی است. اکنون با افت ارزش پول داخلی، این فاصله به حد غیرمتعارفی رسیده است.

در مورد اثرات تورمی یا هدفمندی این یارانه نیز تحقیقات زیادی انجام شده است. مطالعه انجام شده توسط بخش اقتصاد کلان سازمان برنامه و بودجه با عنوان «تخمین ابعاد کمی یارانه‌های آشکار و پنهان» نشان می‌دهد که سهم کل خانوارهای دهک اول از مجموع یارانه‌های بنزین در سال معادل ۱۶۵۰ میلیارد تومان بوده، در حالی که سهم مجموع خانوارهای دهک دهم از یارانه بنزین، نزدیک به ۲۸ هزار میلیارد تومان بوده است؛ یعنی حدود ۱۷ برابر دهک اول. همچنین اکثر مطالعات صورت‌گرفته بر اساس مدل‌های دقیق اقتصادسنجی و تعادل عمومی، تورم خلق شده در صورت آزادسازی قیمت بنزین را حدود ۵ تا ۲۰ درصد برآورد می‌کند. البته ۲۰ درصد حد بالای این تخمین‌هاست و میانگین در حدود ۵-۶ درصد است.

طبعاً این تورم در مراحل بعدی روی تمام کالاها اثر می‌گذارد، اما باید در نظر بگیریم که «سهم هزینه حمل و نقل» از کل هزینه‌های بخش‌های مختلف عدد کوچکی است و در حدود ۳ تا حداکثر ۱۰ درصد است. نکته بعدی اینکه اثر این تورم در دوره‌های بعدی کوچک و کوچک‌تر خواهد شد و نهایتاً به همان مقدار گفته شده یعنی حدود ۵ تا ۲۰ درصد خواهد رسید. در نتیجه طبق اصول علم اقتصاد، نه واهمه تورمی افزایش بنزین صحت دارد و نه برندگان افزایش قیمت بنزین، گروه‌های ثروتمند جامعه هستند.

در عوض اگر فرض کنیم به جای سیستم کنونی پرداخت یارانه بنزین، به هرکدام از افراد، سهمیه یک لیتر در روز داده شود

بازار پول

ادعا: یکی از حوزه‌های کلیدی اقتصاد کشور، بازار پول است که تنظیم‌گری آن بر عهده بانک مرکزی است. گروه منتقد، تئوری‌های لیبرالی را اساسا رانت‌زا و فسادزا می‌خوانند. آنها معتقدند در مورد سیاست‌های پولی نیز بانک مرکزی تحت‌تاثیر رسانه‌های لیبرال قرار گرفته و موسسات مالی و بانک‌های خصوصی متعددی پدید آمدند. در فضای باز شبکه بانکی نیز برخی موسسات غیرمجاز رویدند و نقدینگی اقتصاد ایران را گسترش دادند. اما در این باره سیاست‌های اجرایی دولت آیا واقعا برخاسته از سیاست‌های اقتصاد آزاد و رقابتی بوده است؟

مبانی اقتصاد آزاد: در مورد بازار پول، می‌توان به یکی از آخرین تصمیمات حاکمیت در این باره رجوع کرد: ساماندهی موسسات مالی غیرمجاز. در مورد موسسات مالی غیرمجاز، یک اصل اقتصاد آزاد صدق می‌کند: «مسئولیت‌پذیری کامل هر عامل اقتصادی در برابر نتایج اعمال خود». طبق این اصل، توصیه تئوری اقتصاد آزاد این است که دولت از اعلام ورشکستگی موسسات جلوگیری نکند و سپرده‌گذاران

برطبق اصول اقتصاد آزاد، تورم ریشه پولی دارد و راه مهارش، کنترل نرخ ارز نیست، بلکه کنترل رشد نقدینگی و پایه پولی است. هنگامی که رشد نقدینگی و پایه پولی در اقتصادی از حد متعارف عبور کند، وقوع تورم‌های بالا لاجرم خواهد بود. حال اگر پیش‌تر با پمپاژ ارزی و حفظ مصنوعی ارزش پول ملی، مانع حرکت نرخ ارز شده باشیم، ذخیره تورمی انباشت شده، به شکل جهش ارزی ظهور می‌کند

و قیمت بنزین به چیزی حدود ۵ هزار تومان برسد، سهمیه یک لیتر در ماه برای خانواده پنج نفری حدود ۱۵۰ لیتر می‌شود، که با قیمت کشف شده در بازار آزاد چیزی در حدود ۷۵۰ هزار تومان خواهد شد. هزینه ماهانه خانواده‌ای از دهک یک یا دو به‌سختی به ۷۵۰ هزار تومان می‌رسد. در نتیجه یارانه بنزین می‌تواند بخش قابل‌توجهی از هزینه‌های جاری خانوارهای دهک‌های ضعیف را پوشش دهد؛ که باتوجه به تورم ناشی از افزایش قیمت بنزین (۵ تا ۲۰ درصد)، نهایتا این افزایش قیمت به نفع خانوارهای دهک یک یا ۲ است. خانواده دهک دهم نیز همین ۷۵۰ هزارتومان را دریافت می‌کند، اما با توجه به هزینه ماهانه خانوارهای این دهک که چیزی بین ۵ تا ۱۰ میلیون تومان است، میزان تورم و افزایش هزینه برای آنها بیشتر از یارانه دریافتی بنزین است. در نهایت پیشنهاد اصول علم اقتصاد در شرایط حاضر، آزادسازی قیمت‌ها با عملیات بازتوزیع یارانه‌هاست که برنده این آزادسازی برخلاف استدلال‌های منتقدان بازار آزاد، اقشار ضعیف جامعه هستند.

واقعیت: در عمل دولت از اصرارش بر ثبات قیمت بنزین پا پس نکشید. قیمت بنزین در طول این سال‌ها ثابت ماند و گروه‌های پردرآمد جامعه از آن منتفع شدند تا اصرار دولت منجر به ایجاد کسری بودجه پنهان شود. کسری بودجه‌ای که به نحوی تامین می‌شود که در نهایت منجر به تورم و تضعیف قدرت پول ملی می‌شود. در واقع دولت از یک طرف کالای ارزان به خانوار (مخصوصا خانوارهای دهک‌های بالا) تحویل می‌دهد، و از طرفی به دلیل عوارض همین سیاست، با به وجود آوردن تورم از قدرت خرید آنها (به خصوص خانوارهای دهک‌های پایین) می‌کاهد. حال ثبات قیمت بنزین در طول سال‌های اخیر و اصرار بر تداوم این سیاست در دولت‌های مختلف، بر مبانی کدام تئوری اقتصاد بازار می‌تواند باشد؟

کلان و سهامداران عمده را در زیان به‌وجود آمده شریک کند و امتیازاتی مانند اعطای سهام در موسسه جدید را به آنها بدهد.

واقعیت: در مورد موسسات غیرمجاز، ساماندهی به گونه‌ای پیش رفت که بانک مرکزی و ادار شد ۳۵ هزار میلیارد تومان پول چاپ کند تا سپرده سپرده‌گذاران بازپرداخت شود. اما در واقع، این ۳۵ هزار میلیارد تومان نقدینگی جدید بود که بعدتر خود را به اشکال مختلف در بازارهای دارایی نشان داد. دولت با استقراض از بانک مرکزی و افزایش پایه پولی، تامین زیان سپرده‌گذاران موسسات ورشکسته را تنها به ظاهر برعهده گرفت؛ اما تحمیل هزینه واقعی آن را برعهده کل مردم گذاشت و به نوعی زیان موسسات مالی به جای سپرده‌گذاران و سهامداران موسسات ورشکسته، بین کل مردم ایران تقسیم شد. عمل دولت، دقیقا خلاف اصول اقتصاد آزاد بود. بنابراین نوشتن ناکارایی‌های این حوزه به پای اقتصاد بازار آزاد، نشانه چیست؟

رد ادعای بزرگ

بررسی استدلال‌های بیان شده گروهی از نهادگرایان، در حوزه‌هایی مانند نرخ ارز، یارانه انرژی و برندگان آزادسازی قیمت‌ها، نشان می‌دهد که واقعیت رخ داده با مناسبات بازار آزاد، هیچ تناسبی ندارد. در تمامی حوزه‌ها، آنچه دولت‌ها انجام داده‌اند، نه تنها سنخیتی با بازار آزاد نداشته، بلکه حرکتی در خلاف جهت تئوری‌های آن نیز بوده است. استدلال‌های بررسی شده، نشان می‌دهند که دولت‌ها گاهی حتی با اصول اولیه علم اقتصاد نیز قهرند. از این‌رو نسبت دادن عملکرد دولت به ایده‌های اقتصاد آزاد به برجسب‌زنی به جریان اصلی علم اقتصاد می‌ماند. روزنامه‌نگاری باسابقه نئولیبرال دانستن دولت یازدهم و دوازدهم را تهمت به آن دولت دانسته است و البته تهمتی بزرگ‌تر به نئولیبرالیسم!

از رسیدن فصل شکست در جنگ جهانی دوم از بسیاری از کشورهای اشغال شده بدتر بود. در واقع به نظر می‌رسید که فاجعه معیشتی رخ داده در آلمان بیش از آنکه ناشی از تصمیم دشمنان آلمان پس از شکست باشد ناشی از تصمیماتی بود که خود سیاستمداران آلمانی برای عبور از شرایط دشوار جنگ اتخاذ کرده بودند اما این سیاستها خود به عاملی برای دشوارتر شدن شرایط تبدیل شد. در آغاز دهه ۱۹۳۰ اقتصاد آلمان به سرعت در حال منبسط شدن بود. اقتصاد این کشور در سالهای ۱۹۳۰ تا ۱۹۳۵ سالانه در حدود ۹ درصد بزرگتر شده بود. بخش صنعت در این کشور در نیمه نخست دهه ۱۹۳۰ رشدی در حدود ۲۰ درصد را تجربه کرده بود. در این سالها در حدود ۵ میلیون شغل ایجاد شده بود و نرخ تورم که در حدود یک دهه پیشتر در اقتصاد آلمان سر به فلک گذاشته بود در محدوده ۱۵ تا ۱۸ درصد در نوسان بود. اما در میانه دهه ۱۹۳۵ و با شروع ورود به وضعیت زرد جنگ همه چیز در اقتصاد آلمان تغییر کرد.

شکست کنترل قیمت

در آغاز دهه ۱۹۳۰ هزینه نظامی آلمان برای تحقق رویای نازیسم به میزان زیادی افزایش یافته بود. این هزینهها باعث افزایش شدید کسری بودجه دولت شد. دولت برای جبران کسری بودجه شروع به چاپ پول کرد و به این ترتیب نرخ تورم از اوایل سال ۱۹۳۴ شروع به حرکت به سمت محدوده ۲۰ درصد کرد. دولت نازی برای کنترل شرایط تصمیم گرفت تا «دفتر نظارت بر قیمتها» را که در سال ۱۹۳۱ با مسئولیت محدود ایجاد کرده بود، فعال تر کند. به این ترتیب کالاهای مختلف بدون توجه به پارامترهای اقتصادی و هزینههایی چون هزینه جابهجایی با نرخ مصوب در سراسر آلمان عرضه می‌شد. بخشی از نیروی ویژه هیتلر مسوولیت کنترل قیمتها را برعهده گرفت و نکته عجیب این بود که این ماموران ویژه، بسیاری از کسانی را که اقدام به عرضه کالا با قیمت بیشتر از نرخ مصوب می‌کردند، دستگیر و در برخی از

کدام سیاست اقتصادی آلمان را زمین گیر کرد؟

تنگنای سمت عرضه افزود و از سوی دیگر باعث جریان یافتن اقتصاد غیررسمی و کنار رفتن پول ملی آلمان در مبادله کالاهای ضروری شد. نکته جالب توجه این است که برخی از اقتصاددانان عقیده دارند با توجه به تخلیه مزمین شوک جنگ در اقتصاد آلمان، این سیاستها به مراتب مخربتر از ترکشهایی بود که در میانه دهه ۱۹۴۰ به شهرهای بزرگ آلمان شلیک می‌شد.

چهارسوار آخرالزمان

در مکاشفه یوحنا در کتاب عهد جدید از چهارسواری که حضورشان به معنای آخرالزمان و پایان زندگی بشر است نام برده شده است: جنگ، بیماری، قحطی و مرگ. نیمه دوم دهه ۱۹۴۰ برای کشور جنگزده آلمان صحنه حضور این چهار سوار پیام‌آور مرگ بود. طی این سالها در حدود ۲۵ درصد از ساختمانها و زیرساختهای این کشور وضعیت مخروبه داشت، قوت غالب مردم این کشور سیبزمینی بود و سبب مصرفی مردم این کشور تنها محدود به مواد غذایی عمدتاً نباتی بود که در آلمان کشت می‌شد. البته همه گرفتاری آلمانها در این سالها مربوط به جنگ نبود. چرا که وضعیت معیشتی مردم آلمان حتی پیش

دنیای اقتصاد: روایتها از جنگ جهانی دوم، پایان عمر سیاسی نازیها در آلمان را به زمان خودکشی آدولف هیتلر نسبت می‌دهند. اما برخی محققان، نگاه دیگری به موضوع دارند؛ از نظر آنها شکست نظامی و سیاسی آلمان هیتلری، نه در روسیه و آخرین پناهگاه هیتلر بلکه به واسطه سیاستهای اقتصادی دوران زمامداری بود. در واقع مبدأ شکست، اجرای سیاستهای مداخله‌گرایانه با هدف حفظ معیشت و مدیریت بهتر شرایط جنگی بود. نازیها در طول زمامداری دو سیاست به کار گرفتند. آنها برای تحقق رویای خود ابتدا به سمت چاپ پول حرکت کردند؛ اما پس از بروز پیامدهای تورمی این سیاست، با هدف مقابله با تورم و مدیریت زمان جنگ به قصد پیروزی، اقدام به سیاست جیره‌بندی کردند. این سیاست روز به روز گسترده‌تر می‌شد و کالاهای متعددی را زیر چتر خود قرار می‌داد. تا جاییکه برخورد با سوءاستفاده‌کنندگان از کوپن تا حکم اعدام نیز پیش رفت. با همه اینها، جیره‌بندی در نهایت نه تنها خیال نازیها را از جنبه اقتصاد داخلی و کمک به مدیریت جنگی راحت نکرد، بلکه منجر به بحران «قحطی» شد. در پایان این داستان، دهها هزار نفر از آلمانها پیش از آنکه بمبهای متفقیین بر سرشان فرود بیاید، به دست سیاستهای اقتصادی دولت نازی و قحطی به وجود آمده، جان خود را از دست دادند.

اقتصاد آلمان در دهه پایانی زندگی رایش سوم، صحنه اتفاقات عجیبی بود. در این سالها سیاستگذاران آلمانی در ابتدا تصمیم گرفتند برای کنترل تورم ناشی از افزایش هزینههای دولت قیمتها را سرکوب کنند. به این ترتیب نرخهای مصوبی تعیین و تخطی از این نرخها با مجازاتهای شدیدی از جمله اعدام روبه‌رو شد. اما این سیاست در نهایت باعث کاهش شدید عرضه کالاهای ضروری در اقتصاد آلمان شد. نازیها تصمیم گرفتند با توزیع کوپن این کمبود را جبران کنند اما این سیاست نه تنها شرایط را رقیق‌تر نکرد بلکه از یکسو بر

موارد اعدام می‌کردند. مهم‌ترین هدف سیاست‌گذاران آلمانی از این اقدام این بود که نرخ تورم را در محدوده کمتر از ۳۰ درصد نگه دارند. در طی سال‌های ۱۹۳۶ و ۱۹۳۷ به نظر می‌رسید که دولت آلمان توانسته به هدف خود یعنی مهار تورم دست پیدا کند. آلمانی‌ها حتی در این سال‌ها تجارت خارجی خود را محدود به کشورهای تحت نفوذ خود کردند و بسیاری از کالاهای وارد شده به آلمان نیز در عمل با ملاحظاتی ذهنی سیاست‌گذاران آلمانی قیمت‌گذاری می‌شد. این قیمت‌گذاری دستوری توانست نرخ تورم را ویرایش کند، اما این سیاست یک نتیجه قابل پیش‌بینی دیگر نیز داشت: کمبود شدید کالا و مواد غذایی.

خودزنی در شرایط جنگی

کنترل قیمت‌ها به شدت عرضه کالا در آلمان را تحت تاثیر قرار داده بود به نحوی که پس از سال ۱۹۳۵ بسیاری از کالاهای ضروری با کمبود شدیدی مواجه شدند. در آن سال‌ها آلمان در حال کشورگشایی بود و پس از فتح هر پهنه می‌توانست غنایم زیادی را از زغال سنگ رومانی گرفته تا نفت نروژ، به بیغما ببرد. از سوی دیگر اقتصاد آلمان از مدت‌ها پیش خود را آماده مواجهه با جنگ کرده بود و هزینه نظامی آلمان در نیمه نخست دهه ۱۹۳۰ (در محدوده ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی) تفاوت چندانی با سال‌های آغاز جنگ نداشت. این به این معناست که جنگ جهانی دوم یک شوک اقتصادی بزرگ برای اقتصاد آلمان نبود. اما سیاست‌های اعمال شده از سوی سیاست‌گذاران آلمانی، عرضه کالا در این کشور را با شوک بزرگی روبه‌رو کرده بود. با بدتر شدن شرایط، سیاست‌گذاران آلمانی تصمیم گرفتند با جیره‌بندی کالاها به مدیریت اوضاع بپردازند. به این ترتیب تمامی کالاهای ضروری زندگی از صابون و نمک گرفته تا کره و مارمالاد یکی پس از دیگری در رده کالاهای کوپنی قرار گرفتند. در هفته پایانی ماه آگوست سال ۱۹۳۹، غذا، لباس، چرم و صابون در رده کالاهای جیره‌بندی قرار گرفت. در این

دوره شهروندان آلمانی تنها می‌توانستند نیازهای ابتدایی خود را آن‌هم با مجموعه محدودی از کالاها تامین کنند. در این دوران در عمل میوه‌ها و مواد خوراکی وارداتی، حتی قهوه به‌عنوان نوشیدنی روزمره در آلمان نایاب شد و در عمل تنها گزینه موجود برای اکثریت قریب به اتفاق شهروندان آلمانی استفاده از کوپن‌هایی بود که دولت در اختیارشان قرار داده بود. این کوپن‌ها تقریباً برای تمامی مواد غذایی اختصاص داده شده بود به جز برخی از مواد غذایی خاص، میوه‌جات و سبزی‌های غیر وارداتی.

آلمان‌ها همچنین قوانین سختگیرانه‌ای برای مبادله کوپن یا دزدی کوپن‌ها وضع کردند و کسانی که کوپن‌ها را به جای خرید کالا می‌فروختند یا معاوضه می‌کردند به اردوگاه‌های کار اجباری فرستاده می‌شدند. کوپن‌ها در ابتدا حدود ۱۲ قلم کالا را شامل می‌شد اما رفته رفته تعداد کالاها افزایش اما میزان جیره اختصاص داده شده به هر فرد کاهش پیدا کرد. برای مثال تا پیش از ماه می سال ۱۹۴۲، جیره هر شهروند آلمانی از ۲ کیلوگرم مواد غذایی به کمتر از ۶۰۰ گرم کاهش یافت. در سوی مقابل نیز جرم سوءاستفاده از کوپن‌ها به اعدام تغییر پیدا کرده بود.

در این سال‌ها جیره‌بندی به قدری عجیب و غریب بود که حتی کسانی که به رستوران می‌رفتند باید کوپن مربوط به مواد غذایی مورد استفاده برای پخت غذا را به رستوران‌ها تحویل می‌دادند.

در دهه ۱۹۴۰ و با تضعیف موقعیت آلمان در جنگ رفته رفته اوضاع بدتر شد. به نحوی که در این سال‌ها در عمل پول ملی آلمان کنار گذاشته شد و مواد غذایی به چنان ارزشی رسیده بود که چند قرص نان با کالاهای گران‌قیمتی چون خودرو و پیمان‌تعیوض می‌شد. با کمیاب شدن گوشت در این سال‌ها بسیاری از خانواده‌ها به شکار و پرورش حیواناتی چون خرگوش روی آورده بودند. البته اینها خانواده‌های خوشبخت بودند چرا که در آن سال‌ها تقریباً یک چهارم مردم آلمان گرسنه بودند و برخی حتی روی

به خوردن گوشت مردگان آورده بودند. سیاست نازی‌ها در نیمه دوم دهه ۱۹۴۰ این بود که تمامی منابع خود را خرج جنگ کنند، به نحوی که اگر شکست خوردند چیزی برای غنیمت نیروهای متفقین باقی نماند اما به نظر می‌رسید که سیاست‌های کنترل قیمت و پس از آن جیره‌بندی در کنار تاکید بیش از اندازه رایش سوم بر خودکفایی حداکثری اقتصاد آلمان، چنان بلایی بر سر اقتصاد آلمان آورده بود که در عمل بسیاری از شهروندان آلمان چیزی جز سیب‌زمینی برای خوردن نداشتند. بررسی شرح حال ساکنان آن زمان آلمان نشان می‌دهد که در نیمه اول دهه ۱۹۴۰ مصرف مواد غذایی در آلمان حدود ۴۰ درصد کاهش داشته است. این کاهش در شرایطی رخ می‌داد که آلمان‌ها در دوره فتح تقریباً تمامی منابع غذایی اراضی اشغالی را به‌عنوان بخشی از پروژه کم کردن جمعیت اسلاو، به داخل مرزهای آلمان انتقال می‌دادند و تا پیش از بمباران کلن در سال ۱۹۴۳، در عمل خسارت چشمگیری در آلمان به وقوع نپیوسته بود. به همین دلیل برخی از اقتصاددانان عقیده دارند آن چیزی که باعث مرگ بیش از ده‌ها هزار نفر آلمانی گرسنه در بحبوحه جنگ جهانی بود، نه ترکش‌های جنگ بلکه ترکش سیاست‌هایی بود که مغز متفکران نازیسم برای عبور از روزهای جنگ‌زده تقویم، آن را طراحی کرده بودند.

با روی کار آمدن نخستین دولت آلمانی پس از جنگ، لودویگ ارهارد که یک اقتصاددان بود زمام سیاست‌گذاری اقتصادی در این کشور را برعهده گرفت. ارهارد در نخستین تصمیم اعلام کرد که دیگر کنترل قیمت‌ها اعمال نخواهد شد. این تصمیم در کنار برخی دیگر از اقدامات اصلاحی از جمله کاهش مالیات و کاهش عرضه پول، خیلی زود شرایط را برای آلمان چندپاره آن روزها تغییر داد. به نحوی که با گذشت کمتر از هفت ماه، عرضه کالا و مواد غذایی به میزان چشمگیری افزایش یافت و دولت رسماً اعلام کرد که دیگر کوپن‌های دریافت کالا جایی در اقتصاد آلمان نخواهد داشت.

اشاره:

پیرو دعوت سازمان ملی زمین و مسکن از سندیکا برای اجرای قراردادهای مشارکت در ساخت سازمان توسط اعضای سندیکا در جلسه روز یکشنبه ۱۶ تیر که با حضور نمایندگان هیات مدیره و مدیرعامل محترم سازمان ملی زمین و مسکن و نمایندگان بخش خصوصی برگزار گردید (گزارش نشست در نشریه در همین شماره پیام آبادگران به چاپ رسید) متعاقباً جلساتی با حضور نمایندگان محترم هیات مدیره و کمیسیون

اقتصاد در سازمان ملی زمین مسکن در خصوص متن قراردادهای "مشارکت در ساخت" برگزار و مقرر گردید نظرات سندیکا بر متن پیش نویس اعلام گردد. بنا به تصویب هیات مدیره محترم کمیسیون اقتصاد با حضور آقایان مهندس ملکینانی فرد، مهندس زورچنگ و مهندس یوسفیان در تاریخ های ۹۸/۰۴/۲۴ و ۹۸/۰۴/۲۶ با برگزاری دو جلسه متن قرارداد مشارکت توسعه گردوین شده توسط انجمن فن آوران ساختمان که به استناد آئین نامه باز آفرینی

شهری شماره ۲۹۹۰۶ مورخ ۹۷/۰۳/۱۰ هیات وزیران تدوین شده بود را اصلاح و بازنگری و بعنوان متن مورد تایید سندیکا به شرکت باز آفرینی شهری ارسال نمود. در ادامه با بررسی متن قرارداد "مشارکت در ساخت" سازمان ملی زمین و مسکن با در نظر گرفتن نکات قراردادی از جمله: متعادل بودن قراردادهای تضمین ها و حل اختلاف های قراردادهای مذکور اصلاحات لازم را انجام و به سازمان ارسال نمود. متن مکاتبات جهت استحضار خوانندگان گرامی تقدیم می گردد.

تاریخ: ۹۸/۰۴/۳۱
شماره: ۹۸-۶۰۷۳۲
پیوست: دارد

شماره ثبت: ۹۴
ثبت وزارت کار: ۱۱۰

"بسمه تعالی"

شرکت محترم باز آفرینی شهری

موضوع: قرارداد مشارکت

با سلام و احترام؛ سندیکای شرکتسای ساختمانی ایران با قدمتی در حدود ۷۲ سال در خدمت به سازندگی میهن عزیز، ضمن تأیید کامل برنامه کلی "باز آفرینی شهری پایدار" از طریق مشارکت نهاد توسعه گر بخش خصوصی و ذیصلاح با شرکت باز آفرینی شهری ایران، بر اساس آئین نامه اجرایی شماره ۵۴۹۶۲/ت/۲۹۹۰۶/ه هیات محترم وزیران، مورخ ۱۳۹۷/۰۳/۱۰ به این تصمیم صددرصد ملی و قطعاً مفید برای ملت و کشور ارج می گذارد و ضمن اعلام آمادگی در همه گونه همراهی و همگامی در تحقق این هدف متعالی به استحضار می رساند:

تجربه این سندیکا و مستند به خدمات اعضایش که قدیمی ترین و قوی ترین شرکت های این سرزمین در ساخت زیربنای کشور در تمامی حوزه ها و صدور خدمات فنی و مهندسی به خارج از کشور می باشند، رمز موفقیت و تحقق این تصمیم ملی را در شرایط مستحکم و جامع و شفاف و عادلانه و متوازن بین بخش خصوصی و آن شرکت محترم می دانند.

لذا با مطالعه قراردادی که توسط انجمن صنفی تولیدکنندگان و فن آوران صنعتی ساختمان و سایر تشکلهای تهیه شده بود و مطالعه دقیق آن در کمیسیون اقتصاد و سرمایه گذاری این سندیکا و پاره ای تغییرات تکمیلی، به عنوان قرارداد پیشنهادی که می تواند ضامن و عامل توفیق در این مشارکت میمون و مبارک باشد، تقدیم می گردد و یادآور می شود اعضای این سندیکا می توانند در تحقق این تصمیم یعنی "باز آفرینی شهری پایدار" در خدمت باشند. مستدعی است نظرات صائب آن شرکت محترم به این سندیکا ابلاغ گردد. قبلاً از بذل توجهی که می فرمایند نهایت تشکر را دارد.

با تقدیم احترام
همین دادمان
رئیس هیات مدیره

رونوشت: دبیرخانه

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
تأسیس ۱۳۲۶

تاریخ: ۹۸/۰۵/۰۱
شماره: ۹۸-۶۰۷۳۴
پیوست: دارد

شماره ثبت: ۹۴
ثبت وزارت کار: ۱۱۰

"بسمه تعالی"

حضور گرامی جناب آقای مهندس نبیان

مدیر عامل و عضو محترم هیات مدیره سازمان ملی زمین و مسکن

موضوع: قرارداد مشارکت

با سلام

احتراماً، سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با رویکرد خدمت به سازندگی میهن عزیز، با ارج نهادن به تصمیم صدرصد ملی آن سازمان محترم به "اجرای پروژه های مشارکتی" از طریق مشارکت نهاد توسعه گر ذیصلاح بخش خصوصی با سازمان ملی زمین و مسکن، براساس قوانین و مقررات مصوب جمهوری اسلامی ایران ارج می‌گذارد و ضمن اعلام آمادگی در همه گونه همراهی و همگامی در تحقق این هدف متعالی به استحضار می‌رساند:

تجربه سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران بعنوان قدیمی‌ترین شکل بخش خصوصی کشور با قدمتی ۷۲ سال مستند به خدمات اعضایش که توانمندترین و قوی‌ترین شرکت‌های این سرزمین در ساخت زیربنای کشور در تمامی حوزه‌ها و صدور خدمات فنی و مهندسی به خارج از کشور می‌باشند، رمز موفقیت و تحقق این تصمیم ملی را در شرایط قراردادی مستحکم و جامع و شفاف و عادلانه و متوازن بین بخش خصوصی و آن سازمان محترم و ادارات تابعه می‌داند.

با مطالعه متن پیش نویس قرارداد "مشارکت در ساخت" تدوین شده آن سازمان محترم که در جلسه مورخ ۹۸/۰۴/۲۶ با جناب آقای مهندس معماریان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و مقرر گردید نظرات سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران و انجمن صنفی انبوه سازان مسکن و ساختمان بر متن قرارداد مذکور اعلام گردد به پیوست نظرات اصلاحی و پاره‌ای تغییرات تکمیلی، به عنوان پیشنهادات این سندیکا که می‌تواند ضامن و عامل توفیق در این مشارکت مبارک باشد تقدیم می‌گردد و یادآور می‌شود اعضای این سندیکا می‌توانند در تحقق این تصمیم در خدمت باشند. ضمناً نمایندگان سندیکا آمادگی خود را جهت حضور در جلسات کارشناسی اعلام می‌دارند. مستدعی است نظرات صائب آن سازمان محترم بدین سندیکا ابلاغ گردد. قبلاً از بذل توجهی که می‌فرمایند نهایت تشکر را دارد.

رونوشت: حضور گرامی جناب آقای دکتر محمود زاده - عضو محترم هیات مدیره جهت استحضار تقدیم می‌گردد.

رونوشت: حضور گرامی جناب آقای مهندس معماریان - پیرو جلسه مورخ ۹۸/۰۴/۲۶ جهت استحضار تقدیم می‌گردد.

رونوشت: جهت استحضار هیات مدیره محترم

رونوشت: کمیسیون اکتصاد

رئیس سازمان امور مالیاتی بخشنامه ماده ۱۳

قانون حداکثری استفاده از توان تولیدی و خدماتی مصوب سال ۱۳۹۸ را ابلاغ کرد

تکلیف دستگاه کارفرما به پرداخت مالیات در صورت عدم تسویه ۲ ماهه با پیمانکار

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور
رئیس کل

شماره: ۲۰۰/۹۸۷/۴۰
تاریخ: ۹۸/۴/۳
پست

بخشنامه

۳۰ ۹۸ قانون حداکثری استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی

مخاطبان	امور مالیاتی شهر و استان تهران
دستگاه	ادارات کل امور مالیاتی
موضوع	ارسال احکام مالیاتی قانون حداکثری استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی
<p>بدینوسیله احکام مالیاتی قانون حداکثری استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۳۹۸/۰۲/۱۵ مجلس شورای اسلامی، به شرح زیر جهت اطلاع و بهره برداری ارسال می گردد:</p> <p>ماده ۱۲- به منظور توییت تحقیق و توسعه، مشوق های بیمه ای، مالیاتی و ارتقای علمی، به صورت زیر اعمال می شود:</p> <p>ب- در بند اس، ماده (۱۳۲) قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات و الحاقات بعدی آن مرجم تشخیص فرار داشتن فعالیت های تحقیقات پژوهشی مذکور در چهارچوب نقشه جامع علمی کشور، وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، خواهد بود.</p> <p>ماده ۱۳- کلیه دستگاه های موضوع ماده (۲) این قانون که طرف قرارداد با پیمانکاران، مهندسان مشاور و سازندگان می باشند مکلفند مالیات، عوارض، حق بیمه و بیمه بیکاری مربوط به هر صورت وضعیت را ظرف مدت حداکثر دوماه پس از دریافت صورت وضعیت پرداخت کنند در غیر این صورت دستگاه مذکور علاوه بر پرداخت اصل مالیات، عوارض، حق بیمه و بیمه بیکاری متعلق، جریمه های مربوط به آن را نیز پرداخت می کند.</p> <p>ماده ۱۴- به منظور رونق تولید و ایجاد اشتغال از طریق اصلاح ساختار مالی شرکتها و کارآمدسازی افزایش بهای ناشی از تجدید ارزیابی، دایرهای اشخاص حقوقی موضوع حکم مقرر در تبصره (۱) ماده (۱۴۹) قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی، افزایش سرمایه از این محل مجاز و مشروط بر این است که ظرف مدت یکسال پس از تجدید ارزیابی به حساب سرمایه افزوده شده و این امر فقط یکبار در هر پنج سال امکان پذیر است.</p> <p>ماده ۱۹- به منظور حسن اجرای این قانون:</p> <p>ب- وظایف هیات نظارت:</p> <p>۴- وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است با پیشنهاد هیات به میزان افزایش عمق ساخت داخلی، اشتغال ایجاد شده و یا افزایش صادرات کالاها و خدمات تولیدی در مشارکت ایرانی-خارجی توسط دستگاه های موضوع ماده (۲) این قانون، مشوق های مرتبط با ماده (۱۲) قانون رقم موثر تولید و قابلیت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۶/۲/۱ و ماده (۱۳۲) قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی را تهیه و جهت تصویب به هیات وزیران ارائه کند.</p> <p>ماده ۲۴- از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون، کلیه مواد قانون حداکثری استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۹۱/۵/۱، به جز ماده (۱۲) آن نسخ می شود. ۳/۱۱/۱۵</p>	

امید علی پارسا

رئیس سازمان امور مالیاتی اعلام کرد: در صورتی که دستگاه های دولتی کارفرمای پروژه های عمرانی، ظرف ۲ ماه صورت وضعیت پیمانکاران را تسویه نکنند، مالیات آنها به کارفرما منتقل می شود.

امیدعلی پارسا رئیس سازمان امور مالیاتی در نامه ای خطاب به مدیران کل امور مالیاتی استان ها، احکام مالیاتی قانون حداکثری استفاده از توان داخلی تولیدی و خدماتی کشور مصوب ۱۵ اردیبهشت سال جاری در مجلس شورای اسلامی را ابلاغ کرد. بر اساس ماده ۱۳ این قانون، چنانچه دستگاه های دولتی کارفرمای پروژه های عمرانی، که طرف قرارداد مهندسان مشاور، پیمانکاران و شرکت های سازنده پروژه های عمرانی هستند، صورت وضعیت آنها را ظرف حداکثر ظرف ۲ ماه تسویه نکنند، دستگاه مذکور علاوه بر پرداخت اصل مالیات، عوارض، حق بیمه، و بیمه بیکاری متعلقه، جریمه های مربوطه را نیز پرداخت خواهد کرد.

ماده ۱۳- کلیه دستگاه های موضوع ماده (۲) این قانون که طرف قرارداد با پیمانکاران، مهندسان مشاور و سازندگان می باشند مکلفند مالیات، عوارض، حق بیمه و بیمه بیکاری مربوط به هر صورت وضعیت را ظرف مدت حداکثر دوماه پس از دریافت صورت وضعیت پرداخت کنند در غیر این صورت دستگاه مذکور علاوه بر پرداخت اصل مالیات، عوارض، حق بیمه و بیمه بیکاری متعلق، جریمه های مربوط به آن را نیز پرداخت می کند.

Date: ۳۹۸ / ۴ / -۴ تاریخ :
Ref.No: ۹۸-۱۷۴ شماره :
Enclosure: — پیوست :

سرکار خانم سهیلا فریدیور
ریاست محترم اداره تدوین مقررات بیمه ای
بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

با سلام و احترام،

بازگشت به نامه شماره ۹۸/۶۰۱/۳۸۴۶۶ مورخ ۹۸/۰۳/۲۶ وظیفه خود می دانیم از اینکه محبت فرموده و به مطالب ارسالی این شرکت کارگزاری توجه فرموده و به آنها پاسخ داده اید از سرکارعالی صمیمانه سپاسگزاری نماییم. ما این اقدام شما را نتیجه مسئولیت پذیری و وظیفه شناسی سرکار تلقی می نماییم، با توجه به علاقه سرکارعالی در مورد حصول به اهدافی که قانون گذار در رابطه با تعمیم امر بیمه برای بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعیین نموده است و با عنایت به مفاد مکاتبات انجام شده از جمله اشاره به لایحه تأسیس صندوق بیمه همگانی حوادث طبیعی که حدود ۱۶ سال پیش به مجلس محترم شورای اسلامی ارائه گردیده است و نظر به اینکه معلوم نیست این مدت تا چه تاریخی در آینده به طول خواهد انجامید و پیش بینی می گردد که طولانی شدن مدت مذکور احتمالاً به علت بار مالی بسیار سنگینی است که امکان تأمین آن هنوز فراهم نگردیده است، استدعا دارد به لحاظ دلایل گفته شده در مورد ضرورت اجباری شدن تهیه پوشش زلزله برای هیأت مدیره ساختمان های مسکونی که هیچگونه بار مالی برای دولت فراهم نخواهد ساخت مجدداً پیشنهاد این کارگزاری را با نظر مساعد بررسی فرموده دستور اقدام در مورد آن صادر فرمایند.

از طرفی همانطور که به درستی در نامه اخیر خود بیان فرموده اید برای انجام این کار نیاز به تهیه و ارائه لایحه ای مناسب به مجلس شورای اسلامی می باشد به همین علت و در حد پشاعت این کارگزاری متن لایحه ماده واحده ای تهیه و تقدیم می گردد که امید است با نظر کارشناسانه سرکارعالی اصلاح و تکمیل و مورد اقدام قرار گیرد.

از تصدیع مجدد اوقات سرکارعالی عذرخواهی نموده تقاضای بذل نظر مساعد دارد.

با تجدید احترام
شرکت کارگزاری بیمه پارس همگام

شرکت کارگزاری بیمه پارس همگام
پروانه کارگزاری ۱۶ (سهامی خاص)
PARS HAMGAM Insurance Brokers

گیرندگان رونوشت:

- سندیکای شرکت های بیمه - قابل توجه جناب آقای سیدمحمد علیپور - جهت استحضار و صدور دستور اقدام لازم
- سندیکای شرکت های ساختمانی ایران قابل توجه جناب آقای مهندس جواد خواتساری - جهت ملاحظه و صدور دستور چاپ در پیام آبادگران، در صورت امکان
- سندیکای شرکت های ساختمانی - کمیسیون حقوقی - جهت اطلاع و اقدام مقتضی

کدپستی : ۱۵۸۳۶۳۸۷۱۹

خیابان آیت ا... طالقانی - بین خیابان فرصت و ابرانشهر - شماره ۱۸۳ - طبقه ۲ و ۳

تلفن : ۸۸۸۱۱۲۳۵ - ۸۸۸۱۱۲۳۶ - ۸۸۸۲۶۳۰۱ - ۸۸۸۲۶۳۰۲ - ۸۸۸۲۶۳۰۳ - ۸۸۸۲۶۳۰۴ - ۸۸۸۲۶۳۰۵ - ۸۸۸۲۶۳۰۶

Email : info@parshamgam.com

www.parshamgam.com

فکس : ۸۸۳۲۱۷۳۲-۳

ماده واحده

اصلاح ماده ۱۴ قانون تملک آپارتمان ها

ماده ۱۴ قانون تملک آپارتمان ها منقو به سال ۱۳۴۲ به شرح زیر اصلاح می شود:

ماده ۱۴- مدیر یا مدیران مکلفند تمام بنا را به عنوان یک واحد در مقابل آتش سوزی و زلزله بیمه نمایند. سهم هر یک از مالکین به تناسب سطح زیربنای اختصاصی آنها وسیله مدیر یا مدیران تعیین و از شرکاء اخذ و به بیمه گس پرداخت خواهد شد در صورت عدم اقدام و بروز آتش سوزی یا زلزله مدیر یا مدیران مسئول جبران خسارت وارده می باشند.

روزهای سخت

بنگاه‌های خصوصی در سال ۹۸

در بودجه ۹۸ در حالی است که صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی کرده است که اقتصاد ایران در سال ۲۰۱۹ میلادی با رشد منفی ۳٫۶ درصدی روبرو خواهد شد. مرکز پژوهش‌های مجلس ایران نیز طی گزارشی هشدار داده است که «رشد اقتصادی ایران در خوش‌بینانه‌ترین حالت به منفی ۳٫۸ درصد» خواهد رسید.

● بنابراین، در این شرایط ایران به هر قیمتی تلاش خواهد کرد مالیات‌های مورد نیاز خود را محقق کند و این ممکن نخواهد بود مگر اینکه بنگاه‌ها و شرکت‌های خصوصی را تحت فشار بگذارد. طی شش سال گذشته که رکود عمیقی بر اقتصاد ایران حاکم شده، بسیاری از صاحبان بنگاه‌های خصوصی بر اثر فشارهای مالیاتی به فعالیت خود برای همیشه پایان دادند؛ بنابراین، اگر فشار بر بخش خصوصی ادامه داشته باشد، بعید نیست سال آینده هم تعداد زیادی از کسب‌وکارهای خرد و کلان برای همیشه تعطیل شوند.

● علاوه بر اینکه تردید فراوانی در تحقق مالیات‌های سال آینده وجود دارد، سهم ۱۱۷ هزار میلیارد تومانی درآمدهای نفتی در بودجه سال آینده نیز درهاله‌ای از ابهام قرار دارد. ایران حدود ۱۱۷ هزار میلیارد تومان درآمد حاصل از صادرات نفت برای خود پیش‌بینی کرده است؛ ولی با وجود تحریم‌های بانکی علیه ایران، مشخص نیست این درآمد نفتی قرار است چگونه وارد کشور شود.

● بنابراین، ابهام در تحقق درآمدهای مالیاتی و مشخص نبودن شرایط فروش نفت و جذب درآمدهای آن، تصویر تاریکی را از اقتصاد ایران در سال آینده ترسیم می‌کند. در چنین وضعیت دشواری، سطح تقاضای بخش خصوصی کاهش می‌یابد و در پی آن نیز بسیاری از بنگاه‌ها و شرکت‌ها از سطح فعالیت‌های خود خواهند کاست. تبعات قرار گرفتن ایران در تنگنای مالی، چیزی جز بالا رفتن نرخ تورم، تعمیق رکود و افزایش بیکاری نخواهد بود.

@EGHTESADBAZAR

علیه ایران و بودجه سال ۱۳۹۸ است. تحریم‌های آمریکا علاوه بر اینکه دسترسی به مواد اولیه تولید را دشوارتر می‌کند، به طور قطع صادرات ایران را هم کاهش داده است و کشور با کسری تراز تجاری شدیدی روبرو می‌شود.

● بودجه ۴۳۳ هزار میلیارد تومانی ایران نیز یکی از پر ریسک‌ترین بودجه‌های تاریخ جمهوری اسلامی محسوب می‌شود. میزان مالیات‌ها در این بودجه رشد ۱۲ هزار میلیارد تومانی داشته و به ۱۲۶ هزار میلیارد تومان رسیده است که با توجه به گند شدن چرخ‌های اقتصاد ایران، بسیار بعید به نظر می‌رسد، این میزان مالیات محقق شود. عدم تحقق مالیات‌های سال آینده را با کسری بودجه روبرو خواهد کرد و این کسری، بر مصارف بودجه عمرانی که به ۶۵ هزار میلیارد تومان رسیده است، تاثیر منفی خواهد گذاشت.

● تجربه نشان می‌دهد، عدم تأمین بودجه عمرانی، تاثیر عمیقی بر فعالیت‌های بخش خصوصی می‌گذارد و کسب‌وکارها را با رکود مواجه می‌کند. در پی این مسئله، مصرف بخش خصوصی (سطح تقاضا) نیز کاهش می‌یابد و نرخ بیکاری بالاتر می‌رود.

● رشد ۱۲ هزار میلیارد تومانی مالیات‌ها

● چشم‌انداز تاریک اقتصاد ایران بر اثر تحریم‌ها و ابهام در تأمین منابع درآمدی بودجه سال ۱۳۹۸، آینده کسب‌وکارها را پیش‌بینی ناپذیر کرده و به نظر می‌رسد با کاهش مصرف بخش خصوصی و افت صادرات، عمق رکود بیش از همیشه خواهد شد.

● بنگاه‌ها و شرکت‌های خصوصی اگرچه طی چهار دهه گذشته به دلیل سیاست‌های غلط ایران همواره در شرایط مبهم، پر ریسک و پیش‌بینی ناپذیر قرار داشته‌اند؛ اما اکنون اقتصاد ایران در پیچ‌وخم‌هایی گرفتار شده که ابهام، ریسک و پیش‌بینی ناپذیری را دوچندان کرده است.

● هم‌اکنون اغلب قریب به اتفاق بنگاه‌های خصوصی به دلیل تحولات سریع اقتصاد کشور که عمدتاً متأثر از سیاست است، از برنامه‌ریزی کوتاه‌مدت عاجز هستند چه رسد به برنامه‌ریزی‌های میان‌مدت و بلندمدت که در شرایط کنونی، امری کاملاً ناممکن به نظر می‌رسد.

● اما دو مسئله‌ای که بیش از هر چیز فعالیت شرکت‌ها و بنگاه‌های خصوصی را تحت تاثیر خود قرار خواهد داد، تحریم‌های ایالات متحده آمریکا

از جمله مجموعه‌های تولیدی که در کارگاه‌ها بکار گرفته می‌شوند مجموعه دستگاه‌ها و تجهیزات تولید و دانه بندی مصالح سنگی است که به نظر می‌رسد در برخی کارگاه‌ها به دلایل مشخصی در دسر ساز می‌شوند و پروژه را دچار مشکلاتی می‌کنند که منجر به ناتوانی در اجرای طبق برنامه فعالیت‌ها می‌شود. این دلایل مشخص نمی‌تواند چیزی جز انتخاب، خرید، نصب و یامدیریت بهره برداری نامناسب و نادرست باشد که عمدتاً ناشی از کم آگاهی به این قبیل دستگاه‌ها، بخصوص کم توجهی به نرخ استهلاک لوازم و قطعات مصرفی و عدم ترمیم و تأمین بموقع آنها، تجهیزات جانبی، شرایط کار و نهایتاً ساز و کارهای اجرایی مربوط به آنهاست.

در برخی کارگاه‌ها دیده شده است که علیرغم داشتن مجموعه‌های تولید و دانه بندی مصالح کما بیش عریض و طویل و با راندمان اسمی بالا، از کمی مقدار مصالح تولید شده و در نتیجه وقفه در فعالیت‌های اجرایی وابسته گله مند بوده اند، اگر از آنها پرسیده شود که چرا گله مندید می‌گویند دستگاه‌ها خوب کار نمی‌کنند. چنانچه این مجموعه‌ها توسط کارشناسان این حرفه بازدید شوند و مسایل آنها بدقت مورد بررسی قرار گیرد نتیجه این خواهد بود که از یک طرف شرایطی که واحد تولیدی وقتی را برای ترمیم خرابی‌ها بعد از هر شیفت کاری بگذارد فراهم نشده و از طرف دیگر پشتیبانی خوبی هم صورت نگرفته است که اگر هم وقتی را صرف ترمیم کرده این ترمیم با توجه به عدم تأمین نیازها بدرستی انجام گیرد و این هر دو مسأله ناشی از عدم آگاهی افراد تصمیم‌گیر به ویژگی‌های این قبیل دستگاه‌هاست. این دستگاه‌ها لوازم و قطعات بشدت مصرفی دارند، شکست و بستشان بسیار زیاد است، افراد خیره برای سرپرستی و نگهداری و تعمیر لازم دارند، نیاز مند تجهیزات و امکانات و وقت کافی برای نگهداری و تعمیرند، برای یک شیفت کار باید یک شیفت نگهداری و تعمیر و ترمیم شوند، تغییرات و جابجایی‌هایی را می‌طلبند، افراد بهر دلیل ناراضی

تجهیزات تولید ودانه بندی مصالح سنگی

مهندس محمدرضا حبیب‌زاده

قسمت اول

می‌توانند خیلی ساده روند تولید را دائماً با مشکل روبرو نمایند، بازدید و بازرسی دائمی اجزا آن در حین کار و بعد از هر شیفت کار جزو لاینفک کار این دستگاه‌هاست. متأسفانه به اکثر این موارد بدلیل ناآگاهی توجه نمی‌شود و بستر انجامشان فراهم نمی‌گردد، حتی کوششی برای ثبت و گردش اطلاعات که بررسی آن بتواند مدیران را با ریشه مشکلات آشنا نماید نیز بعمل نمی‌آید.

پرسیداست که در چنین شرایطی حتی اگر بهترین و با کیفیت ترین دستگاه‌ها را هم خریداری کرده و بهترین نصب را هم داشته باشیم تولید بسرعت مسله دار خواهد شد. مصالح سنگی استخراجی از رودخانه‌ها، مسیل‌ها، کوه‌ها و کوهپایه‌ها و بطور کلی بسترهای غنی از مصالح برای تبدیل شدن به دانه‌های سنگی (شامل فیلر، انواع ماسه و شن، بیس و بالاست و حتی خرده سنگ‌های درشت تر از بالاست) و رساندن ابعاد آنها به ابعاد مناسب و تفکیک و دسته‌بندی مورد نظر، باید در مجموعه‌ای

از دستگاه‌ها و تجهیزات، پروسه‌ای را طی نماید که اگر نیاز است شسته، اگر نیاز است شکسته و در هر حال دسته‌بندی شوند و یا بعضاً به اختلاطی کنترل شده در آیند.

ساختمان تمامی دستگاه‌ها و تجهیزات بکار گرفته شده در یک مجموعه تولید و دانه بندی مصالح طوری است که به راحتی می‌توان سه بخش مجزا از هم را در آنها تشخیص داد: بخش اول که مستقیماً با مصالح در حال گردش در تماس است و دو بخش دوم و سوم که عمدتاً با مصالح در حال گردش در تماس نیستند و یا نباید باشند.

بخش اول لوازم و مصالح و قطعات مصرفی دستگاه‌ها و تجهیزات هستند که با عبور مصالح و اعمالی که توسط آنها روی مصالح صورت می‌گیرد به سرعت مستهلک می‌شوند، عبارتی عمری بعضاً بسیار کوتاه دارند مانند توری سرندها، چکش سنگ‌شکن‌ها و یا لاستیک الواتورها. بخش دوم اما که سازه‌های اصلی دستگاه را تشکیل داده و عمدتاً نگهدارنده‌ی لوازم و قطعات مصرفی یا بخش اول هستند عمری بسیار طولانی دارند مثل بدنه‌ی سرند یا سنگ شکن و شاسی الواتور و بخش سوم که قسمت عمده‌ی آنها بیرون از تجهیزات و دستگاه‌ها بوده و وظیفه‌ی تبدیل انرژی الکتریکی به مکانیکی مورد نظر را دارند مثل الکترو موتور سرند، سنگ شکن و یا الواتور و ملحقات آنها، عمر این بخش نیز نسبتاً طولانی است، اما این هر دو بخش می‌توانند به دلایلی که عمدتاً ناشی از استفاده از مواد و مصالح نامناسب و بی کیفیت و نیز خطاهای انسانی در ساخت، نصب و یا بهره برداری است از کار باز ایستند و کل مجموعه را متوقف نمایند، که در این صورت باید از خرید گرفته تا نصب و بهره برداری مورد باز بینی و مسولین مربوطه مورد سوال قرار گیرند. مثلاً برای تولید و دانه بندی یکصد هزار تن مصالح شکسته از سنگ بسیار سخت، حتی سه بار تعویض توری سرند، ده بار تعویض چکش سنگ شکن و یکبار تعویض لاستیک الواتورهای یک مجموعه که اجزای آن درست ساخته و نصب شده

باشند می‌تواند امری طبیعی باشد، اما تعویض و حتی تعمیرات اساسی بدنه‌ی دستگاه‌ها امریست غیر طبیعی و تعمیرات و تعویضات الکترو موتورها، گیربکس‌ها و ملحقات آنها هم نشانی است از ناکارآمدی متصدیان بهره برداری.

استفاده کنندگان از دستگاه‌ها و تجهیزات تولید و دانه بندی مصالح می‌بایستی پیش از قطعی شدن خرید با توجه به جنس و سختی مصالح ورودی به مجموعه و ابعاد و تولید در ساعت دانه‌های خروجی، با فروشنده تعاملی داشته باشند که در نتیجه آن مواد و مصالح بکار رفته در ساخت دستگاه‌ها، چگونگی ساخت و برند ملحقات آن و نیز عمر تولیدی لوازم و قطعات مصرفی روشن شود و مورد توافق قرار گیرد و فروشنده به نوعی نسبت به آن

این تعویض بموقع صورت نگیرد از آن به بعد نه تنها راندمان بسرعت کاهش پیدا خواهد کرد بلکه کم کم بدنه دستگاه نیز صدمه خواهد دید یعنی وارد استهلاک بخش دوم دستگاه می‌شویم، چیزی که بهیچ عنوان نباید اتفاق بیفتد چرا که اگر اتفاق افتاد حتی اگر لوازم مصرفی هم تعویض گردد دیگر دستگاه شرایط و راندمان قبلی را نخواهد داشت. تعمیرات پی در پی و به تبع آن در دسرهای کارگاه از این بی‌توجهی شروع می‌شود.

اطلاعات مربوط به مصالح ورودی به این مجموعه (بخصوص سختی و منحنی دانه بندی آن)، مصالح خروجی و اینکه میزان تولید هر دسته دانه در یک ساعت کار دستگاه چند تن یا متر مکعب باشد، نوع، ویژگی‌ها و چگونگی آرایش دستگاه‌ها و

راه‌اندازی این مجموعه را برنامه زمانبندی فعالیت‌های پروژه مشخص می‌کند. گو اینکه نظر مدیران تصمیم گیر، متأثر از وضعیت نقدینگی پروژه، می‌تواند پروسه‌ی تولید مصالح سنگی را تسریع هم بنماید. چنانچه این اطلاعات به کارشناسان با تجربه تولید مصالح سنگی و یا تأمین‌کنندگان معتبر این دستگاه‌ها و تجهیزات در بازار ارائه شود، هریک از آنها یک طرح اولیه قابل بررسی شامل نوع دستگاه‌ها، راندمان و چگونگی چیدمان و سازه‌های احتمالی مور نیاز آنها را پیشنهاد می‌نماید. این طرح‌های اولیه باید طی چند جلسه‌ی کارشناسی متشکل از کارشناسان طرفین به طرح قابل قبولی منجر شود که براساس آن سفارش ساخت و خرید دستگاه‌ها و تجهیزات جانبی آن‌ها داده می‌شود. بدیهی است تأمین‌کنندگان متعهد خواهند بود که دستگاه را نصب و راه‌اندازی کرده و به راندمان مورد نظر برسانند. سپس کل مجموعه را به پرسنلی که در دوره‌ی نصب و راه‌اندازی آموزش‌های لازم را دیده اند واگذار نموده و از آن به بعد نسبت به ارائه خدمات پشتیبانی بخصوص تأمین لوازم و قطعات مصرفی و یدکی طبق قرارداد خرید پایبند باشند. با نهای شدن طرح که حاصل بررسی کلیه‌ی طرح‌های قطعی شده با تأمین‌کنندگان بوده است از تأمین‌کنندگانی که در همکاری با آن‌ها طرح نهایی شده، استعلام صورت می‌گیرد. این استعلام باید شامل موارد زیر باشد:

- ۱- کیفیت دستگاه‌ها و متعلقات: مشخصات و ویژگی‌های اجزاء دستگاه‌ها و تجهیزات
- ۲- قیمت دستگاه‌ها و متعلقات: به تفکیک دستگاه‌ها و متعلقات
- ۳- هزینه نصب و راه‌اندازی: زمان نصب و راه‌اندازی
- ۴- زمان راه‌اندازی آزمایشی: شروع نصب یکماه پس از ارائه نقشه‌ی فونداسیون‌ها و راه‌اندازی یکماه پس از شروع نصب
- ۵- آموزش و تحویل قطعی: تحویل قطعی دو هفته پس از تولید آزمایشی و رسیدن راندمان‌ها به راندمان مطرح در اطلاعات پیشنهادی
- ۶- خدمات پشتیبانی: حداقل تعهد

تجهیزات جانبی و حتی سازه‌های مورد نیاز برای ایجاد یکپارچگی و هماهنگی اجزاء مجموعه تولید مصالح سنگی را مشخص می‌کند. ویژگی‌ها و برنامه زمانبندی فعالیت‌های پروژه نیز مشخص می‌نماید که مجموعه تولیدی در هر زمانی چقدر و از چه نوع دانه‌های سنگی را باید تولید کرده و با چه راندمانی در حال تولید باشد که پروژه دغدغه‌ی کمبود مصالح سنگی برای انجام فعالیت‌هایش نداشته باشد. عبارتی ظرفیت کل مجموعه و نیز راندمان تولید هر یک از دانه‌ها، زمان خرید، نصب و

متعهد شود. یاد آوری این نکته لازم است که لوازم و قطعات مصرفی در شروع کار دارای راندمانی هستند که این راندمان در زمان تعویض افت قابل ملاحظه‌ای کرده است، مثلاً اگر راندمان چکش کوبیتی در ابتدا یکصد تن مصالح شکسته باشد و وقتی راندمان به پنجاه تن در ساعت رسید تعویض شود، این قطعه دارای متوسط راندمان هفتاد و پنج تن در ساعت مصالح شکسته خواهد بود و عمر تولیدی آن نیز طول مدتی است که راندمان تولیدی آن از یکصد تن به پنجاه تن می‌رسد. که اگر

ده سال تأمین لوازم مصرفی و یدکی با کیفیت خرید اول

۷- برق مورد نیاز برای کل دستگاه: برق شهر یا ژنراتور

۸- تجهیزات ایمنی، هشدار دهنده و باز دارنده پیشنهادی همراه با قیمت

۹- لیست لوازم و قطعات مصرفی و یدکی برای یک دوره‌ی حداقل شش ماهه یا یکصد هزار تن تولید همراه با قیمت با توجه به نرخ استهلاک آنها در ارتباط با جنس مصالح ورودی

۱۰- دستورالعمل‌های بازدید، بازرسی، نگهداری و تعمیرات کل دستگاه‌ها و تجهیزات

یادآوری می‌گردد که اطلاعات مربوط به مشخصات مصالح ورودی، خروجی و حجم مصالح تولیدی به تفکیک و زمان بهره‌برداری از دستگاه و زمانبندی تولید هر دانه نیز همراه با این استعلام مجدداً ارائه می‌شود تا چنانچه خطایی در برآوردها و پیش‌بینی‌ها وجود داشته باشد مجدداً بازبینی گردد.

احتمالاً قبل از هر چیز و قطعاً پس از دریافت استعلام مدیران تصمیم‌گیر باید به سوالات زیر نیز پاسخ داده باشند.

۱- مقدار مصالح مورد نیاز پروژه آنقدر هست که برای تهیه آن ایجاد یک مجموعه تولیدی توجیه اقتصادی داشته باشد؟

۲- خرید مصالح مورد نیاز پروژه از منطقه‌ی کار امکان‌پذیر است؟ با چه قیمتی؟

۳- معدن با ذخیره‌ی مناسب در دسترس هست؟ هزینه‌ی آن چیست؟

۴- پرت معدن چقدر بیش‌بینی می‌شود و در کجا می‌توان آن را حذف کرد؟ در معدن یا در سیستم تولیدی؟

۵- ریسک‌های مربوط به هر شکل از تولید قابل شناسایی و مدیریت توسط پروژه هست؟

۶- پروژه امکانات و سازوکارهای مربوط به استخراج از معدن و بهره‌برداری از دستگاه‌های تولیدی و حمل‌های مربوطه را در تمام طول اجرا پروژه خواهد داشت؟

۷- در صورت خرید، مصالح خریداری شده کیفیت مورد نظر را خواهد داشت؟

و آیا این کیفیت ثابت می‌ماند؟

۸- نیاز به جابجایی معدن و دستگاه‌های تولیدی در پروژه هست؟

۹- در صورت تجهیز کارگاه به مجموعه تولیدی سرنوشت آن بعد از اتمام کار چه خواهد بود؟

۱۰- مشکلات و مسائل خاص منطقه که بر هزینه‌های تمام شده هر بخشی تأثیر می‌گذارند چه‌ها هستند؟

۱۱- محدودیت‌ها و الزامات زیست محیطی در مورد معدن و بهره‌برداری از آن و مجموعه تولیدی چه‌ها هستند و چه هزینه‌هایی دارند؟

۱۲- هزینه‌های جاری سیستم تولیدی بخصوص هزینه‌ی تأمین لوازم و قطعات مصرفی برای کل تولید تخمین زده شده است؟

۱۳- خرید مصالح یا ایجاد و بهره‌برداری از معدن و مجموعه‌ی تولیدی، کدام یک در اولویت است؟ چرا؟

چنانچه پاسخ به سوالات فوق خرید دستگاه‌ها و تجهیزات تولید مصالح سنگی را توجیه و الزام نمود باید قبل و یا به موازات سفارش خرید به نکات زیر نیز توجه شده و در مورد آن تصمیم گرفته شده باشد.

۱- یک معدن انتخاب شود یا چند تا و کجا با توجه به محل اجرای پروژه.

۲- فاصله معدن تا دستگاه‌های تولیدی چقدر باشد بهتر است با توجه به امکانات حمل از معدن تا پای دستگاه.

۳- مصالح استخراجی از معدن حمل بیشتری داشته باشد یا مصالح دانه بندی شده تا محل مصرف.

۴- با توجه به میزان پرت مصالح چه اقدامی باید صورت گیرد که پرت به حداقل برسد و کجا.

۵- مصالح استخراجی، در صورت نیاز، در معدن دپو شود یا پای دستگاه‌ها و یا هر جای دیگر.

۶- آیا می‌توان از مجموعه تولیدی سیار استفاده کرد یا باید ثابت باشد.

۷- استخراج از معدن با چه راندمانی باشد بهتر است.

۸- استخراج به پیمان داده شود یا امانی انجام گیرد.

۹- بازگیری و حمل از معدن تا دپو و یا دستگاه‌های تولیدی به پیمان داده شود یا امانی انجام گیرد.

۱۰- استخراج و حمل تا پای دستگاه به یک پیمانکار داده شود یا دو پیمانکار جدا از هم.

۱۱- مجموعه تولید مصالح توسط پروژه تجهیز شود یا از پیمانکاری که امکان تجهیز دارد استفاده گردد.

۱۲- در صورتی که پروژه خود سیستم تولیدی را تجهیز نماید از پیمانکار برای تولید استفاده نماید یا نه.

۱۳- هر سه بخش استخراج، حمل و تولید را به یک پیمانکار بدهد یا دو پیمانکار یا سه پیمانکار.

۱۴- ریسک‌های امانی کار کردن و یا به پیمانکار دادن قابل تشخیص و مدیریت هست یا نه.

۱۵- زمان استخراج، حمل و دپو و تولید مصالح چقدر باشد بهتر است، هر چه سریعتر یا همزمان با مصرف.

۱۶- در صورت تولید بیشتر از مصرف امکان صورت وضعیت کردن آنها هست یا نه.

۱۷- در صورت تولید بیشتر از مصرف کیفیت و کمیت مصالح تغییر محسوسی می‌کند یا نه و چرا.

۱۸- با توجه به برنامه کار نیروهای مورد نیاز بخصوص کارشناسان استخراج معدن و تولید مصالح چه زمانی به کار دعوت شوند بهتر است. در ابتدای کار که در تصمیم‌سازی مشارکت داشته باشند یا پس از آن و در زمان بهره‌برداری.

۱۹- تجهیزات جانبی مورد نیاز چه زمانی باید تهیه شود مثل دستگاه‌های بازگیری، حمل و جابجایی مصالح.

۲۰- ابزار کار و تجهیزات لازم برای تعمیرات احتمالی مثل بالابرها، کمپرسور، موتورجوش، دستگاه برش چه زمانی باید در دسترس قرار گیرد.

۲۱- چه میزانی از لوازم و قطعات مصرفی (با توجه به نرخ استهلاک آنها) در زمان خرید دستگاه تهیه شود که در صورت وجود مشکلات مالی احتمالی در آینده،

نمایید که دستگاه‌ها خیلی بهم وابسته نباشند که اگر یکی از اجزا دچار مسأله شد کل سیستم متوقف شود. بهترین طرح آنست که هر مجموعه بتواند در قالب سه بخش مستقل نیز کار نماید. ● این طرح نهایی را همراه با اطلاعات کامل از مشخصات مصالح ورودی (حتی ارائه نمونه) و ابعاد مصالح خروجی و میزان آن و اینکه کی دستگاه باید استارت بخورد و با چه راندمانی هم کلاً و هم هر دانه باید تولید شود که پروژه به هیچ عنوان دغدغه‌ی کمبود مصالح در زمان انجام هر فعالیت مصالح بر نداشته باشد را به کلیه‌ی تأمین‌کنندگان بدهید و استعلام نهایی را همراه با نظرات آنها جویا شوید. ● با تک تک تأمین‌کنندگان جلسات بررسی دو جانبه گذاشته و نظرات را بشنوید.

● تأمین‌کننده نهایی را انتخاب کرده و دستور خرید را همراه با معرفی نماینده خود که در تمام مراحل کار ناظر بر فعالیت‌ها باشد بدهید. از تأمین‌کننده بخواهید که حتی الامکان در ساخت دستگاه‌ها از المان‌های یکنواخت استفاده نماید که در مصرف لوازم و قطعات امکان مانور بیشتری بوجود آید. ● دقت نمایید که در قرار داد خرید تضمین‌های لازم برای به نتیجه‌ی درست و دلخواه رسیدن فراموش نشود. ● حتماً تأمین‌کننده را ملزم نمایید که خود نصب و راه‌اندازی مجموعه را بعهده گیرد. یادتان باشد که چنانچه به این مهم توجه نکنید، تولید کننده هیچ‌گونه مسئولیتی در قبال خطاهایش بعهده نمی‌گیرد و چنانچه خودتان بخواهید نصب و راه‌اندازی را بعهده بگیرید قطعاً هزینه‌ای دو یا سه برابر خواهید داشت. ● تأمین‌کننده باید ملزم باشد که دستگاه را با راندمان مورد نظر راه‌اندازی و طی حداقل دو هفته تولید آزمایشی و آموزش نیرو ضمن رفع مشکلات طبق نظر سرپرست واحد دستگاه تحویل شود و پرداخت به ایشان کامل گردد. ● دقت نمایید که در زمان خرید دستگاه

نکات کلی که مدیران تصمیم‌گیر برای تجهیز کارگاه خود به دستگاه‌های تولید مصالح سنگی باید مد نظر قرار دهند. ● در انتخاب سرپرست برای این بخش از کارگاه دقت شود، شخصی را انتخاب کنید که حسن شهرت داشته و سوابق و تجارب درخشانی در زمینه‌ی تولید مصالح داشته باشد.

● اطلاعات مربوط به نوع مصالح ورودی (تأکید می‌شود بخصوص سختی آن) به مجموعه دستگاه‌ها و تجهیزات تولیدی و نیز اطلاعات مربوط به مصالح خروجی که مورد نیاز پروژه است و زمان راه‌اندازی دستگاه و راندمان کل دستگاه و هر یک از دانه‌ها برای گرفتن استعلام و پیشنهاد نوع و آرایش دستگاه‌ها بدقت تهیه شود. ● در انتخاب تأمین‌کنندگانی که می‌خواهید از آنها استعلام و پیشنهاد

بگیرید دقت نمایید که در بازار این حرفه حسن شهرت داشته و معتبر باشند. ● پیشنهادات و استعلامات تأمین‌کنندگان را با تفاق کارشناس مشاور یا سرپرست انتخاب شده بدقت بررسی و نتیجه را با تأمین‌کننده‌ی ارائه دهنده پیشنهاد در میان بگذارید و فرصت دهید که کارشناسان دو سازمان به یک طرح قابل قبول برسند ● از مجموع طرح‌های قابل قبول که با هر یک از تأمین‌کنندگان قطعی کرده‌اید یک طرح نهایی به کمک کارشناسان خودتهیه نمایند. در طرح نهایی دقت

تولید مصالح متوقف نشود. چنانچه تصمیم به خرید مصالح باشد هم بهتر است به نکات زیر توجه شود. ● تمامی تولیدکنندگان مصالح در منطقه کارشناسایی و مورد بررسی قرار گیرند (آیا توانایی تولید کل مصالح و یا بخشی از آن را با کیفیت مورد نظر دارند یا نه). ● حتماً چند فروشنده مد نظر قرار گیرد. ● قبل از خرید مصالح، مصالح مورد آزمایش قرار گرفته و به تایید برسد. ● آزمایش مصالح توسط خریدار هم باید انجام شود. ● نماینده خریدار در واحد فروشنده مستقر شود. ● همواره بیش از مصرف ماهانه خریداری و دیو شود. ● به اینکه بخشی از مصالح خریداری شده و بخشی از پروسه تولید در محل

مصرف شکل گیرد فکر شود ● مشارکت با تولیدکنندگان محلی می‌تواند مد نظر قرار گیرد. ● دادن وام و توسعه‌ی تجهیزات تولیدکنندگان محلی هم می‌تواند مد نظر قرار گیرد (در صورت نیاز) ● مصالح خریداری شده حتماً باسکول شده و در مورد میزان رطوبت آن (در صورتی که مصالح شسته می‌شود) قبلاً توافق شده باشد. ● مصالح حتماً از دیو بارگیری و حمل شود.

لوازم و مصالح مصرفی و بعضاً یدکی حداقل برای شش ماه کار دستگاه یا یکصد هزار تن تولیداز تأمین‌کننده خریداری شود و برای دوره‌های بعد نیز برنامه ریزی گردد. (توجه به نرخ استهلاک لوازم و قطعات مصرفی یک باید است)

● دقت شود که در هنگام سفارش کلیه‌ی موارد ایمنی و تمهیدات مربوطه از تأمین‌کننده خواسته شود و این مسأله با مسئول HSE واحد هماهنگ گردد.

● برای آماده سازی زمین مورد نظر و ساخت فونداسیون‌ها حتماً پس از دریافت نقشه‌های نهایی از تأمین‌کننده‌ی نهایی، نظارت تأمین‌کننده را در تمام مراحل بخواهید که بعداً بهانه‌ای برای اتلاف زمان مطرح نشود.

● نصب نباید بیش از چهارالی شش هفته طول بکشد. به این مسأله توجه داشته باشید. راه‌اندازی کامل دستگاه نباید بیش از دو ماه طول بکشد.

● تأمین‌کننده باید برای تهیه نقشه‌ی فونداسیون‌ها حتماً محوطه‌ی کار را ببیند (به شیب زمین و مسیر باد توجه نماید محل اتاق کنترل که به کلیه دستگاه‌ها اشراف داشته باشد و محل ژنراتورهای اصلی و یا یدک را که عاری از گرد و خاک باشد تعیین کند) بطوری که:

● دستگاه‌ها از هم فاصله‌ی معقولی داشته باشند که بتوان بین آنها مانورکرد (برای تغییرات و جابجائی‌ها)

● شیب الواتورها مناسب انتخاب شود که مصالح برنگردد و عمق لاستیک الواتور هم طوری نباشد که مصالح از اطراف بریزد.

● دستگاه‌ها در گودی قرار نگیرد که آب زیر دستگاه‌ها جمع شود.

● اطاق کنترل به بار روی کلیه دستگاه‌ها دید داشته باشد.

● مسیر گرد و خاک برای محل اطاق کنترل و اتاق تابلوها و ژنراتورها مورد توجه قرار گرفته باشد.

● کابل کشی‌ها مناسب و از رو و در ارتفاع باشد. صرفه‌جویی در هزینه کابل کشی‌ها باعث انتخاب محل نامناسب تجهیزات و ژنراتورها و تابلوها نشود.

● محل رمپ طوری باشد که امکان مانور حداقل دو تراک وجود داشته باشد.

● دپوی زیر الواتورهای انتهایی مناسب و محلی برای دپوی قبل از حمل مصالح در اطراف خروجی الواتورها پیش بینی شود.

● محلی برای نگهداری ابزار کار و تعمیرات احتمالی و نیز استقرار یک دستگاه تراش و در صورت نیاز باسکول پیش بینی گردد.

● در صورتی که برای شستشو از آب استفاده می‌شود خروج سریع آب از محوطه و امکان بازیابی آب برای استفاده مجدد در نظر گرفته شود.

● در پایین رمپ تمهیداتی برای جلوگیری از فرار تراک‌ها که روی رمپ و در شیب تردد دارند چیده شود.

● در بالای رمپ دست اندازی که ماشین را به پشت سیلو هدایت نماید پیش بینی شود.

● در نصب دستگاه‌ها، تابلوهای اضطراری و نیز علائم راهنمایی بالای دپو و آژیرهای خطر و بلند گو فراموش نشود. در کنار دستگاه‌ها راهرو برای انجام امور بازدید و نگهداری و تعمیر پیش بینی شود.

● حتی الامکان یک چکش ثابت که در زمان قفل کردن سنگ درون سیلو یا دهانه فکی مورد استفاده قرار گیرد در بالای فیدر پیش بینی گردد.

● چراغ راهنمای قرمز و سبز که گویای مجوز داشتن برای ریختن بار درون سیلو باشد هم در بالای فیدر ضمن آموزش رانندگان به کاربرد آن، لازم است

● در صورت وجود شرایط حاد جوی، مثل رطوبت زیاد، باران زیاد و رعد و برق پیش بینی‌های لازم در ساخت تجهیزات بخصوص برقی صورت گیرد.

● دقت شود که کلیه الکترو موتورها پوشش باران گیر و تسمه‌ها حفاظ داشته باشند.

● دقت شود که پایه الواتورها به محل دپوی مصالح زیر الواتور نزدیک نباشد که هنگام جابه جایی بارتوسط لودر صدمه ببینند.

● ارتفاع انتهایی الواتورها طوری باشد که زیر آنها دپوی مناسبی تشکیل شود که نیاز به جابه جایی بار زیر الواتور حداقل گردد.

● سمت پائین الواتورها طوری نباشد که تویی الواتور با زمین در تماس باشد. حداقل ۷۰ سانت ابتدای الواتور از زمین

فاصله داشته باشد.

● در اطراف دستگاه محلی برای استراحت و سرویس پرسنل پیش بینی شود که عاری از گرد و خاک باشد.

● امکانات اولیه برای شرایط اضطراری مثل جعبه کمک‌های اولیه و امکانات لازم برای مداوای اولیه حادثه دیده در محل استراحت پرسنل پیش بینی گردد.

● محلی برای انبار قطعات و لوازم مصرفی و یدکی در کنار دستگاه‌ها پیش بینی شود.

● محلی برای انبار قطعات و لوازم داغی در کنار تعمیرگاه، پیش بینی شود چون معمولاً از داغی‌ها استفاده مجدد می‌شود.

● دقت شود که شوت‌سازی‌های ورودی و خروجی مصالح به دستگاه‌ها و تجهیزات جانبی، اطراف دستگاه‌ها را شلوغ نکند و امکان دستیابی به همه‌ی ورودی و خروجی‌ها به سادگی امکان پذیر باشد و مصالح در پیچ و خم شوت‌ها قفل نشود

● دقت شود که قیف‌های روی الواتورها به اندازه‌ی مناسب بوده و درست نصب شود که مصالح کمتری زیر تویی‌ها بریزد.

● دقت شود الواتورها با توجه به شیب و سرعت دارای بغل بند باشند که دانه‌ها از اطراف الواتورها بیرون و بخصوص بین دو نوار رفت و برگشت نریزند که وقتی به تویی می‌رسند الواتورها را پاره نمایند.

● دقت شود که لاستیک الواتورها فاصله‌ی معقولی با شاسی الواتورها داشته باشد که در هنگام کار و با کمی جابجایی روی تویی به شاسی برخورد نکند که پاره شود.

● دقت شود که فاصله انتهایی الواتورها آنجا که بار را بداخل سرد و یا هر دستگاه دیگری میریزد با دستگاه بعدی از نظر ارتفاعی انطور نباشد که بار دپو شده و باعث توقف و بریدن لاستیک الواتور شود.

● توجه شود که آرایش دستگاه‌ها و سازه‌های آن طوری باشد که کمترین رفت و آمد افراد نگهداری از کنار و یا زیر آنها صورت گیرد

● در صورتی که از سازه‌های زیر زمینی استفاده می‌شود توجه شود که امکان انجام اقدامات نگهداری و تمیز کاری امکانپذیر باشد.

ادامه دارد

اقتصاد کوچک‌تر به معنای رشد فقر است

محمود جام‌ساز - تحلیل‌گر اقتصادی

کشور کاهش یابد، تحقق این امر مستلزم برخورداری از ثبات سیاسی و اقتصادی است تا سرمایه‌گذاران خارجی به کشور بیایند و تولید افزایش یابد.

این وضعیت حتما می‌تواند به بزرگ‌تر شدن اقتصاد کمک کند، این در حالی است که ما به جای بزرگ‌تر کردن اقتصاد، آن را کوچک‌تر و منقبض‌تر کرده‌ایم. باید گفت که در فضای اقتصادی بزرگتر، مردم از وضعیت معیشتی مناسب‌تری برخوردار هستند. چرا که با کوچک‌تر شدن اقتصاد، عرضه کالاها در کشور کاهش می‌یابد و در نتیجه با افزایش قیمت‌ها، قدرت خرید مردم افت می‌کند. در شرایط کنونی، تورم بیداد می‌کند و آمار عجیب و بسیار متفاوتی از سوی مسئولان شنیده می‌شود که هیچ کدام مطابقتی با وضعیت اقتصادی کشور ندارند و رکود اقتصادی به مرحله‌ای رسیده است که در بسیاری از بخش‌های اقتصادی از جمله قیمت مسکن یا خودرو رشد عجیبی کرده‌اند در حالی که حجم معاملات به شدت نزول کرده، در حال حاضر روابط تجاری ما به دلیل

سازمان‌های بین‌المللی از جمله بانک جهانی، که میزان رشد اقتصادی، در سال آینده را نیز منفی ۵/۴ پیش بینی کرده، به نظر می‌رسد که فضای اقتصادی ما روز به روز کوچک‌تر هم خواهد شد. اقتصاد زمانی بزرگ می‌شود که سرمایه‌گذاری‌ها در کشور به اندازه کافی باشد و میزان تولید نیز رشد کند. برای افزایش رشد اقتصادی، باید در کنار رشد تولید، میزان اشتغال نیز افزایش یابد و نرخ بیکاری کاهش یابد.

برای دستیابی به رشد اقتصادی، باید حجم تجارت خارجی در کشور ما گسترش یابد. با دستیابی به رشد اقتصادی بالا، فضای اقتصادی منبسط می‌شود.

برای این منظور باید در کشورهای توسعه‌یافته و سرمایه‌گذاران خارجی در ایران حضور داشته باشند و با خود تکنولوژی‌های جدید را وارد کشور کنند تا با استفاده از این تکنولوژی‌ها، میزان تولید افزایش یابد و رشد اقتصادی ما مثبت شود. اما برای دستیابی به رشد اقتصادی مطلوب، باید ریسک سرمایه‌گذاری در

فضای اقتصادی کشور، به دلیل سیاست‌های ناکارآمد مسئولان و فشار تحریم‌ها روز به روز کوچک‌تر می‌شود. با چنین سیاست‌ها و افزایش فشار تحریم‌ها، متاسفانه، فضای کسب و کار کوچک‌تر شده و بسیاری از کارخانه‌های داخلی، ناچار به کاهش تولید کالا هستند؛ از سوی دیگر این عوامل زمینه‌ساز اخراج بخشی از نیروی کار از کارخانه‌ها شده و حتی برخی از کارفرماها، ناچار هستند تا نیروهای خود را به مرخصی اجباری بفرستند.

حتی بسیاری از کارخانه‌ها به دلیل عدم توانایی لازم در تامین هزینه مواد اولیه و عدم دستیابی به ارز کافی در این زمینه، ناچار شده‌اند تا تولید خود را کاهش دهند. در حال حاضر، افزایش سطح عمومی قیمت‌ها باعث شده تا قیمت تمامی نهاده‌های تولیدی افزایش یابد و افزایش نرخ نهاده‌های تولیدی در نهایت قیمت تمام شده تولید را بالا برده است.

با توجه به اینکه رشد اقتصادی در سال گذشته، منفی بود و بر اساس پیش‌بینی

مشکلات سیاسی در حوزه‌های بین‌المللی و عدم تصویب لوایح FATF و CFT در وضعیت خوبی قرار ندارد. در چنین شرایطی، تورم از سوی آمارهای رسمی ۵۰ درصد اعلام می‌شود؛ اما معلوم نیست که این عدد تا چه اندازه با اقتصاد ما هماهنگ است. حتی در برخی از آمارها، گفته شده که تورم به اندازه ۷۵ درصد یا ۸۵ درصد نیز رسیده است. برخی از تحلیل‌گران و اقتصاددانان بزرگ بین‌المللی از جمله استیو یونگه نرخ تورم در ایران را بیش از ۲۰۰ درصد نیز ذکر کرده‌اند. در این راستا نگاهی به قیمت کالاهای اساسی نیز نشان می‌دهد که قیمت بسیاری از کالاهای اساسی بیش از ۵۰ درصد رشد کرده، هزینه اجاره‌ها بالا رفته و بسیاری از مستاجران برای حفظ آبروی خود در مقابل دوستان و آشنایان خود مجبور به فروش منزل مسکونی خود شده و به اجاره نشینی روی آورده‌اند، این در حالی است که با افزایش هزینه‌های زندگی، بهای اجاره نیز بشدت افزایش یافته و توان مالی مستاجران را در پرداخت اجاره کاهش داده است. از سوی دیگر تنها ۲۰ درصد افزایش در حقوق کارمندان ایجاد شده است. یعنی با وجود

تورم ۵۰ درصدی، تنها ۲۰ درصد حقوق بالا رفته، و ۳۰ درصد در این میان فاصله وجود دارد. متأسفانه با اعمال سیاست‌های اقتصادی نامناسب و نحوه روند دیپلماسی در رفع یا تلطیف تحریم‌ها مردم بیشتر از همه آسیب دیده‌اند. در چنین شرایطی دولت برای تامین کسری بودجه خود دست به اقداماتی می‌زند که نتیجه‌ای جز افزایش تورم برای کشور ندارد.

وقتی دولت پول کافی برای تامین هزینه‌های جاری کشور ندارد و منافذ ارزی کشور به دلیل تحریم‌های بیمه‌ای، نفتی، بانکی و پتروشیمی بسته است، دولت ناگزیر است تا هزینه‌های ریالی خود را اعم از جاری و هزینه‌های تحمیلی بودجه را بنحوی تامین کند. منابعی نظیر مالیات، عوارض، گمرک، فروش خدمات دولتی و صادرات از منابعی هستند که دولت می‌تواند هزینه‌های خود را با آن‌ها تامین کند.

اما متأسفانه در حوزه صادرات غیر نفتی اکنون شاهد این موضوع هستیم که ارزهای حاصل از صادرات به چرخه اقتصادی بازمی‌گردد. و یا مالیات‌ها به دلیل کاهش درآمدها و یا فرارهای مالیاتی شرکت‌ها و نهادهای

فرا دولتی بطور موثر وصول نمی‌شوند، با چنین مشکلاتی در تامین درآمدهای ریالی، دولت با کسری بودجه پنهانی مواجه است. برای جبران این کسری، دولت می‌تواند به انتشار اوراق قرضه روی آورد؛ اما دیگر مردم اعتمادی به دولت ندارند و رغبتی به خرید این اوراق نشان نمی‌دهند لذا این راهکارها نمی‌تواند کسری بودجه دولت را جبران کند. بنابراین دولت ناچار است تا از بانک مرکزی، یعنی حیاط خلوت خود، استقراض کند.

با چاپ پول بیشتر پایه پولی کشور رشد می‌کند و با رشد پایه پولی و بالا رفتن نقدینگی، تورم در جامعه پررنگ‌تر می‌شود. یعنی مردم هزینه‌های دولت را از طریق تورم پس می‌دهند و به تدریج جامعه ما در فقر بیشتری فرو می‌رود به ویژه بخش بزرگی از طبقه متوسط به طبقات مادون درآمدی ریزش می‌کند که لازم است دولت با مبارزه قاطعانه با مفسدین اقتصادی که از عوامل مهم عدم توزیع عادلانه ثروت هستند از یکسو و تغییر سیاست‌های اقتصادی با رویکرد سیاسی و ایدئولوژیک خود به سیاست‌های واقع‌گرایانه در راستای تامین منافع ملی به این امر خاتمه دهد.

تسلیت

جناب آقای مهندس جواد خوانساری

مدیرعامل محترم شرکت هریسون - مدیرمسئول ماهنامه آبادگران

درگذشت برادر گرامی جنابعالی **مهندس علی خوانساری** را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می‌نمایم. برای آن مرحوم آرامش ابدی و برای بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسئلت می‌نمایم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

جناب آقای دکتر امیرمحمد امیرابراهیمی

مدیرعامل محترم شرکت تابلیه

درگذشت همسر گرامی جنابعالی را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می‌نمایم. برای آن مرحومه آرامش ابدی و برای بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسئلت می‌نمایم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

جناب آقای مهندس دادمان

ریاست محترم هیات مدیره شرکت ساختمانی پورنام
درگذشت عموی گرامی جنابعالی **مرحوم حاج عزیز دادمان** را به شما و خانواده محترم تسلیت
عرض می نمایم. برای آن مرحوم آرامش ابدی و برای بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسئلت
می نمائیم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

اعضای محترم هیات مدیره شرکت ماهدشت

درگذشت آقای مهندس ناصر بابازاده مدیرعامل محترم شرکت ماهدشت را به کارکنان
شرکت ماهدشت و خانواده محترم آن مرحوم تسلیت عرض می نمایم. برای آن مرحوم آرامش
ابدی و برای بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسئلت می نمائیم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

جناب آقای مهندس بهروز عباسی

مدیرعامل محترم شرکت ساختمانی بردینگ

درگذشت آقای دکتر داریوش عباسی رئیس محترم هیات مدیره شرکت بردینگ را به جنابعالی ،
شرکت بردینگ و خانواده محترم آن مرحوم تسلیت عرض می نمایم. برای آن مرحوم آرامش ابدی و برای بازماندگان محترم صبر و
شکیبایی مسئلت می نمائیم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

جناب آقای مهندس احسان طاهری

ریاست محترم هیات مدیره شرکت ساختمانی آندا

درگذشت **مادر همسر گرامی قان** را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می نمایم.
برای آن مرحومه آرامش ابدی و برای بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسئلت می نمائیم.

هیات مدیره و بازرسان سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

جناب آقای مهندس محمد ظفری

مدیر محترم دفتر فنی شرکت مهندسی توسعه هدیش

درگذشت **پدر گرامی قان** را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می نمایم. برای آن
مرحوم آرامش ابدی و برای بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسئلت می نمائیم.

کمیسیون فنی سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

**آگهی فروش
یک دستگاه
تاور کرین**

یک دستگاه تاور کرین Potan مدل FO23 ده تن با ارتفاع حدود ۴۵ متر و فلش ۵۰ متر، کاملاً سالم و آماده کار، با کالسکه و کلیه قطعات لازم جهت ارتفاع دادن، به فروش می رسد.

تلفن: ۸۸۷۷۶۹۶۱

پیام آبادگران
تیر و خرداد ماه
۱۳۹۸
شماره ۳۷۹

**موسسه حسابداری و خدمات مدیریت حساب و کتاب
با فکری آسوده حساب و کتاب خود را به ما بسپارید**

- ✔ ارائه کلیه خدمات حسابرسی صورتهای مالی، حسابرسی مالیاتی (در اجرای ماده ۲۷۲ ق.م.م) و حسابرسی ویژه
- ✔ تامین نیروی انسانی متخصص حسابداری در رده های مختلف با سوابق حرفه ای و نظارت مستمر بر واحد مالی
- ✔ ارائه کلیه خدمات حسابداری شرکت ها به صورت پیمانی
- ✔ ارائه خدمات مشاوره تخصصی در امور مالی و مالیاتی
- ✔ تهیه آئین نامه ها و دستورالعمل های اجرایی شرکت ها
- ✔ ارائه و نصب نرم افزارهای یکپارچه مالی « مشاور مالی و مالیاتی انجمن شرکت های ساختمانی » مشاوره رایگان در محل انجمن از ساعت ۱۱ تا ۱۶
- ✔ برای اطلاع بیشتر با تلفن ۶۶۴۶۴۲۶۱ داخلی ۱۰۸ تماس حاصل نمایید.
- ✔ دفتر مرکزی: کوی نصر (گیشا) - خ پیروزی غربی (علیایی) - پلاک ۵۹ - واحد ۸
- ✔ تلفن: ۴-۸۸۲۴۸۸۵۳ فاکس: ۸۸۲۴۳۳۲۰ کدپستی: ۳۶۷۷-۱۴۴۷۷۸
- ✔ www.hesabvaketab.com info@hesabvaketab.com

بررسی

راهکارهای نوین

تامین مالی از طریق بازار سرمایه

سرفصل های سمینار:

- بررسی راه های نوین تامین مالی از طریق بازار سرمایه: عرضه و پذیرش، صندوق private equity انتشار اوراق بدهی، صندوق های سرمایه گذاری تامین مالی
- بررسی و پیش بینی شرایط اقتصاد کلان کشور و اثر آن بر صنایع گوناگون با تمرکز بر صنعت ساختمان
- بررسی صنعت ساختمان و شرکت های بورسی این صنعت
- پرسش و پاسخ آزاد و مشاوره

سخنران و مدرس:

جناب آقای مهندس امیر صبحی
مدیر سرمایه گذاری کارگزاری بورس ایران
مدیر سرمایه گذاری صندوق سرمایه گذاری بانک خاورمیانه

اعضای پنل تخصصی:

- آقای جوادی (معاون محتوای بانک خاورمیانه)
- آقای دکتر مشایخی
- آقای امیری (مدیرعامل کارگزاری بورس ایران)
- مهندس دادمان (رئیس هیات مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران)
- مهندس سعید آبادی (نائب رئیس هیات مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران)

مخاطبین سمینار:

- اعضای هیات مدیره شرکتهای
- مدیران عامل و مدیران عالی شرکتهای
- مدیران ارشد حوزه مالی شرکتهای
- کارشناسان سرمایه گذاری شرکتهای

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران در راستای توانمندسازی اعضای خویش و شرکتهای فعال در حوزه صنعت احداث با قوانین و مقررات و روشهای تامین مالی از طریق بازار سرمایه با توجه به شرایط اقتصادی خاص حاکم بر فضای کسب و کار و با نگاه تخصصی به این حوزه نسبت به برگزاری سمینار فوق اقدام می نماید.

با مشارکت و همکاری
شرکت کارگزاری بورس ایران

اطلاعات برگزاری:

- چهارشنبه ۱۶ مرداد ۱۳۹۸
- ساعت ۸:۳۰ الی ۱۲
- خیابان طالقانی، جنب سینما فلسطین، خیابان شهید برادران مظفر، پلاک ۸۶، سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

نحوه ثبت نام:

ثبت نام آنلاین از طریق کانال تلگرامی و وبسایت سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

جهت دریافت اطلاعات تکمیلی لطفا با شماره ۰۲۱۶۶۴۴۲۶۱ داخلی ۱۱۶ ارتباط برقرار نمایید.

<http://acco.ir/8874>

@ISCCchannel

BISAZZA
 MOSAICO موزاییک های شیشه ای ساخت ایتالیا

اسلب پرسلانی / ساخت ایتالیا FMG

روشنایی دکوراتیو / ساخت ایتالیا FOSCARINI

کاشی سرامیک / ساخت اسپانیا DUNE

DUNE کاشی سرامیک
 ساخت اسپانیا

چینی آلات لوکس بهداشتی BISAZZA
 BAGNO

BISAZZA

FMG

DIESEL

iris

AKROS

FOSCARINI

L.A.FAENZA
 TILE WITH STYLE

DUNE

THE CORNER

LE CORNER

FIORANESE

banjo

روجا تجارت آذرستان

عرضه کننده کاشی ، سرامیک، موزاییک شیشه ای، شیرآلات و
 چینی آلات بهداشتی و روشنایی های دکوراتیو ایتالیایی

تلفن: ۸۷۹۶

تهران، خیابان شهرد ماهوری،
 خیابان کوه نور، کوچه ششم، شماره ۵

roojatejarat

foscarini.iran

09128700096

